

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลผลการผลิตแบบ **On Time**
On Time Production Counter Using Information Technology

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลผลการผลิตแบบ **On Time**
On Time Production Counter Using Information Technology

โดย

นาย อรรถพล รุ่งดาวรวงศ์ รหัส 47015235

นาย เฉลิมวงศ์ โชติชัย รหัส 47015241

ปริญญานิพนธ์สำหรับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาอิเล็กทรอนิกส์ คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาานิพนธ์ปีการศึกษา 2549

ภาควิชา อิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลผลการผลิตแบบ On Time

On Time Production Counter Using Information Technology

ผู้จัดทำ

1. นาย อรรถพล รุ่งถาวรวงศ์ รหัส47015235

2. นาย เฉลิมวงศ์ โชติชัย รหัส47015241

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลผลการผลิตแบบ On Time

นาย อรรถพล รุ่งถาวรวงศ์ รหัส 47015235

นาย เฉลิมวงศ์ โชติชัย รหัส 47015241

ดร. กิตติพล ชิตสกุล อาจารย์ที่ปรึกษา

ปีการศึกษา 2549

บทคัดย่อ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้อธิบายถึงการออกแบบ และการสร้างเครื่องนับจำนวนผลการผลิต ซึ่งประกอบด้วยป้ายนับจำนวนผลการผลิต และ ป้ายแสดงเป้าหมายการผลิต ซึ่งป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะแสดงจำนวนผลการผลิต ของแต่ละสายการผลิต (ในกรณีนี้มี 2 สายการผลิต) ส่วนป้ายแสดงเป้าหมายการผลิต มีการกำหนดเป้าหมายในการผลิต โดยการใช้คีย์แป้นเป็นตัวตั้งค่าเป้าหมาย การแสดงผลที่ป้ายแสดงเป้าหมายการผลิตจะเป็นการแสดงผลแบบนับลง โดยการเขียนโปรแกรมบนไมโครคอนโทรลเลอร์ ให้ป้ายแสดงเป้าหมายการผลิตนับลง ตามผลรวมของจำนวนผลการผลิตทั้งสองสายการผลิตมารวมกัน นอกจากนี้ป้ายนับจำนวนการผลิตยังสามารถเชื่อมต่อไปยังไมโครคอมพิวเตอร์ผ่านทางพอร์ตอนุกรมเพื่อตั้งค่าเป้าหมายการผลิต และแสดงจำนวนการผลิตในแต่ละสายการผลิตและจำนวนโดยรวม

On Time Production Counter Using Information Technology

Mr. Attaphol Roongthawornwong ID 47015235

Mr. Chalermwong Chotichai ID 47015241

Dr. Kitiphol Chitsakul Advisor

Academic year 2006

Abstract

This thesis describes a design and implementation of “on time production counter”. The project consists of two parts, production counter display boards and a target display board. The production counter display boards shows number of products from production lines (there is two production lines for this case). We can set production target up the target display board via a keypad. The target board shows the production target from the both production lines and counts down as production increases. All of the boards are controlled by microcontrollers. Moreover production counter display boards can interface to a microcomputer via serial ports for each line setting up and displaying number of products. The total products can also display on the monitor.

กิตติกรรมประกาศ

ในการทำรายงานเล่มนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับคำปรึกษาและข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา ดร. กิตติพล ชิตสกุล ขอบคุณ คุณพนิต เตชะรัชฎญกุล ที่ให้คำปรึกษาและข้อมูลของโรงงาน ขอบคุณรุ่นพี่ปริญญาโททุก ๆ ท่าน และเพื่อน ๆ ที่ให้คำแนะนำ และ เอื้อเฟื้ออุปกรณ์การทดลอง และขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ที่คอยเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

อรรถพล รุ่งถาวรวงศ์
เฉลิมวงศ์ โชติชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปที่ 2.1 แสดงบอร์ด ET-DSP4	3
รูปที่ 2.2 แสดงโครงสร้างภายในของ LED 7-segment	4
รูปที่ 2.3 แสดงการต่อวงจรควบคุม LED 7-segment แบบรับกระแสเข้า	5
รูปที่ 2.4 แสดงการต่อวงจรควบคุม LED 7-segment แบบรับกระแสออก	5
รูปที่ 2.5 ตู้เติมลมอัดโนมัติ	7
รูปที่ 2.6 แสดงโครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	9
รูปที่ 2.7 แสดงขาต่างๆของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	10
รูปที่ 2.8 แสดงขาของไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 ที่ใช้ต่อกับ XTAL	13
รูปที่ 2.9 แสดงสัญญาณนาฬิกาและเมซซิ่งไซเคิล	13
รูปที่ 2.10 แสดงการต่อพอร์ตเข้าที่ระบบบัสภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51	14
รูปที่ 2.11 แสดงโครงสร้างของพอร์ตทั้ง 4 พอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51	15
รูปที่ 2.12 แสดงการจัดหน่วยความจำของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	16
รูปที่ 2.13 แสดงขั้นตอนต่างๆ ในการอ่านข้อมูล	17
รูปที่ 2.14 แสดงโครงสร้างโดยรวมของไทเมอร์/เคาน์เตอร์	21
รูปที่ 2.15 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 0	26
รูปที่ 2.16 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 1	27
รูปที่ 2.17 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 2	28
รูปที่ 2.18 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 โหมด 3	29
รูปที่ 2.19 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิต รีโหลดค่าแบบอัดโนมัติ	36
รูปที่ 2.20 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิต รีโหลดค่าแบบอัดโนมัติ	36
รูปที่ 2.21 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 โหมด 16 บิต แคปเจอร์	37
รูปที่ 2.22 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมดกำหนดอัตราเร็ว ในการรับส่งข้อมูลข้อพอร์ตอนุกรม	38
รูปที่ 2.23 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมดการสร้าง สัญญาณพัลส์ควิตีไซเคิล 50%	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

	หน้า
รูปที่ 2.24 แสดงลักษณะของคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์ขนาด 4×3	41
รูปที่ 3.1 แสดงการสร้างโปรเจ็ค Counter	44
รูปที่ 3.2 แสดงการสร้างไฟล์ Counter.c	45
รูปที่ 3.3 แสดงไฟล์ Counter.c ที่ทำการเพิ่มไฟล์เข้าไปยังโปรเจ็ค	45
รูปที่ 3.4 แสดงการเขียนโปรแกรม	46
รูปที่ 3.5 แสดงการสร้างไฟล์นามสกุล.hex	46
รูปที่ 4.1 แสดงการแสดงผลของป้ายนับจำนวนผลการผลิต และ LCD	47
รูปที่ 4.2 แสดงผลของการใส่รหัสผ่าน	47
รูปที่ 4.3 แสดงผลของการกำหนดเป้าหมายในการผลิต	47
รูปที่ 4.4 แสดงการทำงานของป้ายนับจำนวนผลการผลิต	48
รูปที่ 4.5 แสดงหน้าต่างหลักของ โปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology	49
รูปที่ 4.6 กำหนดค่าเป้าหมายใน LINE1 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต	50
รูปที่ 4.7 การนับค่าใน LINE1 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อกดสวิตช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์	51
รูปที่ 4.8 กำหนดค่าเป้าหมายใน LINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต	52
รูปที่ 4.9 การนับค่าใน LINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อกดสวิตช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์	53
รูปที่ 4.10 กำหนดค่าเป้าหมายทั้งใน LINE1และLINE2 และการแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนการผลิต	54
รูปที่ 4.11 การนับค่าใน LINE1 และLINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อกดสวิตช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์	54
รูปที่ 4.12 การกำหนดเป้าหมายใน LINE1และLINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต	56
รูปที่ 4.13 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อจำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่ LINE1	56
รูปที่ 4.14 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ	57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.15 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์ และ ป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อจำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่LINE2	57
รูปที่ 4.16 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ	58
รูปที่ 4.17 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อจำลองให้ไฟฟ้าดับทั้งสองLINE	58
รูปที่ 4.18 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ	59
รูปที่ 4.19 แสดงการนับค่าใน LINE1 และ LINE2 และ การแสดงผล ของป้ายนับจำนวนการผลิต หลังจากมีการส่งข้อมูลกลับ	59
รูปที่ 4.20 แสดงการยืนยันการออกจากโปรแกรม	60

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงตำแหน่งขาข้อมูลที่ต่อกับพอร์ต	6
ตารางที่ 2.2 แสดงข้อมูลที่ส่งให้ LED 7-segment แสดงเป็นเลขและตัวอักษรต่าง ๆ	6
ตารางที่ 2.3 แสดงรายละเอียดต่าง ๆ ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51	10
ตารางที่ 2.4 แสดงหน้าที่พิเศษของพอร์ต 3	11
ตารางที่ 2.5 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเบอร์/เคาน์เตอร์ 0 เป็นไทเบอร์	30
ตารางที่ 2.6 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเบอร์/เคาน์เตอร์ 0 เป็นเคาน์เตอร์	31
ตารางที่ 2.7 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 เป็นไทเมอร์	31
ตารางที่ 2.8 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 เป็นเคาน์เตอร์	32
ตารางที่ 2.9 แสดงการกำหนดโหมดการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2	35
ตารางที่ 2.10 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ เป็นไทเมอร์ 2	40
ตารางที่ 2.11 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นเคาน์เตอร์	40
ตารางที่ 2.12 แสดงการเลือกรูปแบบการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2	41

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

เนื่องจากช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548 นายอรรถพล รุ่งถาวรวงศ์ ได้ไปทำการฝึกงานที่บริษัท เดโชโมลด์แอนด์ไดคาสติ้ง จำกัด (Decho Mould & Die-Casting Co.,Ltd.) ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ที่ 8 ถนนวัดศรี-อ่อนนุช ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับการผลิตชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ และ เครื่องยนต์ ในการผลิตจะมีอยู่หลายสายการผลิต ซึ่งแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ เช่น สายการผลิตคัมล้อ (hub) รถจักรยานยนต์, สายการผลิตซี่ลวด (spoke) และ ส่วนของสายการประกอบวงล้อรถจักรยานยนต์ (มี 2 สายการผลิต) แต่ละวันบริษัท จะตั้งเป้าหมายจำนวนวงล้อรถจักรยานยนต์ ที่ต้องประกอบไว้ พบว่ามีปัญหาเกิดขึ้นในกระบวนการผลิต คือ การประกอบวงล้อที่เสร็จพร้อมส่งมอบให้ลูกค้าเกิดความล่าช้า ซึ่งยากต่อการตรวจสอบและควบคุม

ดังนั้นบริษัทจึงได้มีโครงการที่จะติดตั้งระบบสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลผลการผลิตแบบ On Time ซึ่งประกอบด้วยระบบนับจำนวนวงล้อที่ประกอบเสร็จแล้วในแต่ละสายการผลิต จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมารวมกัน ซึ่งจะอาศัยไมโครคอนโทรลเลอร์ในการประมวลผลพร้อมกับให้มีการแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนการผลิต(ประกอบด้วยป้ายแสดงเป้าหมายการผลิตและป้ายนับจำนวนผลการผลิตของแต่ละสายการผลิต) แสดงให้พนักงานเห็นความคืบหน้าของการผลิตและเป็นการตรวจสอบว่าสายการผลิตใดผลิตได้ล่าช้า เพื่อทางบริษัทจะได้กระตุ้นพนักงานและตรวจสอบต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อออกแบบและสร้างเครื่องนับจำนวนผลการผลิตแบบ On Time
2. เพื่อศึกษาผลของสัญญาณรบกวนในโรงงาน ที่มีต่อระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลการผลิตแบบ On Time และศึกษาแนวทางแก้ไข
3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างสถาบันการศึกษา และ ภาคอุตสาหกรรม ในด้านวิชาการและการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรม

1.3 แนวทางการทำโครงการ

1. ออกแบบและสร้างเครื่องนับจำนวนผลการผลิต การเชื่อมต่อกับเครื่องมือในโรงงาน
2. พัฒนาซอฟต์แวร์ด้วยไมโครคอนโทรลเลอร์ในการประมวลผลที่ได้จากการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. พัฒนาชุดแสดงผลเพื่อควบคุมเป้าหมายการผลิตในสายการผลิตในแต่ละวัน
4. พัฒนาซอฟต์แวร์เชื่อมต่อเป็นระบบสารสนเทศในการแสดงผลข้อมูลการผลิตแบบ On Time
5. ทดสอบ แก้ไข ระบบและรวบรวมผลเพื่อเขียนรายงาน

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนาความสามารถของนักศึกษาในด้านการออกแบบ และ สร้างระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใน การเพิ่มผลผลิตในสภาพที่เป็นจริงของโรงงาน
2. ช่วยให้โรงงานมีระบบ ตรวจสอบและกำหนดเป้าหมายการผลิตที่ชัดเจน
3. นักศึกษามีประสบการณ์จริงในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในการทำโครงการ

1.5 โครงสร้างของรายงาน

รายงานนี้เป็นการนำเสนอผลงานที่ได้ปฏิบัติ เพื่อออกแบบป้ายแสดงจำนวนผลการผลิตในอุตสาหกรรมล้อรถจักรยานยนต์ โดยแบ่งนำเสนอเป็นบทตอนดังนี้

- บทที่ 1 บทนำกล่าวถึงความเป็นมาของโครงการ วัตถุประสงค์ และผลที่คาดว่าจะได้รับ
 - บทที่ 2 กล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวข้องใน โครงการซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ คือ ป้ายแสดงการผลิต, เครื่องจักรในอุตสาหกรรมผลิตล้อจักรยานยนต์, ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51, การต่อคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์หรือคีย์แพคกับ ไมโครคอนโทรลเลอร์
 - บทที่ 3 เป็นส่วนของการออกแบบและการสร้าง
 - บทที่ 4 กล่าวถึงการทดลองและผลการทดลอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การทดลองและผลการทดลองในส่วนของการตั้งเป้าหมายทางคีย์แพ็ค และการทดลองและผลการทดลองในส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์
- และบทที่ 5 บทสรุป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

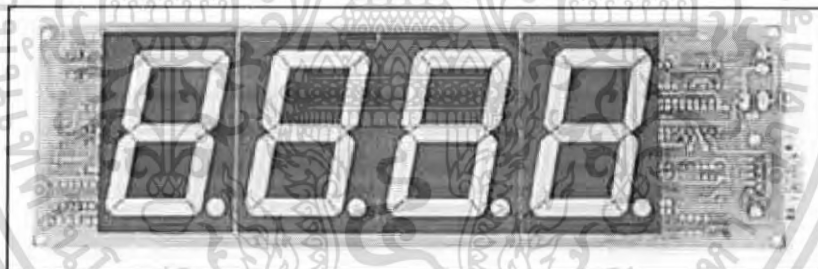
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ป้ายแสดงผลการผลิต

ป้ายแสดงผลการผลิตเป็นป้ายที่ใช้ในการแสดงจำนวนผลการผลิต ซึ่งในที่นี้ได้ใช้บอร์ดแสดงผล ET-DSP4 ของบริษัท อีทีที จำกัด ในการแสดงผลการนับจำนวนการผลิต

2.1.1 บอร์ดแสดงผล ET-DSP4

บอร์ด ET-DSP4 โครงสร้างทางด้านฮาร์ดแวร์ที่มีตัวแสดงผลแบบ 7-Segment ขนาดใหญ่ (4.7*7 ซม.) จำนวน 4 หลักซึ่งสามารถแสดงผลได้ชัดเจนและมองเห็นได้ในระยะไกลๆ โดยในส่วนของวงจรควบคุมการแสดงผลของหน้าจอนั้นจะใช้ วงจร Latch แบบ 8-Bit Serial Shift To Parallel เบอร์ 74HC595 ต่ออนุกรมกันจำนวน 4 ตัว จึงทำให้การเขียนโปรแกรมเพื่อควบคุมการแสดงผลเป็นไปได้โดยง่ายไม่ซับซ้อน และใช้สัญญาณในการเชื่อมต่อน้อย

รูปที่ 2.1 แสดงบอร์ด ET-DSP4

การควบคุมการแสดงผล จะมีวงจรภาคแสดงผลโดยใช้ 74HC595 สำหรับควบคุมการแสดงผลของ 7-Segment โดยมีสัญญาณในการควบคุมการทำงานทั้งหมด 3 เส้นดังนี้คือ

- Serial-In เป็นสัญญาณข้อมูลเข้าที่ส่งสัญญาณควบคุมมาจาก CPU โดยเริ่มส่งจากข้อมูลที่มีนัยสำคัญสูงสุด ก่อนแล้วจึงตามด้วยข้อมูลบิตอื่น ๆ ตามลำดับ ซึ่งสัญญาณข้อมูลแต่ละบิตจะถูกเลื่อนเข้าสู่ ชิฟริจิสเตอร์ของ 74HC595 โดยการควบคุมของสัญญาณนาฬิกา Shift Clock

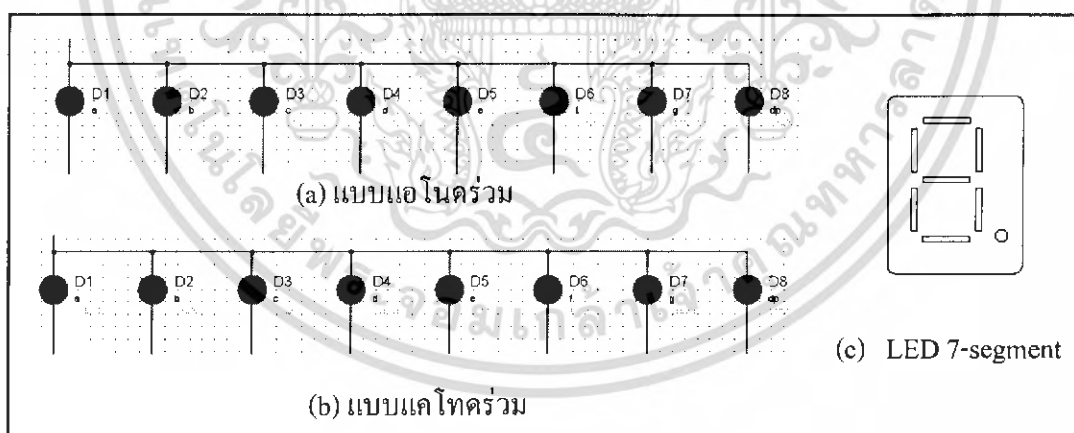
- Shift Clock เป็นสัญญาณนาฬิกาที่ส่งมาจาก CPU ใช้สำหรับเลื่อนบิตข้อมูลจากขา Serial-In เข้าสู่ชิฟริจิสเตอร์ภายในของ 74HC595 โดยข้อมูลจะถูกเลื่อนเข้าไปภายในชิฟริจิสเตอร์ในทุกๆ ช่วงขอบขาขึ้น (Rising Edge) ของสัญญาณนาฬิกา Shift Clock นี้เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Latch Clock เป็นสัญญาณ Latch ที่ส่งมาจาก CPU เพื่อสั่ง Latch ข้อมูลที่ถูกเลื่อนเข้ามาไว้ภายในชิพรีจิสเตอร์เรียบร้อยแล้วออกไปยังขาสัญญาณ เอาต์พุต โดยข้อมูลจะถูก Latch ในช่วงของสัญญาณ Latch Clock เป็นขอบขาขึ้น (Rising Edge)

2.1.2 LED 7-segment

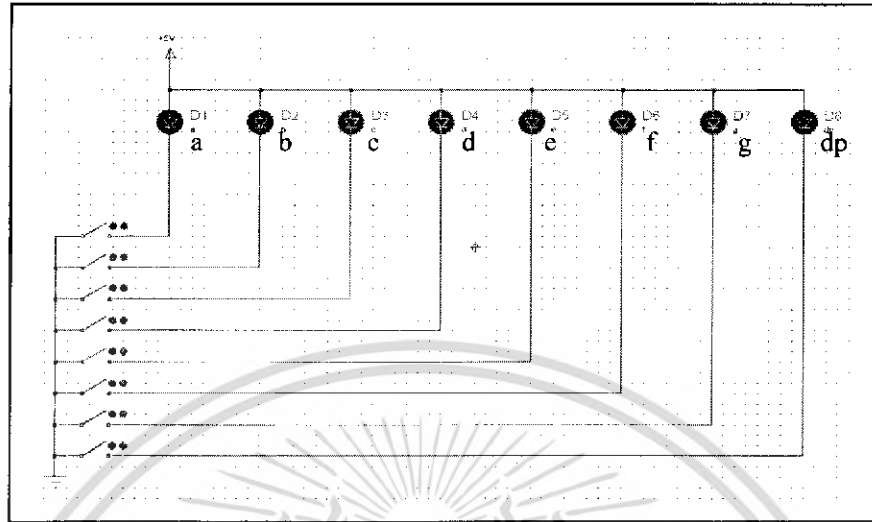
LED 7-segment จะเกิดการนำหลอด LED จำนวน 7 หลอดมาต่อเรียงกันเพื่อให้แสดงผลเป็นตัวเลขได้และสามารถแสดงตัวอักษรภาษาอังกฤษได้บางตัว โครงสร้างของ LED 7-segment คือการนำเอาตัว LED แต่ละหลอดหรือแต่ละเซกเมนต์ทั้ง 7 หลอดต่อกัน เพื่อให้สามารถแสดงเป็นตัวเลขและตัวอักษรได้ โดย LED 7-segment 1 ชุดประกอบด้วย LED จำนวน 7 หลอดซึ่งมีชื่อประจำคือ a, b, c, d, e, f และ g แต่ในปัจจุบันได้เพิ่มมาเป็น 8 ส่วน คือส่วนของจุดหรือ dp แต่ยังคงเรียกกันเป็น LED 7-segment เหมือนเดิม ถ้าหลอด LED โดยเอาแอดโนดมาต่อรวมกันจะเรียกว่าแบบแอดโนดร่วม (common anode seven-segment) ถ้าเป็นแบบแคโทดต่อรวมกันจะเรียกว่าแบบแคโทดร่วม (common cathode seven-segment) ดังแสดงในรูปที่ 2.2 ถ้าหากต้องการให้หลอดสว่างเป็นเลขใด ก็ทำได้โดยให้หลอดแต่ละหลอดสว่างประกอบกันให้เป็นเลขนั้น ถ้าหากทุกหลอดสว่างพร้อมกันจะแสดงเป็นเลข 8

รูปที่ 2.2 แสดงโครงสร้างภายในของ LED 7-segment

การควบคุมการรับกระแสเข้า (Current Sink)

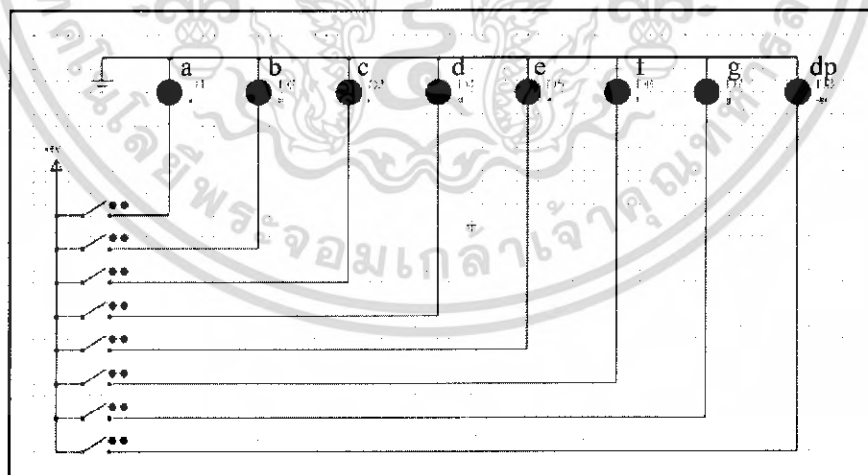
LED 7-segment ที่จะนำมาใช้กับการควบคุมแบบรับกระแสเข้า จะต้องเป็น LED 7-segment ที่มีโครงสร้างภายในลักษณะแบบแอดโนดร่วม โดยจะต้องต่อขาร่วมกับไฟบวก และควบคุมการทำงานด้วยไฟลบหรือกราวด์จากขาข้อมูล (a, b, c, d, e, f, g และ dp) ดังรูปที่ 2.3 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.3 แสดงการต่อวงจรควบคุม LED 7-segment แบบรับกระแสเข้า

การควบคุมการรับกระแสออก (Current Source)

LED 7-segment ที่จะนำมาใช้กับการควบคุมแบบรับกระแสเข้า จะต้องเป็น LED 7-segment ที่มีโครงสร้างภายในลักษณะแบบแคโทดร่วม โดยจะต้องต่อขาร่วมกราวด์หรือไฟและควบคุมการทำงานด้วยไฟบวกที่ขาข้อมูล ดังรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 แสดงการต่อวงจรควบคุม LED 7-segment แบบรับกระแสออก

ถ้าหากนำ LED 7-segment ไปต่อกับพอร์ตโดยให้ขั้วลบต่อกับขาข้อมูล a ของ LED 7-segment ขั้วลบต่อไปต่อกับขาข้อมูล b เรียงไปเรื่อย ๆ จนถึงขาข้อมูล g ดังแสดงในตารางที่ 2.1 ถ้าหากต้องการแสดงผลเป็นเลขต่าง ๆ จะส่งข้อมูลออกไปยังพอร์ตดังตารางที่ 2.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตำแหน่งบิต	ตำแหน่งขาข้อมูล
7	dp
6	g
5	f
4	e
3	d
2	c
1	b
0	a

ตารางที่ 2.1 แสดงตำแหน่งขาข้อมูลที่ต่อกับพอร์ต

แสดงผล	แอนโตร่วม	แคโทดร่วม
0	C0H	3FH
1	F9H	06H
2	A4H	5BH
3	B0H	4FH
4	99H	66H
5	92H	6DH
6	82H	7DH
7	F8H	07H
8	80H	1FH
9	98H	6FH
A	88H	77H
b	83H	7CH
C	C6H	39H
d	A1H	5EH
E	86H	79H
F	8EH	71H

ตารางที่ 2.2 แสดงข้อมูลที่ส่งให้ LED 7-segment แสดงเป็นเลขและตัวอักษรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 เครื่องจักรในอุตสาหกรรมการผลิตล้อจักรยานยนต์

เครื่องจักรในอุตสาหกรรมการผลิตล้อจักรยานยนต์จะมีอยู่หลายส่วนแต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับป้ายแสดงจำนวนผลการผลิตนั้นจะเป็นส่วนของเครื่องเติมลมอัตโนมัติ ซึ่งมีหลักการทำงานดังนี้

เมื่อทำการเปิดเครื่องที่เบรกเกอร์โดยดันไปที่ตำแหน่ง ON แล้วนั้น จะปรากฏไฟโชว์ที่ตัวเครื่อง โดยไฟสีส้มและสีเขียวจะสว่าง หลังจากนั้นให้นำสายเติมลมไปต่อเข้ากับล้อจักรยานยนต์ โดยดันให้แน่นเพื่อป้องกันการรั่วไหลของลม เพราะจะทำให้เกิดค่าที่ผิดเพี้ยนจากค่าที่ตั้งไป หลังจากนั้นให้ทำการเหยียบสวิทช์เท้า 1 ครั้งและปล่อยเท้าทันที หรือ กดสวิทช์มือที่ตัวเครื่องที่มีคำว่า start เครื่องจะทำการเติมลมทันทีโดยไฟสีส้มและสีเขียวจะดับและไฟสีแดงจะสว่าง โดยกระบวนการแรกจะเติมลมเพื่อขึ้นขอบยางตามเวลาที่เรากำหนดไว้ที่ timer และเมื่อครบระยะเวลาดังกล่าวแล้วนั้นเครื่องจะทำการต่อลมในยางทั้งหมดจนถึงค่าที่ตั้งไว้และเติมไปที่ค่าที่เราต้องการทันที กระบวนการจะสิ้นสุดการทำงาน โดยจะมีรีเลย์เป็นตัวตัดการทำงานของเครื่อง ไฟสีแดงจะดับและไฟสีส้มและสีเขียวจะติดพร้อมกันให้ทำการนำสายเติมลมออกทันที

รูปที่ 2.5 ตู้เติมลมอัตโนมัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 เป็นอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบหนึ่งที่มีการรวมเอาหน่วยประมวลผลหรือซีพียู, หน่วยคำนวณทางคณิตศาสตร์และลอจิก, วงจรรับสัญญาณอินพุต, วงจรจับสัญญาณเอาต์พุต, หน่วยคำนวณ และวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาไว้ด้วยกันทำให้สามารถนำไปใช้งานแทนวงจรอิเล็กทรอนิกส์ที่ซับซ้อนได้เป็นอย่างดี ช่วยลดจำนวนอุปกรณ์, ความซับซ้อน และขนาดของระบบ ในขณะที่มีขีดความสามารถสูงขึ้น ภายใต้งบประมาณที่เหมาะสมในบางครั้งจึงอาจเรียกไมโครคอนโทรลเลอร์ว่า single chip microcomputer หรือไมโครคอนโทรลเลอร์ชิปเดี่ยวก็ได้ลักษณะงานที่เหมาะสมกับการนำไมโครคอนโทรลเลอร์ไปใช้งาน มักจะเป็นงานประยุกต์ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุม หรือจัดการสัญญาณอินพุต/เอาต์พุตของวงจรอิเล็กทรอนิกส์และวงจรดิจิทัลต่างๆ เช่น ระบบแสดงผล หรือระบบเตือนภัย ระบบควบคุมภายในเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

2.3.1 โครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ได้จัดให้มีส่วนประกอบภายในเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ ใช้เทคโนโลยีในการผลิตแบบ NMOS และ PMOS ซึ่งภายในได้รวมวงจรต่าง ๆ ไว้อย่างครบถ้วนพร้อมที่จะใช้งานเมื่อจ่ายไฟเลี้ยง และ สัญญาณนาฬิกา ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ได้ถูกผลิตออกมาหลายเบอร์โดยบริษัทต่าง ๆ เช่น Atmel, Philips, Dalla และบริษัทอื่น ๆ ซึ่งไม่ว่าเบอร์อะไรก็ตามโครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จะคล้ายกันจะแตกต่างกันออกไปในส่วนความสามารถพิเศษในแต่ละเบอร์ ซึ่งโครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 สามารถแสดงได้ในรูปที่ 2.6

2.3.2 คุณสมบัติของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

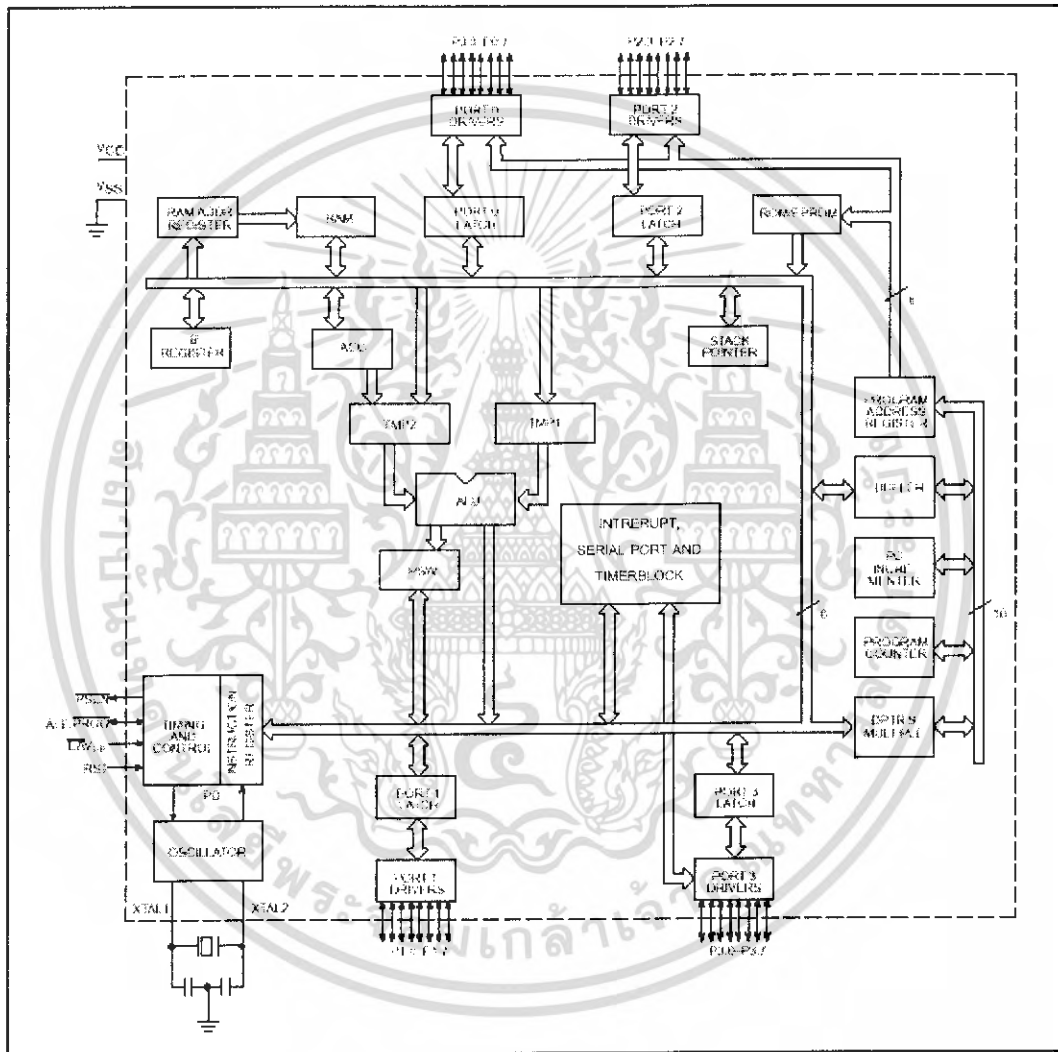
คุณสมบัติที่สำคัญของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 มีดังนี้

- เป็นไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ซีพียูขนาด 8 บิต
- ภายในมีหน่วยความจำโปรแกรมเป็นแบบแฟลช ซึ่งสามารถลบและเขียนใหม่นับพันครั้ง
- หน่วยความจำข้อมูลพื้นฐานเป็นหน่วยความจำแบบแรม ในบางเบอร์จะมีหน่วยความจำแบบอีอีพรอมเพิ่มเติม

- ขาพอร์ตเป็นแบบสองทิศทางสามารถใช้งานได้ทั้งอินพุตและเอาต์พุต
- มีพอร์ตอนุกรมที่สามารถรับส่งข้อมูลแบบฟูลดูเพล็กซ์ (Full Duplex)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มีชุดTimer/Counter ขนาด 16 บิตอย่างน้อย 2 ชุด
- สามารถรองรับแหล่งกำเนิดอินเทอร์รัพท์ได้ 6 แหล่ง
- มีวงจรกำเนิดสัญญาณนาฬิกาอยู่ในภายในชิพ

รูปที่ 2.6 แสดงโครงสร้างภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

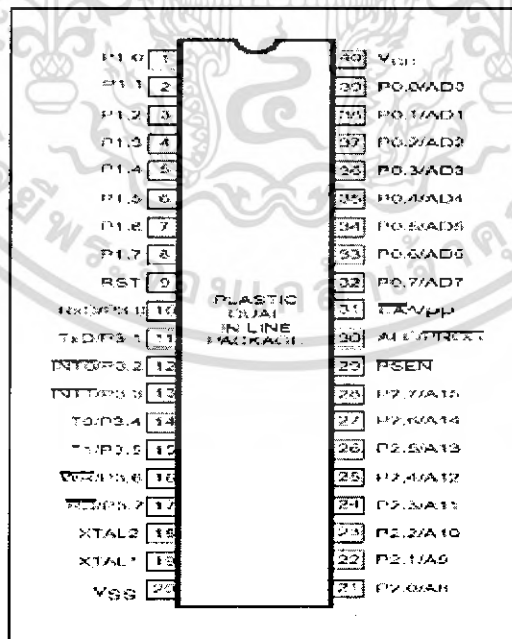
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 การจัดขาต่างๆของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ไอซี ไมโครคอนโทรลเลอร์ 8051 โครงสร้างไอซีเป็นแบบ DIP มีขาทั้งหมด 40 ขา โดยขาต่าง ๆ จะใช้เป็นขาพอร์ตอินพุต, เอาท์พุต, ขาสัญญาณควบคุม, ขาค่าแห่งหน่วยความจำ และขาข้อมูลดังรูปที่ 2.7

เบอร์	หน่วยความจำโปรแกรม	หน่วยความจำข้อมูล	Timer/Counter 16 บิต
8031	-	128 Bytes	2
8051	4K ROM	128 Bytes	2
8052	8K ROM	256 Bytes	3
AT89C51	4K FLASH	128 Bytes	2
AT89C52	8K FLASH	256 Bytes	3
AT89C1051	1K FLASH	64 Bytes	1
AT89C2051	2K FLASH	128 Bytes	2

ตารางที่ 2.3 แสดงรายละเอียดต่าง ๆ ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

รูปที่ 2.7 แสดงขาต่างๆของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความหมายของขาต่างๆมีดังนี้

พอร์ต 0 (P0.0-P0.7) ได้แก่ขาที่ 32-39 ของ MSC-51 เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทางขนาด 8 บิต แต่ละขาสามารถใช้ทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นพอร์ตอินพุตและเอาต์พุตทั่วไป สำหรับ Port 0 บิตที่ถูกส่งค่า '1' ออกมา จะทำให้ขาเป็น Float ซึ่งสามารถใช้งานเป็น High impedance Input ได้ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็น Address Bus ส่วนของ Low byte (PCL) สลับกับ Data Bus ในกรณีที่มีการใช้งาน External Memory ในการนี้ Logic '1' จะถูกสร้างจาก Strong Internal pull-up และท้ายสุด Port 0 จะใช้ส่งค่าที่มีอยู่ใน Internal program memory ออกมาเพื่อการตรวจสอบ (Program verification) แต่จะต้องต่อ External pull-up ให้ด้วย

พอร์ต 1 (P1.0-P1.7) ได้แก่ขาที่ 1-8 ของ MSC-51 เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทางขนาด 8 บิต แต่ละขาสามารถใช้ทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นพอร์ตอินพุต และ เอาต์พุตทั่วไปและสามารถอ้างทีละบิตได้ คือ P1.0, P1.1, ..., P1.7 สำหรับ Port 1 บิต ที่ถูกส่งค่า '1' ออกมา จะทำให้ขาเป็น High จาก Internal pull-up ซึ่งสามารถใช้งานเป็น Input ได้ และ เมื่อถูกป้อนด้วย Logic '0' นั้นมันจะให้กระแสออกมาได้ซึ่งกระแสจะไหลมาจาก Internal pull-up นั้นเอง

พอร์ต 2 (P2.0-P2.7) ได้แก่ขาที่ 21-28 ของ MSC-51 เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทางขนาด 8 บิต แต่ละขาสามารถใช้ทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นพอร์ตอินพุตและเอาต์พุตทั่วไป และ ใช้เป็นพอร์ตสำหรับติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก คือทำหน้าที่เป็น Address Bus ส่วนของ High byte (PCH)

ขาพอร์ต	ชื่อ	หน้าที่พิเศษ
P3.0	RxD	ใช้รับข้อมูลทางพอร์ตอนุกรม
P3.1	TxD	ใช้ส่งข้อมูลทางพอร์ตอนุกรม
P3.2	$\overline{\text{INT0}}$	อินเทอร์รัพต์ภายนอก 0
P3.3	$\overline{\text{INT1}}$	อินเทอร์รัพต์ภายนอก 1
P3.4	T0	ตัวจับเวลา / ตัวนับ 0
P3.5	T1	ตัวจับเวลา / ตัวนับ 1
P3.6	$\overline{\text{WR}}$	สัญญาณเขียนข้อมูลหน่วยความจำภายนอก
P3.7	$\overline{\text{RD}}$	สัญญาณอ่านข้อมูลหน่วยความจำภายนอก

ตารางที่ 2.4 แสดงหน้าที่พิเศษของพอร์ต 3

พอร์ต 3 (P3.0-P3.7) ได้แก่ขาที่ 10-17 ของ MSC-51 เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทางขนาด 8 บิต แต่ละขาสามารถใช้ทำหน้าที่ได้ทั้งเป็นพอร์ตอินพุตและเอาต์พุตทั่วไป และมีหน้าที่พิเศษดังที่แสดงในตารางที่ 2.4 ดังนั้นเมื่อมีการใช้สัญญาณดังกล่าวจะทำให้การทำงานของ MSC-51 ผิดพลาดได้ ดังนั้นจึงไม่ควรเขียนข้อมูลไปที่พอร์ต 3

PSEN (Program Store Enable) ได้แก่ขาที่ 29 ของ MSC-51 เป็นขาที่ส่งสัญญาณออก ขานี้จะแอกทีฟเมื่อ MCS-51 ต้องการอ่าน Code โปรแกรมภายนอกโดยปกติถ้าหน่วยความจำภายนอกเป็น EPROM ขา PSEN จะต่อกับขา Output Enable (OE) ของ EPROM

ALE (Address Latch Enable)/PROG ได้แก่ขาที่ 30 ของ MSC-51 เป็นขาที่ใช้ในการควบคุมการแลตช์ของพอร์ต 0 เมื่อมีการใช้งานในการใช้หน่วยความจำภายนอก นอกจากนี้ขานี้ยังเป็นขาสำหรับรับพัลส์ของโปรแกรมสำหรับโปรแกรมข้อมูลลงในไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 ในรุ่นที่มีหน่วยความจำแบบ EPROM

EA (External Access)/Vpp ได้แก่ขาที่ 31 ของ MSC-51 ใช้สำหรับเลือกการติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก หรือภายในตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 ถ้าเป็นลอจิก “0” เป็นการเลือกให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 ติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมภายนอก แต่ถ้าเป็นลอจิก ‘1’ เป็นการเลือกให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 ติดต่อกับหน่วยความจำโปรแกรมภายในนอกจากนี้ขาี้ยังสามารถเป็นขาอินพุตสำหรับรับแรงดันไฟสูง สำหรับการโปรแกรมหน่วย-ความจำภายใน สำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 แบบแฟลช ต้องการแรงดันสำหรับการโปรแกรม +12 V

RST (Reset) ขา RST ได้แก่ขาที่ 9 ของ MSC-51 จะใช้ในการรีเซ็ตการทำงานของ MCS-51 โดยจะให้ขานี้เป็นลอจิก ‘1’ อย่างน้อย 2 Machine Cycles จึงจะรีเซ็ตระบบได้

VCC ได้แก่ขาที่ 40 ของ MSC-51 ใช้สำหรับต่อไฟเลี้ยง + 5V

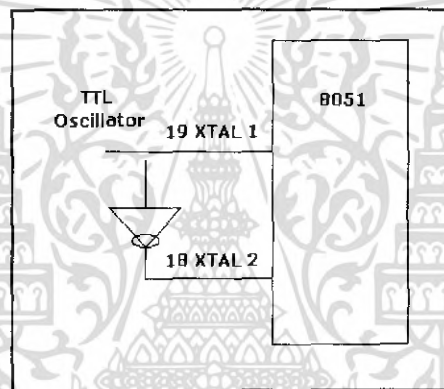
GND (VSS) ได้แก่ขาที่ 20 ของ MSC-51 เป็นขากราวด์ สำหรับต่อกับกราวด์ของระบบ

XTAL1 ได้แก่ขาที่ 18 ของ MSC-51 เป็นขาอินพุตของวงจรถ่ายสัญญาณของออสซิลเลเตอร์แอมพลิไฟเออร์ และยังเป็นอินพุตของวงจรถ่ายสัญญาณนาฬิกาภายใน

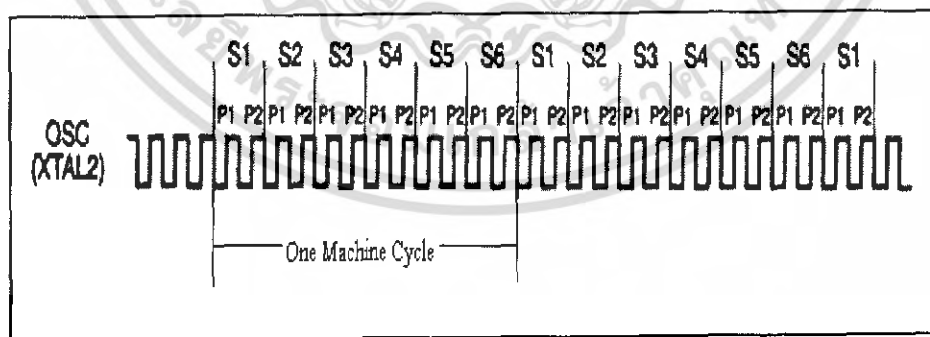
XTAL2 ได้แก่ขาที่ 19 ของ MSC-51 เป็นขาเอาต์พุตของวงจรถ่ายสัญญาณของออสซิลเลเตอร์แอมพลิไฟเออร์

2.3.4 ฐานเวลาและความถี่สัญญาณนาฬิกาของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ตามที่ทราบมาแล้วว่าระบบคอมพิวเตอร์จะทำงานได้จะต้องมีฐานเวลาและสัญญาณนาฬิกาเป็นตัวควบคุมการทำงานสำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จะมีวงจรออสซิลเลเตอร์อยู่ภายในการกำหนดจังหวะเวลาทำได้โดยต่อ Crystal เข้ากับขา XTAL1 และ XTAL2 โดยปกติมักจะใช้ Crystal ความถี่ 12 MHz กับตัวเก็บประจุหรืออาจใช้สัญญาณนาฬิกาจาก TTL Clock Source ต่อกับ XTAL1 และ XTAL2 ดังรูปที่ 2.8 เพื่อสร้างสัญญาณนาฬิกาในการกำหนดการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

รูปที่ 2.8 แสดงขาของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ที่ใช้ต่อกับ XTAL

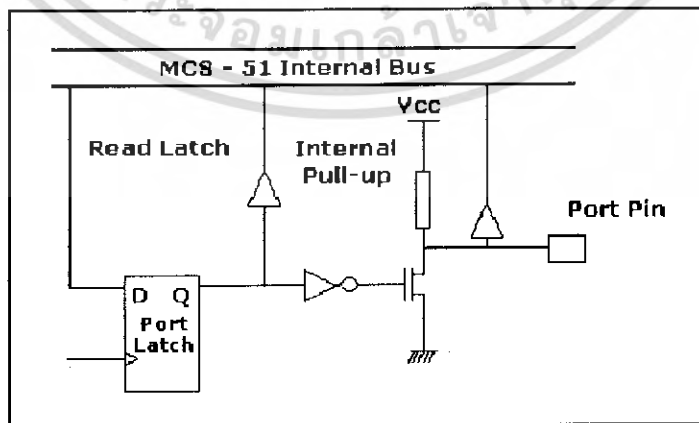
รูปที่ 2.9 แสดงสัญญาณนาฬิกา และ แมชชีน ไซเคิล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5 โครงสร้างและการทำงานของพอร์ต

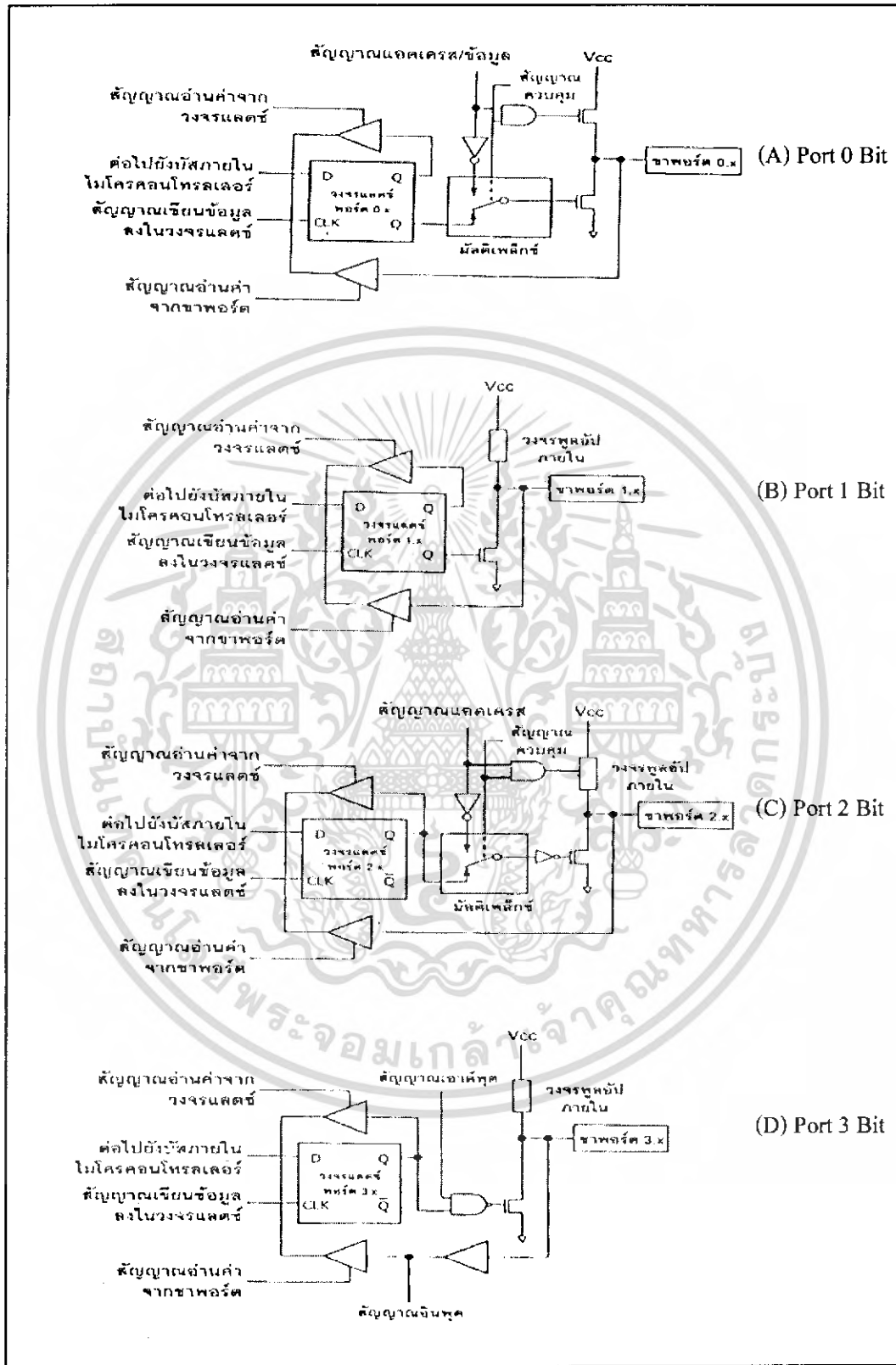
ไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 แบบแฟลชมีพอร์ตให้ใช้งานทั้งสิ้น 4 พอร์ต คือ พอร์ต 0 ถึงพอร์ต 3 แต่ละพอร์ตมีขนาด 8 บิต เป็นพอร์ตแบบ 2 ทิศทาง คือ สามารถเป็นได้ทั้งอินพุตสำหรับรับสัญญาณข้อมูลเข้าและเอาต์พุตสำหรับส่งสัญญาณข้อมูลออกทุกพอร์ตขอไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51 แบบแฟลช จะมีวงจรถอดรหัส และ วงจรขับหลอดจันป์เฟอร์อินพุตขาของพอร์ตจะแสดงโครงสร้างภายในได้ดังรูปที่ 2.11 โดยจะมีโครงสร้างเป็น Field-effect Transistor ต่อกับขาภายนอก และ มีความต้านทานต่อ Full-up อยู่สำหรับพอร์ต 1, 2 และ 3 แต่ถ้าเป็นพอร์ต 0 จะไม่มีความต้านทานหลอดภายใน เพราะว่าไม่ได้ใช้เป็นขา Address Bus และ Data Bus จากรูปที่ 2.11 จะเห็นว่าพอร์ต 0 ไม่มีความต้านทานต่อ Full-up ในชิพ ดังนั้นถ้าหากต้องการใช้พอร์ตนี้เป็นพอร์ตอินพุต จะต้องต่อความต้านทานหลอด ภายนอกให้กับพอร์ตนี้ทุกบิตด้วย และจากโครงสร้างของพอร์ต 0 จะเห็นว่ามียังมีวงจรมัลติเพล็กซ์ภายในเพื่อใช้ในการเลือกว่าจะใช้เป็นพอร์ต หรือ ใช้ในการติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก เช่นเดียวกับพอร์ต 2 แต่พอร์ต 2 จะมีความต้านทานหลอดภายในชิพถ้าจะต่อใช้งานเป็นพอร์ตอินพุตสามารถใช้ได้ทันที สำหรับพอร์ต 3 จะมีโครงสร้างคล้ายกับพอร์ต 1 แต่จะมีสัญญาณอินพุตเอาต์พุตพิเศษเพิ่มเข้ามา เนื่องจากพอร์ตนี้สามารถใช้งานเป็นหน้าที่พิเศษแต่ละบิตได้

พอร์ตนี้สามารถใช้เป็นอินพุตเอาต์พุตกับอุปกรณ์ภายนอกได้ ในการอ่านข้อมูลจากพอร์ต จะอ่านได้ 2 แบบ คือ Read Latch และ Read Pin โดย Read Latch หมายถึงการอ่านข้อมูลที่ถูก Latch เอาไว้เข้าสู่บัสภายในของ MCS-51 เช่นการทำคำสั่ง CPL P1.5 แต่ถ้าเป็นการ Read Pin จะเป็นการใช้พอร์ตเป็นอินพุต โดยการอ่านค่าจากขาของไอซีเข้าสู่บัสภายในโดยการอ่านแบบ Read Latch และ Read Pin จะมีสัญญาณมาควบคุมที่บัพเฟอร์ดังรูปที่ 2.10

รูปที่ 2.10 แสดงการต่อพอร์ตเข้ากับระบบบัสภายในของไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

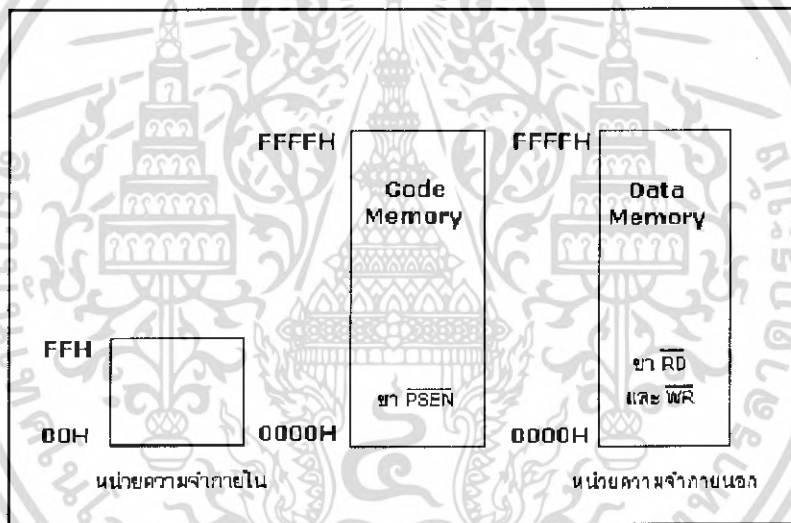

รูปที่ 2.11 แสดงโครงสร้างของพอร์ตทั้ง 4 พอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์ MSC-51

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6 โครงสร้างหน่วยความจำ

หน่วยความจำสำหรับไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จะมี 2 ชนิด คือ หน่วยความจำที่ใช้โปรแกรม (ROM) และ หน่วยความจำที่ใช้เก็บข้อมูลในการประมวลผล (RAM) ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 บางเบอร์ เช่น 8051, 8052 จะมีหน่วยความจำโปรแกรมภายในชิพ และไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ทุกเบอร์สามารถอ้างหน่วยความจำโปรแกรมภายนอกได้มากที่สุด 64 K และอ้างหน่วยความจำข้อมูลภายนอกได้มากที่สุด 64 K สำหรับหน่วยความจำ RAM ภายในจะประกอบไปด้วยพื้นที่ใช้งานทั่วไป, รีจิสเตอร์แบงก์, พื้นที่ใช้งานระดับบิต และ รีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษเราอาจเขียนไคอะแกรมของหน่วยความจำของ 8031 ได้ดังรูปที่ 2.12 โดยในรูปจะบอกด้วยว่าขาใดจะแอสทึฟ

รูปที่ 2.12 แสดงการจัดหน่วยความจำของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51

ในไมโครคอนโทรลเลอร์ 8031 จะมีหน่วยความจำภายในตั้งแต่ตำแหน่ง 00H จนถึง FFH และสามารถอ้างหน่วยความจำโปรแกรมภายนอกได้ 64K ตำแหน่ง ถ้าอ่านข้อมูลจากหน่วยความจำโปรแกรมขา PSEN จะแอสทึฟ นอกจากนี้ 8031 สามารถอ้างหน่วยความจำข้อมูลภายนอกได้ 64K ตำแหน่งโดยการติดต่อกับหน่วยความจำนี้ ขา RD และ WR จะแอสทึฟ สำหรับหน่วยความจำข้อมูลภายในนั้นจะแบ่งออกได้ดังนี้

1. ชุดรีจิสเตอร์ 4 ชุด แต่ละชุดเรียกว่ารีจิสเตอร์แบงก์ที่ตำแหน่ง 00H ถึง 0FH โดยแต่ละชุดประกอบด้วยรีจิสเตอร์ R0 ถึง R7
2. หน่วยความจำที่สามารถเข้าถึงข้อมูลระดับบิตได้ ตำแหน่ง 20H ถึง 2FH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

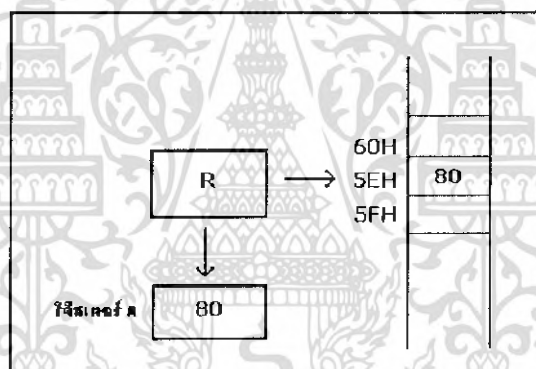
3. หน่วยความจำใช้งานทั่วไปตำแหน่ง 30H ถึง 7FH

4. รีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษ ตำแหน่ง 80H ถึง FFH

การอ้างตำแหน่งหน่วยความจำภายในจะอ้างได้ 2 แบบ คือ การอ้างไปที่ตำแหน่งของไบต์ (เขียนหมายเลขตำแหน่งด้านนอก) หรือ การอ้างไปที่ตำแหน่งของบิต (เขียนหมายเลขตำแหน่งด้านใน) โดยตำแหน่งของหน่วยความจำที่อ้างเป็นแบบบิตได้จะมีตำแหน่งบิตที่แน่นอน

หน่วยความจำใช้งานทั่วไป

จากรูปที่ 2.13 จะเห็นว่าใน 8031 จะมีหน่วยความจำ RAM สำหรับใช้งานทั่วไปจำนวน 80 ไบต์ ตั้งแต่ตำแหน่ง 30H ถึง 7FH ตำแหน่งเหล่านี้ สามารถอ้างตำแหน่งแบบ Direct Addressing Mode หรือ Indirect Addressing Mode ได้

รูปที่ 2.13 แสดงขั้นตอนต่าง ๆ ในการอ่านข้อมูล

Bit - Addressable RAM

ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จะมีหน่วยความจำที่สามารถอ้างข้อมูลในระดับบิตได้ ตั้งแต่ตำแหน่ง 20H ถึง 2FH รวม 16 ไบต์ โดยสามารถทางลอจิกได้ จำนวนบิตที่ใช้งานได้ทั้งหมดมีจำนวน 128 บิต (8 บิต x 16 ไบต์)

Register Banks

หน่วยความจำข้อมูลภายในที่เป็นชุดรีจิสเตอร์มีทั้งหมด 32 ตำแหน่ง โดยจะมี 4 ชุด แต่ละชุดมีรีจิสเตอร์ 8 ตัว คือ R0 ถึง R7 โดยชุดแรกจะอยู่ในตำแหน่ง 00H - 07H ถ้าไม่มีการเลือก Bank

จะเป็นการคิดต่อกับรีจิสเตอร์ Bank แรกเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแบบ **72836** ต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.7 รีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษ (Special Function Register : SFR)

รีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษ เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้ควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ซึ่งมีด้วยกัน 22 ตัวสำหรับเบอร์ AT89C51 และ 28 ตัวในเบอร์ AT89C52 และ อนุกรม TA89Sxx ทั้งนี้เนื่องจากใน AT89C52 และ AT89Sxx มีจำนวนไทเมอร์/เคาน์เตอร์มากกว่า AT89C51

รีจิสเตอร์ SFR มีแอดเดรสอยู่ระหว่าง 80H-FFH ในพื้นที่ของหน่วยความจำข้อมูลส่วนบน สามารถเข้าถึงได้โดยตรง (Direct Addressing)

รีจิสเตอร์แสดงสถานะของโปรแกรม (Program Status Word : PSW)

เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต สามารถเข้าถึงได้ในระดับบิต จึงสามารถกำหนดค่าในแต่ละบิตของรีจิสเตอร์ตัวนี้ได้อย่างอิสระ มีแอดเดรสอยู่ที่ DOH ทำหน้าที่เก็บสถานะของการทำงานของโปรแกรมในขณะนั้นจะเรียกสถานะต่าง ๆ ของโปรแกรม แฟล็ก (Flag) เมื่อซีพียูกระทำคำสั่งทางคณิตศาสตร์ และ ลอจิกแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงสถานะขึ้น ผลของการเปลี่ยนแปลงนั้นจะมาปรากฏที่บิตต่าง ๆ ของรีจิสเตอร์ PSW รายละเอียดของแต่ละบิตในรีจิสเตอร์ PSW

รีจิสเตอร์ B (B Register)

รีจิสเตอร์ B จะอยู่ตำแหน่ง FOH ของหน่วยความจำข้อมูลภายใน เป็นรีจิสเตอร์ที่สามารถใช้งานทั่วไปได้ โดยทั่วไปรีจิสเตอร์นี้จะใช้คูณหรือหารกับรีจิสเตอร์ Accumulator รีจิสเตอร์ B นี้สามารถเข้าถึงข้อมูลระดับบิตได้ โดยตำแหน่งของบิตคือตำแหน่ง FOH ถึง F7H

ตัวชี้สแตค (Stack Pointer : SP)

ตัวชี้สแตคหรือรีจิสเตอร์ตัวชี้สแตค มีขนาด 8 บิต มีแอดเดรสอยู่ที่ 81H ใช้ในการเก็บค่าตำแหน่งของตัวชี้สแตค ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อซีพียูมีการกระโดดไปทำงานที่โปรแกรมย่อย หรือ กระโดดจากโปรแกรมย่อยแล้วกลับมายังโปรแกรมหลัก เมื่อมีการรีเซตเกิดขึ้น (รีเซต : การกระทำที่ส่งผลให้ซีพียูต้องเริ่มต้นการทำงานใหม่ตั้งแต่ต้น) ค่าของรีจิสเตอร์ SP จะเท่ากับ 07H ดังนั้นแอดเดรสแรกของพื้นที่ที่สำรองไว้ทำหน้าที่เป็นสแตคจะเท่ากับ 08H

รีจิสเตอร์ Data Pointer (DPTR)

รีจิสเตอร์นี้สำหรับชี้ตำแหน่งรหัสโปรแกรมหรือข้อมูลในหน่วยความจำ โดยเป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต ซึ่งประกอบด้วย รีจิสเตอร์ 2 ตัว คือ DPL ตำแหน่งที่ 82H โดยจะเก็บค่า 8 บิตต่ำ และ DPH ตำแหน่งที่ 83H โดยจะเก็บค่า 8 บิตสูง รีจิสเตอร์ทั้งสองตัวนี้จะรวมกันกลายเป็นรีจิสเตอร์ 16 บิต รีจิสเตอร์ DPTR นี้ใช้ในการเก็บค่าแอดเดรสของหน่วยความจำหรืออุปกรณ์ภายนอกที่ไม่โครคอนโทรลเลอร์ต้องการติดต่อด้วย

รีจิสเตอร์พอร์ต (Port Registers)

ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ค่าของพอร์ตจะหมายถึงค่าของหน่วยความจำด้วย หากต้องการส่งข้อมูลออกไปที่พอร์ต ก็เพียงแค่เขียนข้อมูลไปที่หน่วยความจำตำแหน่งที่พอร์ต นั้น อยู่ใน MCS-51 พอร์ต 0 จะอยู่ที่ตำแหน่ง 80H, พอร์ต 1 จะอยู่ที่ตำแหน่ง 90H, พอร์ต 2 จะอยู่ที่ตำแหน่ง A0H และพอร์ต 3 จะอยู่ที่ตำแหน่ง B0H พอร์ต 0,2 และ 3 โดยทั่วไปแล้วจะไม่ใช่ถ้าหากมีการติดต่อกับหน่วยความจำภายนอก หรือ ใช้เป็นพอร์ตพิเศษ (เช่น Interrupts, Serial Port, ฯลฯ) โดยปกติแล้วจะใช้พอร์ต 1 ในการติดต่อกับอุปกรณ์ภายนอก พอร์ตทุกพอร์ตสามารถอ้างข้อมูลในระดับบิตได้

รีจิสเตอร์เวลา (Timer Registers)

รีจิสเตอร์เวลา เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 16 บิต แบ่งเป็นไบต์สูง และ ไบต์ต่ำสุดเช่นเดียวกับ รีจิสเตอร์ DPTR รีจิสเตอร์ไทมเมอร์ใช้ในการเก็บค่าของตัวนับหรือเคาน์เตอร์ (Counter) ภายในตัวของไมโครคอนโทรลเลอร์ เพื่อใช้ในการสร้างฐานเวลา, จังหวะเวลา หรือนับจำนวนพัลส์สัญญาณนาฬิกาภายใน บางทีเรียกว่ารีจิสเตอร์ตัวนี้ว่ารีจิสเตอร์ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์

ในไมโครคอนโทรลเลอร์เบอร์ AT89C51 มีรีจิสเตอร์ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ตัวแบ่งเป็น T0 หรือ Timer 0 และ T1 หรือ Timer 1 ในรีจิสเตอร์ยังแบ่งเป็นรีจิสเตอร์ไทมเมอร์ไบต์ต่ำ (TL) และ รีจิสเตอร์ไทมเมอร์ไบต์สูง (TH) เหมือนกัน โดยรีจิสเตอร์ TLO มีแอดเดรสอยู่ที่ 8AH รีจิสเตอร์ TH0 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8BH ในขณะที่ TL1 และ TH1 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8CH และ 8DH สำหรับในเบอร์ AT89C52 และในอนุกรม AT89Sxx จะมีรีจิสเตอร์ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ถึง 3 ตัว โดยมีรีจิสเตอร์ TL2 และ TH2 ซึ่งมีแอดเดรสอยู่ที่ 0CCH และ 0CDH เพิ่มเติม

รีจิสเตอร์พอร์ทอนุกรม (Serial Port Registers)

ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 จะมีพอร์ตสื่อสารอนุกรม (Serial Port) อยู่ในชิพ ซึ่งสามารถจะรับและส่งข้อมูลได้โดยติดต่อผ่านรีจิสเตอร์ SBUF (Serial Data Buffer) ซึ่งอยู่ที่ตำแหน่ง 99H โดยถ้าต้องการส่งข้อมูลแบบอนุกรมให้เขียนข้อมูลไปที่รีจิสเตอร์นี้ ตัว Serial Port สามารถโปรแกรมให้ทำงานได้ 4 โหมด โดยโปรแกรมผ่านรีจิสเตอร์ SCON (Serial Port Control Register) ตำแหน่ง 98H

รีจิสเตอร์อินเตอร์รัพท์ (Interrupt Port Registers)

ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 สามารถ Interrupt ได้ 5 ตำแหน่ง โดยมี 2 priority ตัว Interrupt นี้จะถูก Disable หลังจากระบบถูกรีเซต และจะ Enabled หลังจากที่เขียนข้อมูลไปที่รีจิสเตอร์ IE หรือตำแหน่ง A8H ลำดับความสำคัญสามารถเซตได้ที่รีจิสเตอร์ IP หรือตำแหน่ง B8H

Power Control Register (PCON)

รีจิสเตอร์ PCON อยู่ที่ตำแหน่ง 87H ใช้หยุดการทำงานของ ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 โดยจะหยุดจ่ายสัญญาณนาฬิกาให้ระบบ ทำให้ข้อมูลต่างๆภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ไม่มีการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังลดพลังงานไฟฟ้าที่จ่ายให้ ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ลงด้วย

รีจิสเตอร์ควบคุม (Control Register)

PCON เป็นรีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราการรับส่งข้อมูลของวงจรสื่อสารอนุกรม และกำหนดการทำงานโหมดประหยัดพลังงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช

SCON เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของวงจรสื่อสารอนุกรมภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช

TCON และ T2CON เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของตัวไทมเมอร์/คาน์เตอร์ภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช โดย T2CON ใช้สำหรับไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชเบอร์ AT89C52 และในอนุกรม AT89Sxx

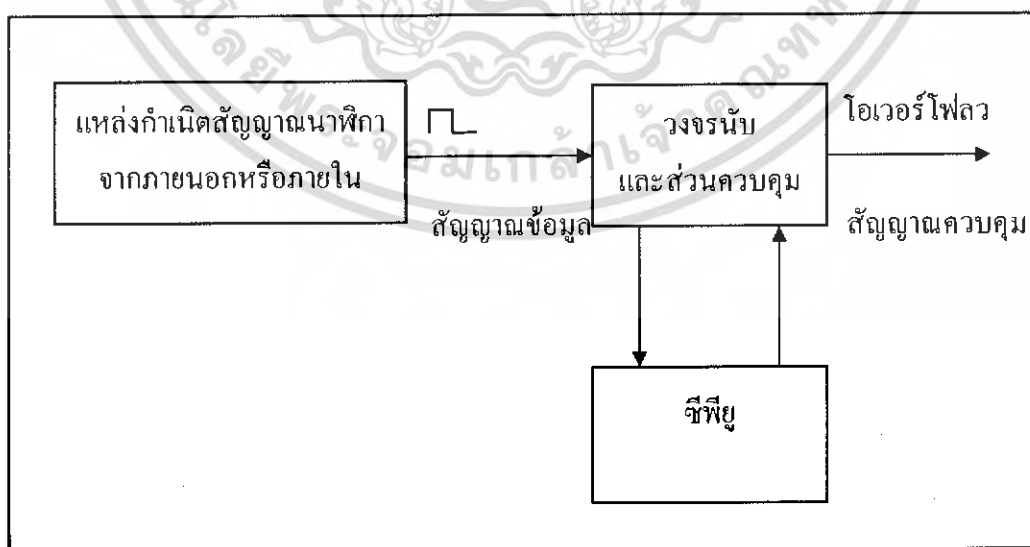
TMOD และ T2MOD เป็นรีจิสเตอร์ที่ใช้กำหนดโหมด หรือ ลักษณะในการทำงานของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ภายในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลช โดย T2MOD ใช้สำหรับไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 ของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 แบบแฟลชเบอร์ AT89C52

IE และ IP เป็นรีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองการอินเทอร์รัพต์ (Interrupt : การขัดจังหวะการทำงานปกติของซีพียู) โดย IE เป็นรีจิสเตอร์สำหรับอินาเบิลหรือใช้ในการกำหนดลักษณะของการตอบสนองการอินเทอร์รัพต์ในขณะที่ IP เป็น รีจิสเตอร์สำหรับกำหนดลำดับความสำคัญของการตอบสนองการอินเทอร์รัพต์ ว่าจะให้ซีพียูตอบสนองการเกิดอินเทอร์รัพต์ในลักษณะใดก่อนหลัง

2.3.8 ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ (Timer/Counter)

ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ เป็นวงจรภายในที่ช่วยเพิ่มความสามารถให้กับไมโครคอนโทรลเลอร์ เนื่องจากไทเมอร์/เคาน์เตอร์มีลักษณะการทำงานเป็นตัวนับเวลาหรือนับสัญญาณนาฬิกาซึ่งสามารถทำงานเกี่ยวกับฐานเวลา, การสร้างสัญญาณพัลส์, การเปรียบเทียบค่าของเวลา หรือ ค่าการนับของสัญญาณพัลส์ที่รับเข้ามาจากภายนอก และรวมไปถึงกับการควบคุมอัตราการรับส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรมด้วยไทเมอร์/เคาน์เตอร์ เป็นวงจรที่สามารถทำงานได้เอง โดยเป็นอิสระจากซีพียู แต่ซีพียูสามารถควบคุมการทำงาน, การอ่านและการเขียนข้อมูลต่างๆ ได้

ไมโครคอนโทรลเลอร์ในแต่ละเบอร์อาจจะมีไทเมอร์/เคาน์เตอร์จำนวนที่แตกต่างกัน หรือมีความสามารถที่แตกต่างกัน เช่น เบอร์ AT89C51 มีไทเมอร์/เคาน์เตอร์จำนวน 2 ตัว (T0 และ T1) ขณะที่เบอร์ AT89C52 หรือเบอร์ AT89C51AC2 มีไทเมอร์/เคาน์เตอร์จำนวน 3 ตัว(T0, T1 และ T2) ไทเมอร์/เคาน์เตอร์แต่ละตัวอาจจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ในรายละเอียดทางฮาร์ดแวร์ และการทำงานแต่อย่างไรก็ตามจะมีหลักการการทำงานที่เหมือนกันคือถูกควบคุมจากซีพียูและใช้สัญญาณ

รูปที่ 2.14 แสดง โครงสร้างโดยรวมของ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นาฬิกาเป็นสัญญาณอินพุตในกรณีที่ใช้งานเป็น ไทเมอร์ หรือ รับสัญญาณอินพุตจากภายนอกในกรณีที่ใช้งานเป็นเคาน์เตอร์ นอกจากนี้แล้ว ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ทุกตัวยังมีการทำงานที่เป็นอิสระต่อกันอีกด้วย

1. ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 1

การทำงานในโหมดไทเมอร์ (Timer Mode) ของ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1

เมื่อกำหนดให้มีการทำงานเป็น โหมดไทเมอร์หรือตัวตั้งเวลาวงจรนับหรือเคาน์เตอร์ภายใน จะทำการนับขึ้นโดยใช้สัญญาณนาฬิกาภายใน ซึ่งสัญญาณนาฬิกาตัวนี้จะเกิดขึ้นทุก ๆ 1 แมชชีน-ไซเคิล (Machine cycle) นั่นหมายความว่า จะเกิดการนับขึ้น 1 ค่าในแต่ละแมชชีนไซเคิลนั่นเอง โดยทั่วไปในไมโครคอนโทรลเลอร์โดยทุก ๆ 1 แมชชีนไซเคิล จะใช้เวลา 12 คาบของสัญญาณนาฬิกาที่ป้อนให้ตัวไมโครคอนโทรลเลอร์ นั่นก็หมายความว่า จะเกิดการนับขึ้นทุก ๆ 1/12 ของความถี่สัญญาณนาฬิกา

การทำงานในโหมดเคาน์เตอร์ (Counter Mode) ของ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1

เมื่อกำหนดให้มีการทำงานเป็น โหมดเคาน์เตอร์หรือตัวนับ วงจรนับหรือเคาน์เตอร์ภายใน จะทำการนับขึ้นโดยใช้สัญญาณขอบขาลง (เปลี่ยนจาก '1' เป็น '0') จากภายนอกที่เข้ามาทางขา T0 (P3.4), T1 (P3.5) กระบวนการอ่านสัญญาณอินพุตเหล่านี้จะใช้เวลาทั้งสิ้น 2 แมชชีนไซเคิล นั่นหมายความว่า อัตราการนับจะมีค่าเท่ากับ 1/24 (กรณี 1 แมชชีนไซเคิลใช้เวลา 12 คาบ) ของความถี่สัญญาณนาฬิกา ดังนั้นสามารถให้การทำงานในโหมดเคาน์เตอร์เพื่อบันทึกสัญญาณนาฬิกาได้ สูงสุดเท่ากับ ความถี่สัญญาณนาฬิกา/24 (กรณี 1 แมชชีนไซเคิล ใช้เวลา 12 คาบ) เช่น ใช้สัญญาณนาฬิกา 12 MHz จะสามารถรับสัญญาณอินพุตที่มีความถี่สูงสุดได้ $12 \text{ MHz}/24 = 500\text{kHz}$ (กรณี 1 แมชชีนไซเคิลใช้เวลา 12 คาบ)

รีจิสเตอร์ของ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 (Timer/Counter0, 1 Register)

การทำงานให้ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ ทำงานตามความต้องการนั้นจะต้องมีการกำหนดค่าต่าง ๆ ให้กับรีจิสเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานอย่างเหมาะสม ซึ่งรีจิสเตอร์เหล่านี้เป็นรีจิสเตอร์ฟังก์ชันพิเศษ (SFR) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

- TLO เป็นรีจิสเตอร์ไบต์ต่ำของ ไทเมอร์ 0 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8AH
- TH0 เป็นรีจิสเตอร์ไบต์สูงของ ไทเมอร์ 0 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8BH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- TL1 เป็นรีจิสเตอร์ไบต์ต่ำของไทเมอร์ 1 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8CH
- TH1 เป็นรีจิสเตอร์ไบต์สูงของไทเมอร์ 1 มีแอดเดรสอยู่ที่ 8DH

รีจิสเตอร์ ทั้ง 4 ตัวนี้เป็นรีจิสเตอร์ขนาด 8 บิต ดังนั้นเมื่อนำ TLO มารวมกันกับ TH0 จะทำให้ได้รีจิสเตอร์ของไทเมอร์ 0 ขนาด 16 บิต ในทำนองเดียวกันเมื่อนำ TL1 มารวมกันกับ TH1 จะทำให้ได้รีจิสเตอร์ของไทเมอร์ 1 ขนาด 16 บิต ซึ่งสามารถเก็บค่าได้สูงสุดถึง 65,536 ค่า (0-65,536 หรือ 0000H ถึง FFFFH)

รีจิสเตอร์ควบคุมการทำงานของไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0 และ 1

(Timer/Count0, 1 Control Register : TCON)

TCON เป็นรีจิสเตอร์ที่ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0 และ 1 มีขนาด 8 บิต และมีแอดเดรสอยู่ที่ 88H และสามารถเข้าถึงในระดับบิตได้ ในแต่ละบิตจะมีหน้าที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
TF1	TR1	TF0	TR0	IE1	IT1	IE0	IT0

T2MOD

- TF1 (Timer 1 overflow flag) จะเกิดการเซตด้วยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์ คือเมื่อการนับเพิ่มขึ้นจนเกิดการโอเวอร์โฟลว (เปลี่ยนจาก FFH ไปเป็น 00H ในกรณีที่ เป็นแบบ 8 บิต และเปลี่ยนจาก FFFFH ไปเป็น 0000H กรณีที่เป็นแบบ 16บิต) บิตนี้จะถูกเคลียร์โดยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์เช่นกัน โดยจะเคลียร์ เมื่อซีพียูกระโดดไปทำงานในโปรแกรมบริการการอินเตอร์รัพต์ของไทเมอร์ 1 โอเวอร์โฟลว

- TR1 (Timer 1 run control bit) ใช้ควบคุมการปิด/เปิด (Enable/Disable) การทำงานของไทเมอร์ 1 การเซตและการเคลียร์สามารถทำได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

‘0’ ปิดการทำงานของไทเมอร์ 0 (disable)

‘1’ เปิดการทำงานของไทเมอร์ 0 (enable)

- TF0 (Timer 0 overflow flag) จะเกิดการเซตด้วยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์ คือเมื่อการนับเพิ่มขึ้นจนเกิดการโอเวอร์โฟลว บิตนี้จะถูกเคลียร์ โดยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์เช่นกัน โดยจะเคลียร์ เมื่อซีพียูกระโดดไปทำงานใน โปรแกรมบริการการอินเตอร์รัพต์ของไทเมอร์ 0 โอเวอร์โฟลว

- TR0 (Timer 0 run control bit) ใช้ควบคุมการปิด/เปิด (Enable/Disable) การทำงานของไทเมอร์ 0 การเซตและการเคลียร์สามารถทำได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

‘0’ ปิดการทำงานของไทมเมอร์ 0 (disable)

‘1’ เปิดการทำงานของไทมเมอร์ 0 (enable)

- IE1 (External Interrupt1 edge flag) ใช้ในกระบวนการอินเตอร์รัพต์ คือ จะเกิดการเซตโดยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์ นั่นคือตรวจพบว่ามีสัญญาณอินเตอร์รัพต์เข้ามาที่ขาอินพุทของอินเตอร์รัพต์ 1 (INT1: P3.3) บิตนี้จะเซต และ จะเคลียร์เมื่อ ซีพียูกระโดดไปทำงานในโปรแกรมบริการการอินเตอร์รัพต์ของเอ็กเทอร์นอลอินเตอร์รัพต์ 1

- IT1 (Interrupt 1 type control bit) ใช้ในกระบวนการอินเตอร์รัพต์ของเอ็กเทอร์นอลอินเตอร์รัพต์ 1 โดยเป็นตัวกำหนดว่าจะให้เป็นอินเตอร์รัพต์เกิดขึ้นเมื่อตรวจพบสัญญาณที่เข้ามาทางขาอินพุทของอินเตอร์รัพต์ 1 (INT1: P3.3) เป็นการตรวจสอบสัญญาณขอบขาลงหรือระดับลอจิก “0” การเซตและเคลียร์บิตนี้สามารถทำได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

‘0’ จะเกิดการอินเตอร์รัพต์เมื่อตรวจพบสัญญาณขอบขาลง (falling edge)

‘1’ จะเกิดการอินเตอร์รัพต์เมื่อตรวจพบสัญญาณเป็นลอจิก “0” (low level triggered)

- IE0 (External Interrupt 0 edge flag) ใช้ในกระบวนการอินเตอร์รัพต์ คือ จะเกิดการเซตโดยกระบวนการทางฮาร์ดแวร์ นั่นคือตรวจพบว่ามีสัญญาณอินเตอร์รัพต์เข้ามาที่ขาอินพุทของอินเตอร์รัพต์ 0 (INT0: P3.2) บิตนี้จะเซต และ จะเคลียร์เมื่อ ซีพียูกระโดดไปทำงานในโปรแกรมบริการการอินเตอร์รัพต์ของเอ็กเทอร์นอลอินเตอร์รัพต์ 0

- IT0 (Interrupt 0 type control bit) ใช้ในกระบวนการอินเตอร์รัพต์ของเอ็กเทอร์นอลอินเตอร์รัพต์ 0 โดยเป็นตัวกำหนดว่าจะให้เป็นอินเตอร์รัพต์เกิดขึ้นเมื่อตรวจพบสัญญาณที่เข้ามาทางขาอินพุทของอินเตอร์รัพต์ 0 (INT0: P3.2) เป็นการตรวจสอบสัญญาณขอบขาลงหรือระดับลอจิก “0” การเซตและเคลียร์บิตนี้สามารถทำได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์

‘0’ จะเกิดการอินเตอร์รัพต์เมื่อตรวจพบสัญญาณขอบขาลง (falling edge)

‘1’ จะเกิดการอินเตอร์รัพต์เมื่อตรวจพบสัญญาณเป็นลอจิก “0” (low level triggered)

รีจิสเตอร์เลือกโหมดการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1

(Timer/Count0, 1 Mode Control Register : TMOD)

TMOD เป็นรีจิสเตอร์ที่ทำหน้าที่เลือกโหมดการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 มีขนาด 8 บิตและมีแอดเดรสอยู่ที่ 89H ไม่สามารถเข้าถึงในระดับบิตได้ รีจิสเตอร์ตัวนี้จะแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ บิตบนจะเอาไว้ใช้เลือกโหมดของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 และ 4 บิตล่างจะใช้เลือกโหมดของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 โดยในแต่ละบิตจะมีหน้าที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
GATE	C/T'	M1	M0	GATE	C/T'	M1	M0
← ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 1				← ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 →			

TMOD

- GATE ทำหน้าที่เป็นตัวเลือกรูปแบบการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ว่าจะให้มีการควบคุมการทำงานแบบซอฟต์แวร์หรือแบบฮาร์ดแวร์ดังนี้

‘0’ เลือกรูปแบบการควบคุมการทำงานเป็นแบบซอฟต์แวร์ คือ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ x จะทำงานเมื่อ TRx ในรีจิสเตอร์ TCON เป็น ‘1’

‘1’ เลือกรูปแบบการควบคุมการทำงานเป็นแบบฮาร์ดแวร์ คือ ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ x จะทำงานเมื่อ TRx ในรีจิสเตอร์ TCON เป็น ‘1’ และ ที่ขาอินพุทของอินเทอร์รัพต์ INTx เป็นสถานะลอจิก ‘1’

- M1, M0 (Mode Selector bit) เป็นบิตที่ใช้เลือกโหมดการทำงานของไทมเมอร์ซึ่งมีดังนี้

‘00’ เลือกโหมดการทำงานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เป็นแบบ 13 บิต

‘01’ เลือกโหมดการทำงานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เป็นแบบ 16 บิต

‘10’ เลือกโหมดการทำงานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เป็นแบบ 8 บิต ริโพลด์ค่าอัตโนมัติ

‘11’ เลือกโหมดการทำงานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 (ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 ไม่ทำงาน)

ให้ทำงานแบบแยกส่วน โดยแยกออกเป็นไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ตัว โดยตัวแรกจะใช้รีจิสเตอร์ TLO จะถูกควบคุมการทำงานโดย TR0 ส่วนตัวที่สองจะใช้รีจิสเตอร์ TH0 จะถูกควบคุมการทำงานโดย TR1 (TR0 และ TR1 อยู่ในรีจิสเตอร์ TCON)

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 ในโหมดต่างๆ

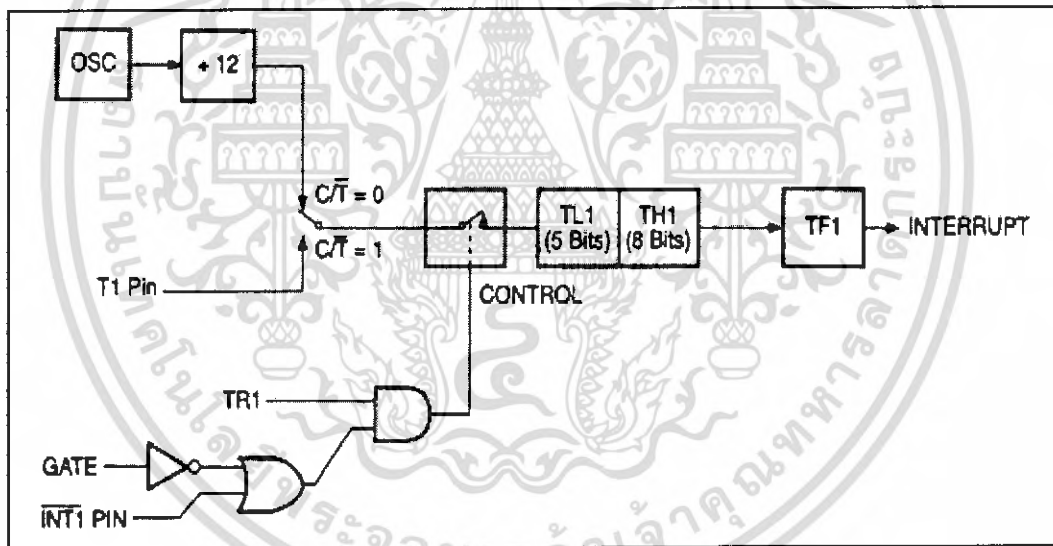
ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้นว่าไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 มีอยู่ทั้งหมด 4 โหมดที่มีการทำงานแตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถควบคุมการทำงานและเลือกโหมดการทำงานได้โดยรีจิสเตอร์

TCON และรีจิสเตอร์ TMOD ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 0 (ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 13 บิต)

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 ในโหมด 0 จะใช้ TL0,1 5 บิต และ ใช้ TH0,1 ครบทั้ง 8 บิต รวมเป็น 13 บิต ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นวงจรมับขึ้นขนาด 13 บิต โดยสามารถรับสัญญาณนาฬิกาได้จากสองแหล่งกำเนิด ซึ่งถูกควบคุมจากบิต C/T' ในรีจิสเตอร์ TCON กล่าวคือเมื่อ C/T' = '0' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายใน (ความถี่ออสซิลเลเตอร์/12) และเมื่อ C/T' = '1' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายนอกที่รับเข้ามาทางขา T0,1 (P3.4, P3.5) แต่สัญญาณนาฬิกาที่เลือกนี้จะยังไม่สามารถส่งไปให้กับวงจรมับได้ ถ้าหากบิต TR0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON ยังคงมีค่าเท่ากับ '0' อยู่ การที่จะทำให้มีสัญญาณนาฬิกาส่งไปยังวงจรมับได้หรือให้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เริ่มนับนั้นสามารถทำได้โดยกำหนดให้บิต Gate ในรีจิสเตอร์ TMOD = '0' หรือให้ลอจิกที่ขา INT0,1'(P3.2, P3.3) = '1' ตอนนี้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์พร้อมที่จะทำงานแล้ว และจะเริ่มทำงานหรือเริ่มนับทันทีเมื่อกำหนดให้ TR0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON = '1'

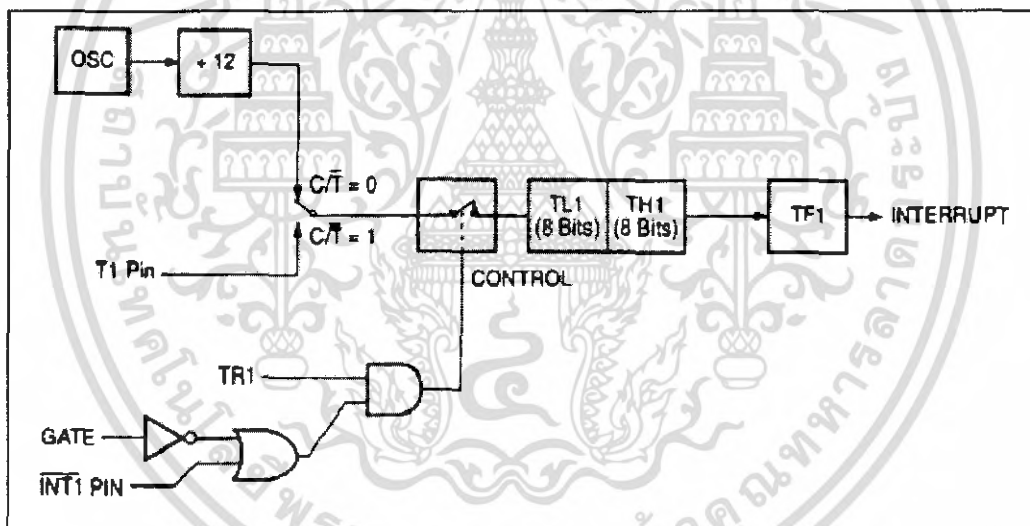
รูปที่ 2.15 แสดงไดอะแกรมการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0,1 โหมด 0
(ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 13 บิต)

เมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เริ่มทำงานนับวงจรมับภายใน จะเริ่มนับขึ้นไปเรื่อยๆ และ เมื่อนับถึงค่าสูงสุดแล้วจะวนกลับมาเริ่มที่ 0000H ใหม่อีกครั้งซึ่งจังหวะนี้เรียกว่าเกิดการ โอเวอร์โฟลว (Over flow) สัญญาณ โอเวอร์โฟลวนี้จะทำให้บิต TF0,1 ในรีจิสเตอร์ TCON เกิดการเซต และ จะถูกเคลียร์เมื่อซีพียูกระโดดไปทำยังโปรแกรมอินเตอร์รัพต์ 1, 3 ซึ่งเป็นตำแหน่งของการอินเตอร์รัพต์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0,1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 1 (ไทเมอร์/คาน์เตอร์ 16 บิต)

การทำงานของไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0, 1 ในโหมด 1 จะใช้ TL0, 1 และ TH0, 1 ตัวละ 8 บิต รวมเป็น 16 บิต ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นวงจรมับขึ้นขนาด 16 บิต โดยสามารถรับสัญญาณนาฬิกาได้จากสองแหล่งกำเนิด ซึ่งถูกควบคุมจากบิต C/T' ในรีจิสเตอร์ TCON กล่าวคือเมื่อ C/T' = '0' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายใน (ความถี่ออสซิลเลเตอร์/12) และเมื่อ C/T' = '1' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายนอกที่รับเข้ามาทางขา T0,1 (P3.4, P3.5) แต่สัญญาณนาฬิกาที่เลือกนี้จะยังไม่สามารถป้อนให้กับวงจรมับได้ ถ้าหากบิต TR0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON ยังคงมีค่าเท่ากับ '0' อยู่ การที่จะทำให้มีสัญญาณนาฬิกาป้อนไปยังวงจรมับได้ หรือ ทำให้ไทเมอร์/คาน์เตอร์ทำงานนั้นสามารถทำได้โดยกำหนดให้บิต Gate ในรีจิสเตอร์ TMOD = '0' หรือกำหนดให้ลอจิกที่ขา INT0,1' (P3.2, P3.3) = '1' ตอนนี้ไทเมอร์/คาน์เตอร์พร้อมที่จะทำงานแล้ว และ จะเริ่มทำงานได้เมื่อกำหนดให้ TR0,1 ในรีจิสเตอร์ TCON = '1'

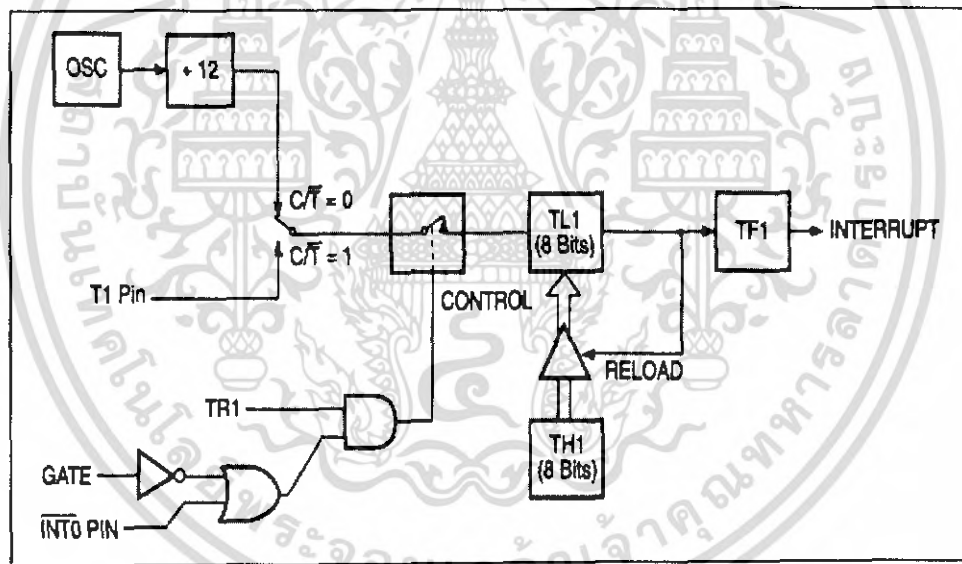

รูปที่ 2.16 แสดงไดอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 1
(ไทเมอร์/คาน์เตอร์ 16 บิต)

เมื่อไทเมอร์/คาน์เตอร์เริ่มทำงานวงจรมับภายใน จะเริ่มนับขึ้นไปเรื่อย ๆ และ เมื่อนับถึงค่าสูงสุด (FFFFH) แล้วจะวนกลับมาเริ่มที่ 0000H ใหม่อีกครั้งซึ่งจังหวะนี้เรียกว่าเกิดการโอเวอร์โฟลว (Over flow) สัญญาณโอเวอร์โฟลวนี้จะทำให้บิต TF0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON เกิดการเซต และจะถูกเคลียร์เมื่อซีพียูกระโดดไปทำยัง โปรแกรมอินเตอร์รัพต์ 1, 3 ซึ่งเป็นตำแหน่งของการอินเตอร์รัพต์ของไทเมอร์/คาน์เตอร์ 0, 1

ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 2 (ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 8 บิต รีโหลดค่าอัตโนมัติ)

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 ในโหมด 2 จะใช้ TL0, 1 เป็นตัวเก็บค่าของการนับ ซึ่งเป็นวงจรมีขนาด 8 บิต และใช้ TH0, 1 เป็นตัวเก็บค่ารีโหลด โดยวงจรมีสามารถรับสัญญาณนาฬิกาได้จากสองแหล่งกำเนิด ซึ่งถูกควบคุมจากบิต C/T' ในรีจิสเตอร์ TCON กล่าวคือ เมื่อ C/T' = '0' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายใน (ความถี่ออสซิลเลเตอร์/12) และเมื่อ C/T' = '1' จะใช้สัญญาณนาฬิกาจากภายนอกที่รับเข้ามาทางขา T0, 1 (P3.4, P3.5) แต่สัญญาณนาฬิกาที่เลือกนี้ จะยังไม่สามารถป้อนให้กับวงจรมับได้ ถ้าหากบิต TR0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON ยังคงมีค่าเท่ากับ '0' อยู่ การที่จะทำให้สัญญาณนาฬิกาป้อนไปยังวงจรมับได้หรือทำให้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ทำงานนั้น สามารถทำได้โดยกำหนดให้บิต Gate ในรีจิสเตอร์ TMOD = '0' หรือให้ลอจิกที่ขา INT0, 1' (P3.2, P3.3) = '1' ตอนที่ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์พร้อมที่จะทำงานแล้ว และจะเริ่มทำงานหรือเริ่มนับทันทีเมื่อกำหนดให้ TR0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON = '1'

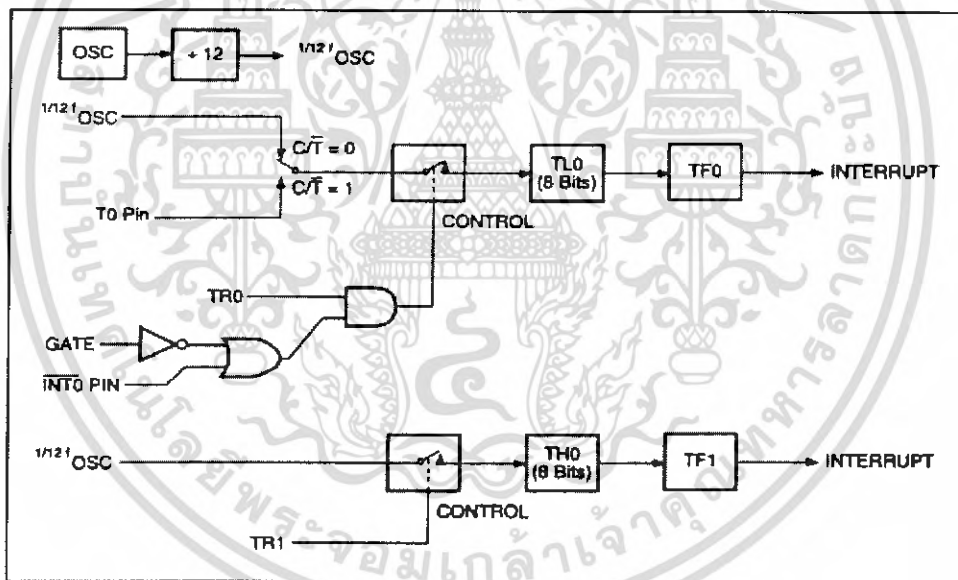
รูปที่ 2.17 แสดงโคแอมแกรมการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 2
(ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 8 บิตรีโหลดค่าอัตโนมัติ)

เมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์เริ่มทำงานนับวงจรมับภายในจะเริ่มนับขึ้นไปเรื่อย ๆ และเมื่อนับถึงค่าสูงสุด (FFH) แล้วจะวนกลับมาเริ่มที่ 00H ใหม่อีกครั้งซึ่งจังหวะนี้เรียกว่าเกิดการโอเวอร์โฟลว สัญญาณโอเวอร์โฟลวนี้จะทำให้เกิดการรีโหลด โดยจะทำการโหลดค่าภายใน TH0, 1 ไปยัง TL0, 1 โดยที่ค่าของ TH0, 1 ไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่เดียวกันบิต TF0, 1 ในรีจิสเตอร์ TCON เกิดการเซต และจะถูกเคลียร์เมื่อซีพียูกระโดดไปทำยังโปรแกรมอินเตอร์รัพต์ 1, 3 ซึ่งเป็นตำแหน่งของการอินเตอร์รัพต์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 โหมด 3 (ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 8 บิต แบบแยกออกจากกัน)

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0, 1 ในโหมด 3 จะแยกออกเป็นสองตัวและการทำงานจะเป็นอิสระต่อกัน ตัวแรกจะใช้ TLO ซึ่งจะมีการทำงานเหมือนกันกับ การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 ในโหมด 2 แต่จะไม่มีรีโหลดค่า ส่วนตัวที่สองจะใช้ TH0 ซึ่งจะรับสัญญาณนาฬิกาภายในเพียงอย่างเดียว และสามารถควบคุมการปิด/เปิดการทำงานได้จากบิต TR1 ในรีจิสเตอร์ TCON เมื่อนับถึงค่าสูงสุด(FFH) แล้ว (ทั้ง TLO และ TH0) จะวนกลับมาเริ่มที่ 00H ใหม่อีกครั้งซึ่งจังหวะนี้เรียกว่าเกิดการโอเวอร์โฟลว สัญญาณโอเวอร์โฟลวที่ส่งออกจาก TLO จะทำให้บิต TFO เกิดการเซต และ สัญญาณ โอเวอร์โฟลวที่ส่งออกจาก TH0 จะทำให้บิต TF1 เกิดการเซต ซึ่งทั้ง TFO และ TF1 อยู่ในรีจิสเตอร์ TCON หากมีการเปิดใช้อินเตอร์รัพต์บิตนี้จะถูกเคลียร์โดยอัตโนมัติเมื่อซีพียูกระโดดไปทำงานยังโปรแกรมอินเตอร์รัพต์ 1 และอินเตอร์รัพต์ 3 ซึ่งเป็นตำแหน่งของการอินเตอร์รัพต์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1

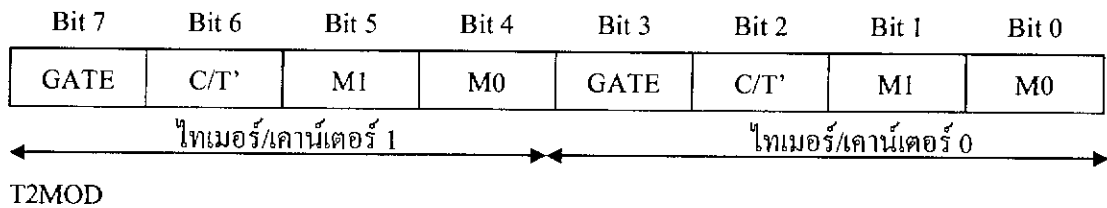

รูปที่ 2.18 แสดงไทมเมอร์การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 โหมด 3
(ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 8 บิต แบบแยกออกจากกัน)

การเลือกโหมดการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1

การเลือกโหมดการทำงานของ Timer 0 และ Timer 1 จำเป็นต้องกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ TMOD ให้ถูกต้อง ซึ่งรีจิสเตอร์เป็นรีจิสเตอร์ TMOD ขนาด 8 บิต โดยจะใช้ 4 บิตล่างในการเลือกโหมดการทำงานของ Timer 0 และใช้ 4 บิตบนในการเลือกโหมดการทำงานของ Timer 1 สำหรับรายละเอียดกำหนดค่าในรีจิสเตอร์ TMOD ที่ใช้เลือกโหมดการทำงานของ Timer 0 และ Timer 1 สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้งานไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 เป็นไทเมอร์

- การควบคุมจากภายใน : ควบคุมการปิด/เปิดของไทเมอร์โดยการกำหนดคิตให้ TR0 ในรีจิสเตอร์ TCON เป็นลอจิก '0' และลอจิก '1' ตามลำดับ
- การควบคุมจากภายนอก : ควบคุมการปิด/เปิดของไทเมอร์โดยการกำหนดคิตให้สัญญาณลอจิกที่ขา INTO' (P3.2) เป็น '1' ในขณะที่บิต TR0 ในรีจิสเตอร์ TCON มีสถานะเป็นลอจิก '1'

โหมด	ฟังก์ชันของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0	ค่าในรีจิสเตอร์ TMOD	
		การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
0	ไทเมอร์ขนาด 13 บิต	0x?0	0x?8
1	ไทเมอร์ขนาด 16 บิต	0x?1	0x?9
2	ไทเมอร์ขนาด 8 บิต รีโวลคค่าอัตโนมัติ	0x?2	0x?A
3	ไทเมอร์ขนาด 8 บิต ทำงานแบบแยกส่วน	0x33	0x3B

ตารางที่ 2.5 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 เป็นไทเมอร์

การใช้งานไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 เป็นเคาน์เตอร์

- การควบคุมจากภายใน : ควบคุมการปิด/เปิดของเคาน์เตอร์โดยการกำหนดคิตให้ TR0 ในรีจิสเตอร์ TCON เป็น ลอจิก '0' และลอจิก '1' ตามลำดับ
- การควบคุมจากภายนอก : ควบคุมการปิด/เปิดของเคาน์เตอร์โดยการกำหนดคิตให้สัญญาณลอจิกที่ขา INTO' (P3.2) เป็น '1' ในขณะที่บิต TR0 ในรีจิสเตอร์ TCON มีสถานะเป็นลอจิก '1'

โหมด	ฟังก์ชันของไทเมอร์/แกนเตอร์ 0	ค่าในรีจิสเตอร์ TMOD	
		การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
0	ไทเมอร์ขนาด 13 บิต	0X?4	0X?C
1	ไทเมอร์ขนาด 16 บิต	0X?5	0X?D
2	ไทเมอร์ขนาด 8 บิต รีโหลดค่าอัตโนมัติ	0X?6	0X?E
3	ไทเมอร์ขนาด 8 บิต ทำงานแบบแยกส่วน	0X37	0X3F

ตารางที่ 2.6 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/แกนเตอร์ 0 เป็นแกนเตอร์

การใช้งานไทเมอร์/แกนเตอร์ 1 เป็นไทเมอร์

- การควบคุมจากภายใน : ควบคุมการปิด/เปิดของไทเมอร์โดยการกำหนดบิตให้ TR1 ในรีจิสเตอร์ TCON เป็นลอจิก '0' และลอจิก '1' ตามลำดับ
- การควบคุมจากภายนอก : ควบคุมการปิด/เปิดของไทเมอร์โดยการกำหนดบิตให้สัญญาณลอจิกที่ขา INT1'(P3.3) เป็น '1' ในขณะที่บิต TRO ในรีจิสเตอร์ TCON มีสถานะเป็นลอจิก '1'

โหมด	ฟังก์ชันของไทเมอร์/แกนเตอร์ 0	ค่าในรีจิสเตอร์ TMOD	
		การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
0	ไทเมอร์ขนาด 13 บิต	0X0?	0X8?
1	ไทเมอร์ขนาด 16 บิต	0X1?	0X9?
2	ไทเมอร์ขนาด 8 บิต รีโหลดค่าอัตโนมัติ	0X2?	0XA?
3	หยุดทำงาน (Disable)	0X3?	0XB?

ตารางที่ 2.7 แสดงการกำหนดค่าให้ไทเมอร์/แกนเตอร์ 1 เป็นไทเมอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้งานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 เป็นเคาน์เตอร์

- การควบคุมจากภายใน : ควบคุมการปิด/เปิดของเคาน์เตอร์โดยการกำหนดบิตให้ TR1 ในรีจิสเตอร์ TCON เป็น ลอจิก '0' และลอจิก '1' ตามลำดับ
- การควบคุมจากภายนอก : ควบคุมการปิด/เปิดของเคาน์เตอร์โดยการกำหนดบิตให้ สัญญาณลอจิกที่ขา INT1⁺ (P3.3) เป็น '1' ในขณะที่บิต TR0 ในรีจิสเตอร์ TCON มีสถานะเป็น ลอจิก '1'

โหมด	ฟังก์ชันของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0	ค่าในรีจิสเตอร์ TMOD	
		การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
0	ไทมเมอร์ขนาด 13 บิต	0X4?	0XC?
1	ไทมเมอร์ขนาด 16 บิต	0X5?	0XD?
2	ไทมเมอร์ขนาด 8 บิต รีโพลด์ค่าอัตโนมัติ	0X6?	0XE?
3	หยุดทำงาน (Disable)	0X7?	0XF?

ตารางที่ 2.8 แสดงการกำหนดค่าให้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 เป็นเคาน์เตอร์

2. ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 มีพื้นฐานเหมือนกันกับไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 แต่มีความสามารถมากกว่าไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 1 หลายอย่าง เช่น สามารถทำงานในโหมด 16 บิตรีโพลด์ค่าอัตโนมัติ และทำงานในโหมดแคปเจอร์ได้เป็นต้น

รีจิสเตอร์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 (Timer/Counter 2 Register)

รีจิสเตอร์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตัวคือ RCAP2L, RCAP2H, TL2, TH2 ซึ่ง RCAP2L และ RCAP2H จะถูกใช้ในกรณีที่ไทมเมอร์ 2 ทำงานในโหมด 16-bit capture 16-bit auto-reload

- RCAP2L ทำหน้าที่ในการเก็บค่าในการแคปเจอร์ไบต์ต่ำหรือเก็บค่ารีโพลด์ไบต์ต่ำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโหมดการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ CAH

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- RCAP2H ทำหน้าที่ในการเก็บค่าในการแคปเจอร์ไบต์สูง หรือเก็บค่ารีโหลดไบต์สูง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโหมดการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ CBH
- TL2 เป็นรีจิสเตอร์ไบต์ต่ำของไทเมอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ CCH
- TH2 เป็นรีจิสเตอร์ไบต์สูงของไทเมอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ CDH

รีจิสเตอร์ควบคุมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

(Timer/Counter 2 Control Register : T2CON)

T2CON ทำหน้าที่สำหรับควบคุมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ C8H รายละเอียดการทำงานของ T2CON มีดังนี้

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
TF2	EXF2	RCLK	TCLK	EXEN2	TR2	C/T2'	CP/RL2'

T2CON

- TF2 (Timer 2 overflow flag) จะเซตเมื่อไทเมอร์ 2 เกิดการนับเกิน (overflow) และสามารถเคลียร์ได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์ TF2 จะไม่เกิดการเซตถ้าหาก RCLK = '1' หรือ TCLK = '1'

- EXF2 (Timer 2 external flag) จะเซตเมื่อมีการแคปเจอร์รีโหลดเกิดขึ้น นั่นคือเมื่อ EXEN2 = '1' และมีสัญญาณขอบขาสูงเกิดขึ้นที่ขา T2EX และถ้ามีการกำหนดให้ไทเมอร์ 2 มีการอินเตอร์รัพต์ และบิต EXF2 = '1' จะทำให้ซีพียูกระโดดไปทำงานในส่วนของโปรแกรมบริการการอินเตอร์รัพต์ บิต EXF2 สามารถเคลียร์ได้โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์ สำหรับการใช้งานในโหมดเคาน์เตอร์ (DCEN = '1') บิต EXF2 นี้จะไม่ส่งผลให้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการอินเตอร์รัพต์

- RCLK (Receive clock enable) เมื่อบิตนี้ถูกเซตจะทำให้พอร์ตอนุกรมที่ทำงานในโหมด 1 และ โหมด 3 ใช้สัญญาณพัลส์ที่เกิดจากการโอเวอร์โฟลวของไทเมอร์ 2 สำหรับการควบคุมการรับข้อมูลเข้ามาทางพอร์ตอนุกรมแต่ละ RCLK = '0' จะใช้สัญญาณพัลส์ที่เกิดจากการโอเวอร์โฟลวของไทเมอร์ 1 สำหรับการควบคุมการส่งข้อมูล

- TCLK (Transmit clock enable) เมื่อบิตนี้ถูกเซตจะทำให้พอร์ตอนุกรมใช้สัญญาณพัลส์ที่เกิดจากการโอเวอร์โฟลวของไทเมอร์ 2 สำหรับการควบคุมการส่งข้อมูลออกไป แต่ถ้า TCLK = '0' จะใช้สัญญาณพัลส์ที่เกิดจากการโอเวอร์โฟลวของไทเมอร์ 1 สำหรับการควบคุมการส่งข้อมูล

- EXEN2 (Timer 2 external enable) เมื่อบิตนี้ถูกเซตจะยอมให้มีการแคปเจอร์หรือการรีโหลดโดยรับสัญญาณขอบขาจากขา T2EX แต่การแคปเจอร์หรือการรีโหลดนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ ไทเมอร์ 2 ไม่ได้ถูกใช้โดยพอร์ตอนุกรม (RCLK = '0' และ TCLK = "0") และถ้าบิต EXEN2 = '0' ไทเมอร์ 2 จะไม่ยอมตอบสนองต่อสัญญาณที่เข้ามายังขา T2EX

- TR2 (Start/Stop control for Timer 2) เมื่อบิต TR2 = '1' ไทเมอร์ 2 จะเริ่มทำงานและเมื่อ บิต TR2 = '0' ไทเมอร์ 2 จะไม่ทำงาน

- C/T2' (Timer or Counter select for Timer 2) เมื่อ C/T2 = '0' จะทำงานในโหมดไทเมอร์ (รับสัญญาณนาฬิกาจากภายใน) แต่ถ้า C/T2 = '1' จะทำงานในโหมดเคาน์เตอร์ (รับสัญญาณนาฬิกาจากภายนอก)

- CP/RL2' (Capture/Reload select) เมื่อ CP/RL2 = '1' จะทำให้เกิดการแคปเจอร์ เมื่อมีสัญญาณขอบขาเข้ามาที่ขา T2EX แต่ถ้า CP/RL2 = '0' จะทำให้เกิดการรีโหลด เมื่อไทเมอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลว หรือเมื่อมีสัญญาณขอบขาเข้ามาที่ขา T2EX ในขณะที่ EXEN2 = '1' แต่ถ้า RCLK หรือ TCLK = '1' CP/RL2' จะไม่ตอบสนองต่อการแคปเจอร์และการรีโหลด

รีจิสเตอร์ควบคุมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

(Timer/Counter 2 Mode Control Register: T2MOD)

T2MOD ทำหน้าที่สำหรับเลือกโหมดการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 มีแอดเดรสอยู่ที่ C9H รายละเอียดการทำงานของ T2MOD มีดังนี้

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
-	-	-	-	-	-	T2OE	DCEN

T2MOD

T2OE (Timer 2 Output Enable) ทำหน้าที่เปิด/ปิด (Enable/Disable) เอาต์พุตของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 โดยเมื่อ T2OE = '1' จะเป็นการ Enable และ เมื่อ T2OE = '0' จะเป็นการ Disable

DCEN (Timer 2 Direction Counter Enable) ทำหน้าที่เปิด/ปิด การทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ให้สามารถทำงานในโหมดนับขึ้นนับลงได้ โดยเมื่อ DCEN = '1' จะเป็นการ Enable และเมื่อ DCEN = '0' จะเป็นการ Disable

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ในโหมดต่าง ๆ

ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 มีโหมดการทำงาน 3 โหมด คือโหมด 16 บิตแคปเจอร์, โหมด 16 บิตรีโพลด์อัตโนมัติ และโหมดกำหนดอัตราเร็วการรับส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม (bund rate generator) โดยการเลือกโหมดต่าง ๆ เหล่านี้สามารถเลือกได้โดยการกำหนดค่ารีจิสเตอร์ T2CON ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางที่ 2.9

RCLK + TCLK	CP/RL2'	TR2	MODE
0	0	1	16 บิตรีโพลด์ค่าแบบอัตโนมัติ
0	1	1	16 บิตแคปเจอร์
1	×	1	กำหนดอัตราเร็วการรับส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม
×	×	0	หยุดการทำงาน (Disable)

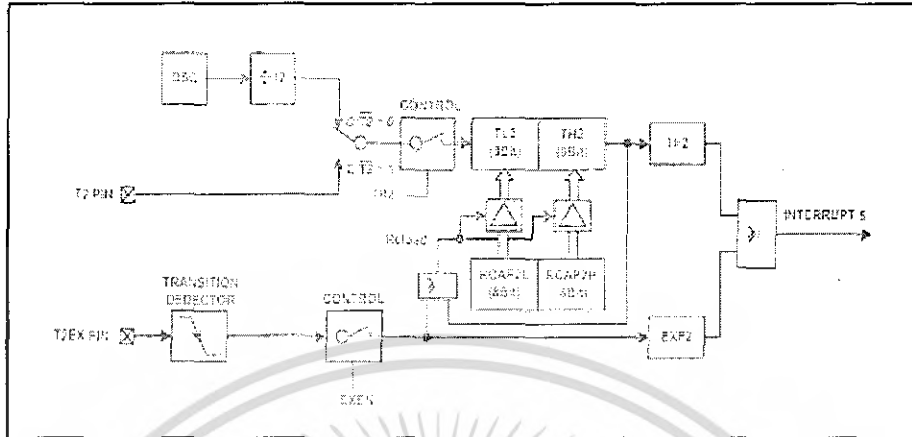
ตารางที่ 2.9 แสดงการกำหนดโหมดการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิตรีโพลด์ค่าแบบอัตโนมัติ (กรณี DCEN = '0')

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 0 กรณีที่ DCEN = '0' จะคล้ายกับการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 0 และ 1 แต่กรณีรีโพลด์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 นั้นจะทำการโพลด์ค่าแบบ 16 บิต โดยจะทำการโพลด์ค่าจากรีจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H ไปยังรีจิสเตอร์ T2L และ T2H การรีโพลด์ของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์จะเกิดขึ้นได้ 2 กรณี คือเมื่อบิต EXEN2 เป็น '0' จะรีโพลด์เมื่อเกิดโอเวอร์โฟลว และในกรณีที่ EXEN2 เป็น '1' จะสามารถรีโพลด์ได้จากสัญญาณขอบขาลง เกิดขึ้นที่ขา T2EX ได้อีกด้วย

ผลจากการรีโพลด์ทั้งสองกรณีจะสามารถทำให้เกิดการอินเตอร์รัพต์ขึ้น หากมีการอินาเบิ้ลการอินเตอร์รัพต์จากไทมเมอร์ 2 เอาไว้ (ET2 = '1' และ EA2 = '1') การอินเตอร์รัพต์จะทำให้ซีพียูกระโดดไปประมวลผลในตำแหน่งบริการการอินเตอร์รัพต์ ของไทมเมอร์ 2 และ หลังจากที่ซีพียูประมวลผลคำสั่งในส่วนของการอินเตอร์รัพต์เสร็จสิ้น TF2 จะไม่เคลียร์เองแบบอัตโนมัติเหมือน TF0 และ TF1 ดังนั้นการเคลียร์บิต TF2 และ EXF2 ต้องทำโดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์ สำหรับไดอะแกรมการทำงานในโหมด 16 บิต รีโพลด์ค่าแบบอัตโนมัติในกรณีที่ DCEN = '0' ซึ่งแสดงในรูปที่ 2.19

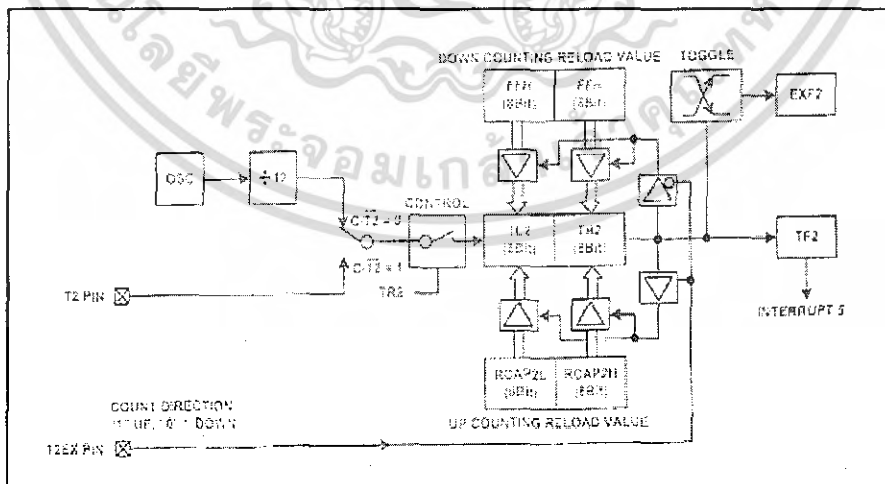
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.19 แสดงไดอะแกรมการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิตรีโหลดค่าแบบอัตโนมัติ (กรณี DCEN = '0')

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิตรีโหลดค่าแบบอัตโนมัติ (กรณี DCEN = '1')

การทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิตรีโหลดค่าแบบอัตโนมัติกรณี DCEN = '1' จะเกิดการรีโหลดเมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์นับจนเกิดการโอเวอร์ฟลว และการรีโหลดไม่ได้รีโหลดค่ามาจากรีจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H เท่านั้น แต่ยังสามารถรีโหลดค่ามาจากวงจรรายภายใน (FFFFH) การรีโหลดดังกล่าวสามารถเลือกได้จากการป้อนสัญญาณให้กับขา T2EX เมื่อ T2XE = '1' ไทมเมอร์ 2 จะนับขึ้นและทำการรีโหลดจากรีจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H

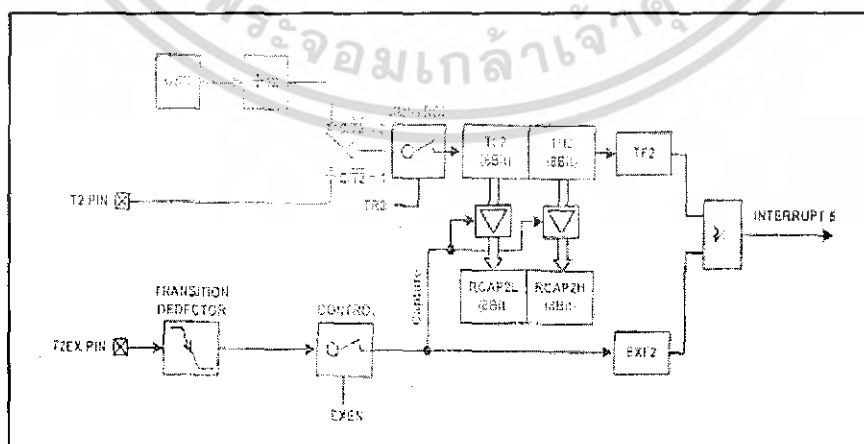
รูปที่ 2.20 แสดงไดอะแกรมการทำงานของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิตรีโหลดค่าแบบอัตโนมัติ (กรณี DCEN = '1')

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อมีการรีโหลดเกิดขึ้นจะทำให้ TF2 และ TF1 เกิดการเซตและถ้าได้มีการอินเอนเตอร์รัพท์ไว้ (ET2 = '1' และ EA2 = '1') ซีพียูจะกระโดดไปประมวลผลในตำแหน่งบริการการอินเอนเตอร์รัพท์ของไทมเมอร์ 2 และหลังจากที่ซีพียูประมวลผลคำสั่งในส่วนของการอินเอนเตอร์รัพท์เสร็จสิ้น TF2 จะไม่เคลียร์เองแบบอัตโนมัติเหมือน TF0 และ TF1 ดังนั้นการเคลียร์บิต TF2 และ EXF2 ต้องทำโดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์ สำหรับไคอะแกรมการทำงานในโหมด 16 บิตรีโหลดค่าแบบอัตโนมัติกรณี DCEN = '1' แสดงในรูปที่ 2.20

การทำงานของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 ในโหมด 1 (16 บิต แคปเจอร์)

การทำงานของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 ในโหมด 16 บิต แคปเจอร์คือจะนำค่าที่อยู่ใน TL2 และ TH2 เข้าไปเก็บไว้ในรีจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H โดยที่การนับของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 ยังคงทำการนับต่อไป การที่แคปเจอร์จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีบิต EXEN = '1' และมีสัญญาณขอบขาลง (เปลี่ยนจากลอจิก '1' เป็นลอจิก '0') ที่ขา T2EX (P1.1) การทำงานในโหมด 1 นี้สามารถสร้างอินเอนเตอร์รัพท์ได้ 2 กรณี คือเมื่อมีการนับค่าจนเกิดโอเวอร์โฟลว (TF2 = '1') และเมื่อมีการแคปเจอร์ (EXF2 = '1') และ ถ้าได้มีการ Enable การอินเอนเตอร์รัพท์ของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 เอาไว้ (ET2 = '1' และ EA = '1') ซีพียูจะกระโดดไปประมวลผลในตำแหน่งบริการการอินเอนเตอร์รัพท์ของไทมเมอร์ 2 ดังนั้นในโปรแกรมบริการการอินเอนเตอร์รัพท์ ต้องทำการเขียนโปรแกรมเพื่อตรวจสอบว่าการอินเอนเตอร์รัพท์ครั้งนี้เกิดจากการโอเวอร์โฟลว หรือ เกิดจากการแคปเจอร์ซึ่งสามารถทำได้โดยการตรวจสอบที่บิต TF2 หรือ บิต EXF2 และหลังจากที่ซีพียูประมวลผลในส่วนของการอินเอนเตอร์รัพท์เสร็จสิ้น TF2 และ EXF2 จะไม่เคลียร์เองโดยอัตโนมัติต้องทำการเขียนโปรแกรมเพื่อเคลียร์สองบิตนี้เอง หรือที่เรียกว่าเคลียร์โดยกระบวนการทางซอฟต์แวร์นั่นเอง

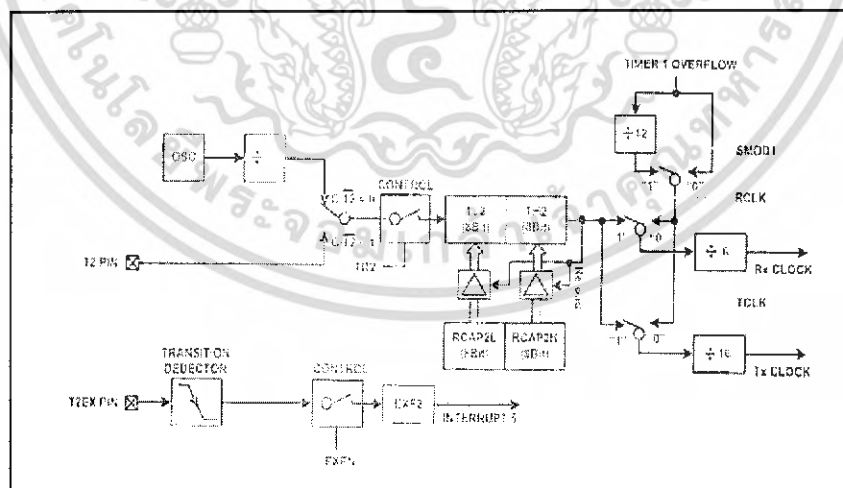
รูปที่ 2.21 แสดงไคอะแกรมการทำงานของไทมเมอร์/คาน์เตอร์ 2 โหมด 16 บิต แคปเจอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมดกำหนดอัตราเร็วในการรับส่งข้อมูลพอร์ตอนุกรม

โดยปกติการกำหนดอัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูล ของพอร์ตอนุกรมในไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 นั้นจะใช้ไทเมอร์ 1 แต่สามารถใช้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมด 2 มาทำหน้าที่เช่นนี้ได้เช่นกัน การกำหนดอัตราในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรมนั้นจะใช้สัญญาณโอเวอร์โฟลวที่เกิดจากไทเมอร์/เคาน์เตอร์นั้นหมายความว่าถ้าความถี่ในการโอเวอร์โฟลวมีค่าสูงขึ้น อัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรมก็มีค่าสูงขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน การใช้งานไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นตัวกำหนดอัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรมสามารถทำได้โดยการให้บิต RCLK เป็น '1' เมื่อต้องการใช้งานไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นตัวกำหนดอัตราเร็วในการรับข้อมูล, ให้บิต TCLK เป็น '1' เมื่อต้องการใช้งานไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นตัวกำหนดอัตราเร็วในการส่งข้อมูล และสำหรับความเร็วในการรับ/ส่ง สามารถควบคุมได้โดยการกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ RCAP2L และ RCAP2H

เมื่อใช้ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมดการกำหนดอัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม และยังสามารถใช้ประโยชน์การอินเทอร์รัพต์ของไทเมอร์ 2 (INTERRUPT 5) ได้ตามปกติ แต่การอินเทอร์รัพต์ จะเกิดขึ้นในกรณีที่ให้บิต EXEN เป็น '1' และมีสัญญาณขอบขา ลงเข้ามาที่ขา T2EX แต่ในกรณีที่ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลวจะไม่มีการสร้างสัญญาณการอินเทอร์รัพต์ การทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 สามารถดูได้ในรูปที่ 2.22

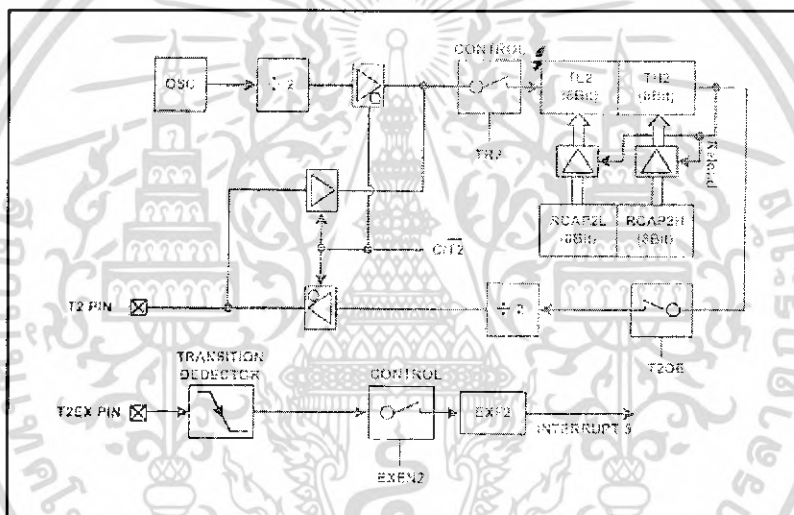
รูปที่ 2.22 แสดงไต่อะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2
ในโหมดกำหนดอัตราเร็วในการรับส่งข้อมูลพอร์ตอนุกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 โหมดการสร้างสัญญาณพัลส์ควิตซ์ไซเคิล 50% (C/T2' = "0")

การทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 โดยในโหมดการสร้างสัญญาณพัลส์ที่มีขนาดของควิตซ์ไซเคิล 50% ได้ โดยการกำหนดให้บิต C/T2' เป็นลอจิก '0' สัญญาณพัลส์ที่สร้างขึ้นจะส่งออกไปยังขา T2 (P1.0) เมื่อให้บิต T2OE เป็น '1' การเปลี่ยนแปลงความถี่ของสัญญาณพัลส์สามารถทำได้โดยการเปลี่ยนแปลงค่ารีจิสเตอร์ RCAP2L แล RCAP2H ซึ่งความถี่ที่ได้สามารถคำนวณได้ดังสูตรต่อไปนี้

$$\text{Clock-Out Frequency} = \frac{\text{Oscillator Frequency}}{4 \times [65536 - (\text{RCAP2H}, \text{RCAP2L})]}$$

รูปที่ 2.23 แสดงไดอะแกรมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ในโหมดการสร้างสัญญาณพัลส์ควิตซ์ไซเคิล 50% (C/T2' = "0")

การเลือกโหมดการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

การเลือกโหมดการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 จำเป็นต้องกำหนดค่าให้กับรีจิสเตอร์ T2CON ให้ถูกต้อง ซึ่งรีจิสเตอร์ T2CON เป็นรีจิสเตอร์ที่ควบคุมการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ และมีรายละเอียดการกำหนดค่าในรีจิสเตอร์ T2CON สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

Bit 7	Bit 6	Bit 5	Bit 4	Bit 3	Bit 2	Bit 1	Bit 0
TF2	EXF2	RCLK	TCLK	EXEN2	TR2	C/T2'	CP/RL2'

T2CON

การใช้งานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นไทมเมอร์

ฟังก์ชันของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2	ค่าในรีจิสเตอร์ TCON	
	การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
ไทมเมอร์ขนาด 16 บิตรีโหลดค่าอัตโนมัติ	0X00	0X08
แคปเจอร์แบบ 16 บิต	0X01	0X09
กำหนด baud rate ในการรับและส่งเท่ากัน	0X34	0X36
กำหนด baud rate ในการรับเท่ากัน	0X24	0X26
กำหนด baud rate ในการส่งเท่ากัน	0X14	0X16

ตารางที่ 2.10 แสดงการกำหนดค่าให้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นไทมเมอร์

- การควบคุมจากภายใน : การรีโหลดและการแคปเจอร์จะเกิดขึ้นเมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลว
- การควบคุมจากภายนอก : การรีโหลดและการแคปเจอร์จะเกิดขึ้นได้สองกรณี คือ เมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลว และเมื่อมีสัญญาณขอขาลงเข้ามาที่ขา T2EX (การรีโหลดและการแคปเจอร์จะไม่เกิดขึ้นถ้ามีการนำไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ไปใช้ในการควบคุมอัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม)

การใช้งานไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นเคาน์เตอร์

- การควบคุมจากภายใน : การรีโหลดและการแคปเจอร์จะเกิดขึ้นเมื่อไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลว

ฟังก์ชันของไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2	ค่าในรีจิสเตอร์ TCON	
	การควบคุมจากภายใน	การควบคุมจากภายนอก
ไทมเมอร์ขนาด 16 บิตรีโหลดค่าอัตโนมัติ	0X02	0X0A
เคาน์เตอร์แบบแคปเจอร์แบบ 16 บิต	0X03	0X0B

ตารางที่ 2.11 แสดงการกำหนดค่าให้ไทมเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เป็นเคาน์เตอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การควบคุมจากภายนอก : การรีโหลดและการแคปเจอร์จะเกิดขึ้นได้สองกรณี คือ เมื่อไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 เกิดการโอเวอร์โฟลว และเมื่อมีสัญญาณขอบขาสูงเข้ามาที่ขา T2EX (การรีโหลดและการแคปเจอร์จะไม่เกิดขึ้นถ้ามีการนำไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2 ไปใช้ในการควบคุมอัตราเร็วในการรับ/ส่งข้อมูลของพอร์ตอนุกรม)

การเลือกรูปแบบการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

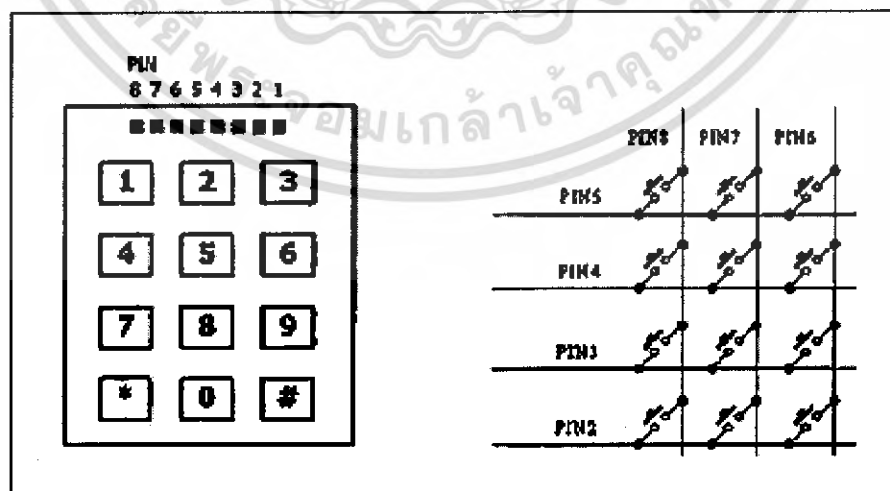
ฟังก์ชันของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2	ค่าในรีจิสเตอร์ TMOD
สร้างสัญญาณพัลส์ส่งออกที่ขา T2 (P1.0)	T2OE = '1'
ไทเมอร์/เคาน์เตอร์ ทำงานแบบนับลง	DCEN = '1'

ตารางที่ 2.12 แสดงการเลือกรูปแบบการทำงานของไทเมอร์/เคาน์เตอร์ 2

2.4 การต่อคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์หรือคีย์แพดกับไมโครคอนโทรลเลอร์

โดยปกติการต่อคีย์สวิตช์เข้ากับพอร์ตของไมโครคอนโทรลเลอร์ คีย์สวิตช์หนึ่งตัวจะต้องต่อกับพอร์ตหนึ่งบิต ถ้าหากต้องการต่อคีย์สวิตช์เป็นจำนวนมากจะต้องใช้พอร์ตหลายพอร์ต แต่เราสามารถลดจำนวนพอร์ตได้โดยใช้การต่อคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์แทน

หลักการในการคำนวณเส้นสัญญาณที่ต้องใช้คือ คำนวณจากขนาดของ MxN โดย M คือ จำนวนแถว (row) และ N คือ จำนวนหลักหรือคอลัมน์ (column) โดยจำนวนเส้นสัญญาณที่ต้องใช้คือจำนวนของผลรวมของจำนวนแถวและจำนวนหลัก (M+N)

รูปที่ 2.24 แสดงลักษณะของคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์ขนาด 4x3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการของโปรแกรมในการตรวจสอบสภาพการกดสวิตช์ จะใช้หลักการ keyboard scan โดยเริ่มต้นจะต้องทำให้สภาวะลอจิกของทุกเส้นสัญญาณในแนวคอลัมน์เป็น 1 ก่อน จากนั้นจึงเริ่มต้นกำหนดค่าลอจิกของเส้นสัญญาณในแถวแรก (row 0) เป็นลอจิก 0 เมื่อได้อ่านค่าข้อมูลของสัญญาณในแนวคอลัมน์เข้ามาตรวจสอบ หากพบว่าไม่มีเส้นสัญญาณใดมีค่าลอจิกต่ำ แสดงว่ามีการกดสวิตช์ ที่ต่ออยู่ระหว่างคอลัมน์นั้นกับเส้นสัญญาณในแถวแรก ทำให้ช่องสัญญาณทั้งสองเชื่อมต่อเข้าด้วยกัน หากว่าไม่มีเส้นสัญญาณใดเป็นลอจิกต่ำเลยแสดงว่าไม่มีการกดสวิตช์ใด ๆ ในแถวแรกเลย จากนั้นก็ดำเนินการซ้ำเช่นเดียวกันกับเส้นสัญญาณในแถวอื่น ๆ อีกในรอบถัดไปจนกระทั่งครบทุกแถว

ในการนำคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์ไปใช้งานจะต้องเพิ่มโปรแกรมน้อย ในการหน่วงเวลาช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะกลับมารอบการอ่านสภาวะสวิตช์ในรอบใหม่ ในการใช้งานคีย์สวิตช์แบบเมทริกซ์สภาวะความเป็นจริงแล้วลักษณะสมบัติเชิงกลของมัน คือ หลังจากการกดสวิตช์หนึ่งครั้งก็จะมีภาระเฟื่องของหน้าสัมผัส (Contract denounce) ทำให้ลักษณะเหมือนเกิดการเปิดและปิดหน้าสัมผัสหลาย ๆ ครั้ง ซึ่งมีผลให้โปรแกรมดำเนินการผิดพลาด เนื่องจากมองเห็นว่ามีการกดสวิตช์หลายครั้ง ดังนั้นจึงต้องทำการหน่วงเวลาโปรแกรมชั่วคราวหนึ่ง เพื่อเป็นการลดปัญหาการกระเพื่อมโดยกระบวนการทางด้านซอฟต์แวร์

บทที่ 3

การออกแบบและการสร้าง

ในส่วนของการออกแบบและการสร้างแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน คือ การออกแบบในส่วน
ของฮาร์ดแวร์ และ การออกแบบในส่วนของซอฟต์แวร์

3.1 การออกแบบในส่วนของฮาร์ดแวร์

เนื่องจากบริษัท บริษัท เดโซโมลด์แอนด์ไดคาสติง จำกัด ได้กำหนดให้มีการใช้บอร์ด
แสดงผล รุ่น ET-DSP4 ของบริษัท อีทีที จำกัด ดังนั้นจึงได้นำบอร์ดแสดงผล รุ่น ET-DSP4 มา
ประยุกต์ใช้งาน โดยการเขียนโปรแกรมควบคุมการทำงาน โดยได้เพิ่มในส่วนของอินพุทที่เป็น
สวิทช์ซึ่งใช้แทนการทำงานของเซนเซอร์ที่เป็นรีเลย์ที่ใช้รับค่าของจำนวนผลการผลิต

3.2 การออกแบบในส่วนของซอฟต์แวร์

เป็นการออกแบบในการเขียนโปรแกรมโดยใช้โปรแกรม Keil uVision3 เพื่อใช้ควบคุม
การทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ ในโปรแกรม Keil uVision3 ประกอบด้วย Toolbar สำหรับ
เครื่องมือที่จำเป็นในโหมด Edit มีดังนี้

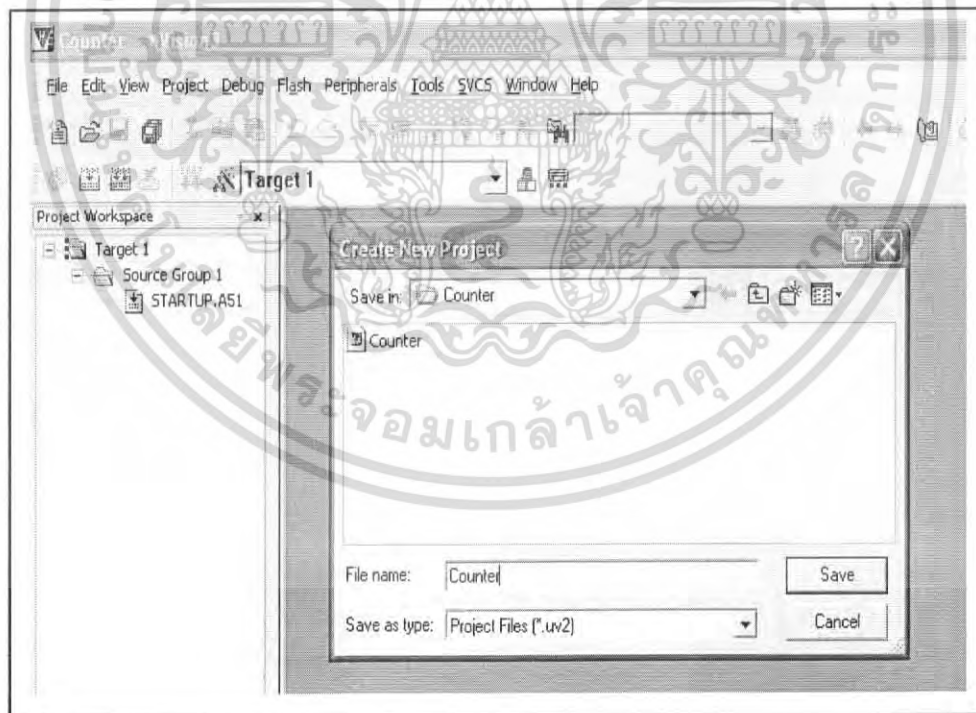
1. [New File] สร้างเอกสารใหม่ ซึ่งเป็นหน้าต่างที่ใช้สำหรับเขียน โปรแกรม
2. [Open] เปิดไฟล์ขึ้นมาเพื่อกระทำการต่างๆ เช่น แก้ไข หรือ คัดลอก
3. [Save] จัดเก็บไฟล์ที่อยู่ในปัจจุบัน
4. [Save all] จัดเก็บไฟล์ทั้งหมด
5. [Cut] ตัดข้อความที่ถูกเลือก ไปเก็บไว้ยัง Clipboard
6. [Copy] คัดลอกข้อความถูกเลือก
7. [Paste] วางข้อความที่อยู่ใน Clipboard
8. [Undo] เปลี่ยนการแก้ไขกลับไปก่อนหน้า
9. [Redo] เปลี่ยนการแก้ไขกลับไปหลังจากนี้
10. [Toggle Bookmark] ใช้หรือยกเลิก Bookmark
11. [Next Bookmark] ให้ Cursor กระโดดไปยังตำแหน่งของ Bookmark ถัดไป
12. [Previous Bookmark] ให้ Cursor กระโดดไปยังตำแหน่งของ Bookmark ถัด
ก่อนหน้า
13. [Clear All Bookmark] ยกเลิก Bookmark ทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. [Source Browse Window] เปิดและปิดหน้าต่าง Source Browser Window
15. [Start/Stop Debug Session] สลับระหว่างโหมด Debug และ โหมด Edit
16. [Project Window] เปิดและปิด หน้าต่าง Project Workspace
17. [Output Window] เปิดและปิด หน้าต่าง Output Window
18. [Build Target] สร้างไฟล์ต่างๆที่จำเป็นสำหรับ โปรเจ็ค ซึ่งเป็นการ Compile ไฟล์ที่เขียนขึ้น
19. [Rebuild all Target Files] สร้างไฟล์ต่างๆที่จำเป็นสำหรับ โปรเจ็ค ซึ่งเป็นการ Compile ไฟล์ที่เขียนขึ้นใน โปรเจ็คทั้งหมด

การเขียน โปรแกรมโดยใช้โปรแกรมเพื่อใช้ควบคุมการทำงานของไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 มีขั้นตอนดังนี้

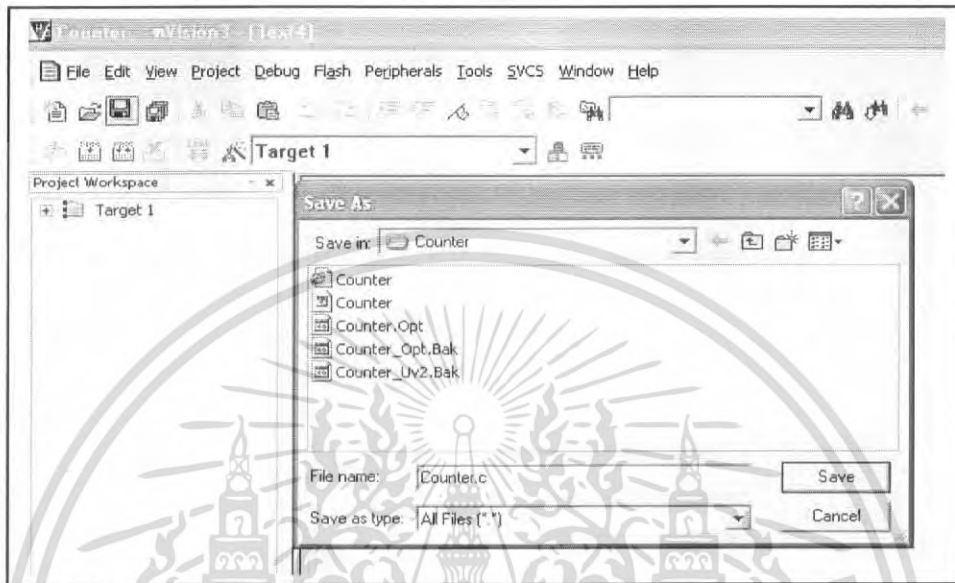
3.2.1. เริ่มสร้าง โปรเจ็คใหม่โดยการคลิกที่ Project-> New Project และทำการ Save ชื่อโปรเจ็คเป็น Counter จะปรากฏหน้าต่างดังรูปที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แสดงการสร้าง โปรเจ็ค Counter

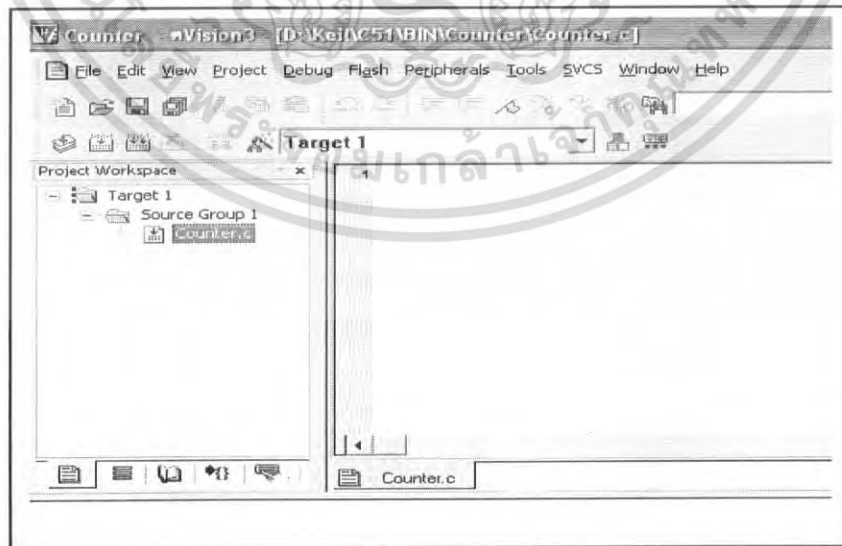
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2. ทำการเพิ่มไฟล์เข้าไปในยังโปรเจ็ค โดยไฟล์ที่จะใช้เพิ่มต้องเป็นไฟล์.c ดังนั้นให้ทำการสร้างไฟล์.c ก่อน และทำการ save เป็นไฟล์.c ดังรูปที่ 3.2

รูปที่ 3.2 แสดงการสร้างไฟล์ Counter.c

3.2.3 ทำการเพิ่มไฟล์เข้ามายังโปรเจ็ค โดยการคลิกขวาที่ Source Group 1 แล้วเลือกที่ Add Files to Group 'Source Group' เมื่อทำการเพิ่มไฟล์เข้าไปยังโปรเจ็คเรียบร้อยแล้ว ซึ่งจะมีไฟล์ที่เราแอดเข้าไปปรากฏอยู่ที่หน้าต่าง Project Workspace ดังรูปที่ 3.3

รูปที่ 3.3 แสดงไฟล์ Counter.c ที่ทำการเพิ่มไฟล์เข้าไปยังโปรเจ็ค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.4 ทำการเขียน เขียน โปรแกรม โดยดับเบิลคลิกที่ไฟล์ Counter.c ในรูปที่ 3.3 เพื่อเลือกหน้าต่าง สำหรับเขียน โปรแกรมขึ้นมา ดังรูปที่ 3.4

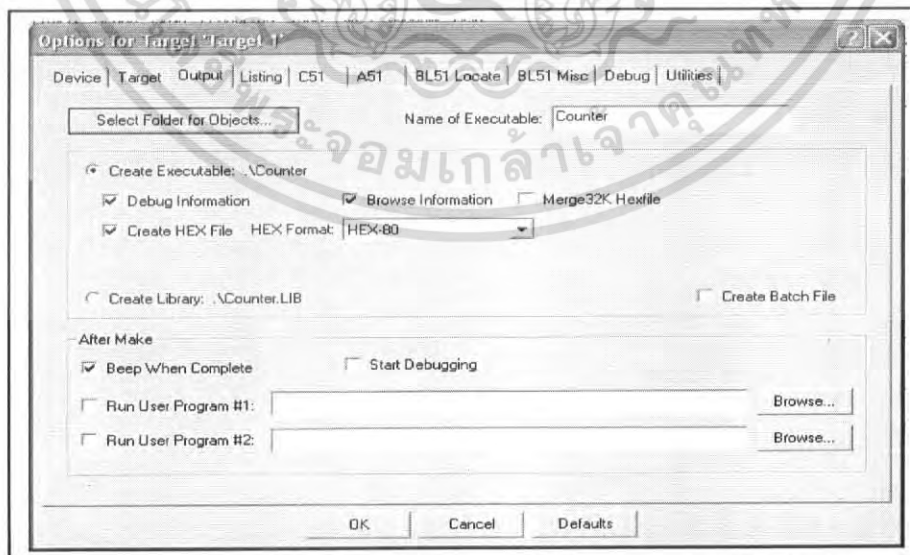
```

001 #include <reg2051.h>
002
003 sbit sw1 = P3^4;
004 sbit sw2 = P3^5;
005
006 int n;
007 char a,b,c,d,e,f,g,h;
008
009 const char SegTbl[]={~0x3F,~0x06,~0x5B,~0x4F,~0x66,~0x6D,~0x7D,~0x07,~0x7F,~0x6F};
010
011 void SelectDigit(unsigned char Dig){
012     unsigned int DigMsk=0x80;
013     if(Dig>1&&Dig<=8)
014     {
015         P3|=0xFF;
016         P3=~DigMsk>>(8-Dig);
017     }
018 }
019
020 void SendData(unsigned char Dat){
021     if(Dat>0&&Dat<=9)
022     {
023         P1= ~SegTbl[Dat];
024     }

```

รูปที่ 3.4 แสดงการเขียน โปรแกรม

3.2.5 ทำการ Build Target, Save ไฟล์ที่เขียนขึ้น และให้คอมไพเลอร์ทำการสร้างไฟล์นามสกุล.hex ขึ้นมาเพื่อใช้ในการโปรแกรมลงในไมโครคอนโทรลเลอร์ ดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 แสดงการสร้างไฟล์นามสกุล.hex

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การทดลองและผลการทดลอง

4.1 การทดลองและผลการทดลองในส่วนของการตั้งเป้าหมายทางคีย์แพ็ค

ในการทดลองในส่วนของการตั้งเป้าหมายทางคีย์แพ็คนั้น เมื่อได้ทำการโปรแกรมไฟล์ลงไมโครคอนโทรลเลอร์ของบอร์ดแสดงผล ET-DSP4 แล้วทำการทดลองโปรแกรมปรากฏว่าได้ผลการทดลองตามการโปรแกรม ตามขั้นตอนดังนี้คือ

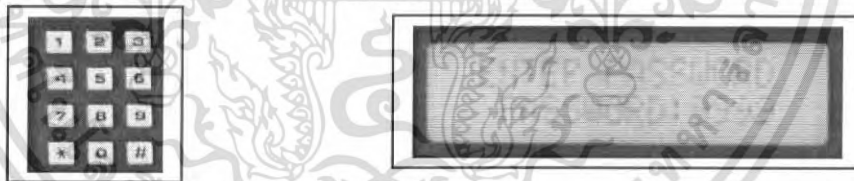
1. ป้อนจำนวนผลการผลิตจะแสดงค่าเป็น "0000" และที่หน้าจอ LCD จะแสดงข้อความให้ทำการใส่รหัสผ่าน (Password)

(a) การแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต (b) การแสดงผลของจอ LCD

รูปที่ 4.1 แสดงการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต และ LCD

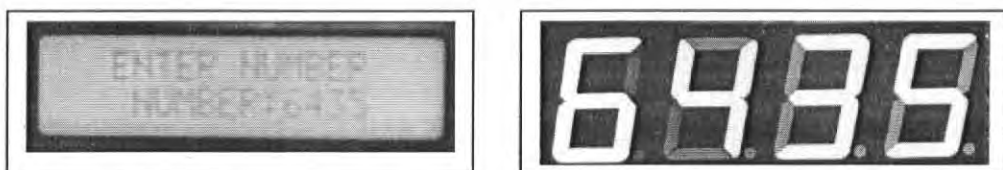
2. ใส่รหัสผ่าน (ในที่นี้คือ "9999") โดยใส่ค่า "9999" แล้วกดปุ่ม # บนคีย์แพ็ค

(a) ใส่รหัสผ่านด้วยคีย์แพ็ค (b) การแสดงผลบนจอ LCD

รูปที่ 4.2 แสดงผลของการใส่รหัสผ่าน

3. กำหนดเป้าหมายในการผลิต (ในที่นี้คือ "6435") โดยใส่ค่า "6435" แล้วกดปุ่ม #

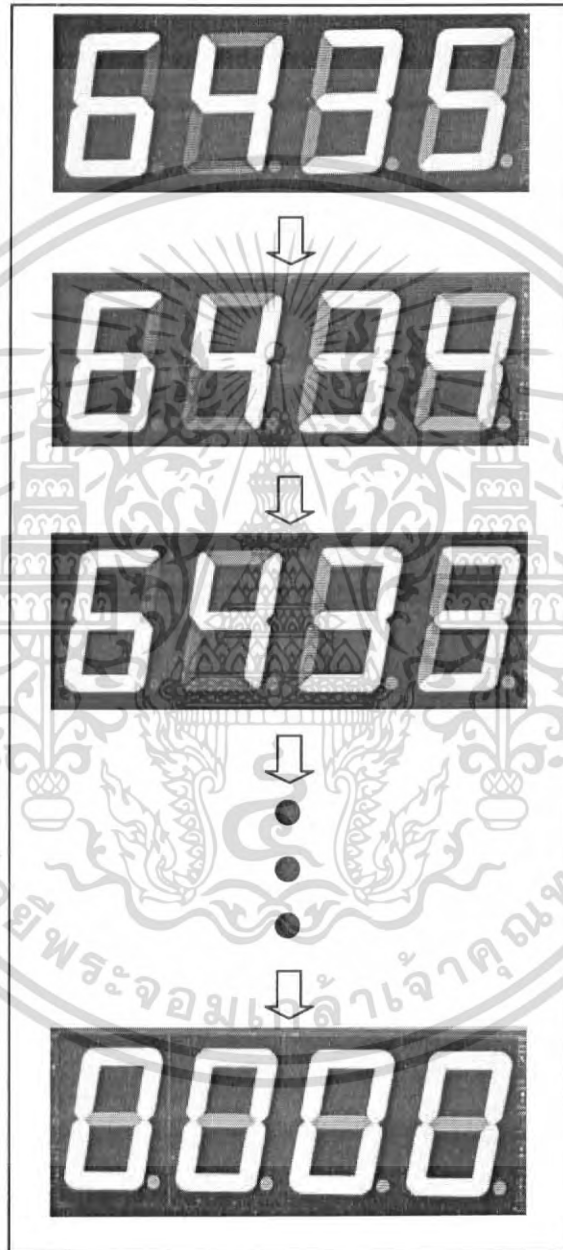
(a) กำหนดเป้าหมายด้วยคีย์แพ็ค

(b) การแสดงผลของป้ายนับจำนวน
การผลิตหลังจากกดปุ่ม #

รูปที่ 4.3 แสดงผลของการกำหนดเป้าหมายในการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ทดลองนับค่าจำนวนผลการผลิต (จำลองด้วยการรับค่าจากการกดสวิทช์) ป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะแสดงผลโดยการนับลงทีละ 1 ตามจำนวนครั้งของการกดสวิทช์ และการเมื่อผลิตครบตามเป้าหมาย ป้ายนับจำนวนผลการผลิตก็จะแสดงค่า “0000”

รูปที่ 4.4 แสดงการทำงานของป้ายนับจำนวนผลการผลิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การทดลองและผลการทดลองในส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์

สำหรับการทดลองและผลการทดลองส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์นั้นมีขั้นตอนการทดลองและผลการทดลองดังนี้คือ

4.2.1. การติดตั้งโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology

โดยทำการติดตั้งโปรแกรมตามขั้นตอนที่อธิบายในคู่มือการติดตั้ง และ ใช้งานโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology (ในภาคผนวก)

4.2.2. การใช้งานโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology

ทำการเปิดสวิตช์ และ รีเซทป้ายนับจำนวนผลการผลิต จากนั้นทำการเปิดโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology ขึ้นมาเพื่อทำการทดลองกำหนดค่าเป้าหมาย และทดสอบการทำงานของโปรแกรมต่อไป

รูปที่ 4.5 แสดงหน้าต่างหลักของโปรแกรม

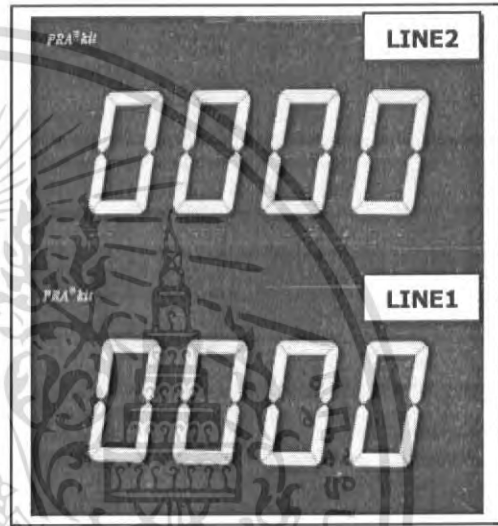
On Time Production Counter Using Information Technology

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

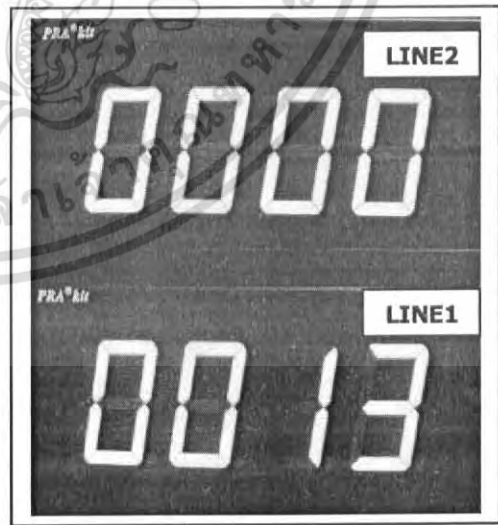
4.2.3. การทดลองใช้งานโปรแกรมโดยการกำหนดค่าเป้าหมาย

การทดลองนี้เป็นการทดสอบการทำงานของโปรแกรม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 3 กรณีดังนี้ คือ

1. กำหนดค่าเป้าหมายเฉพาะ LINE1 มีขั้นตอนในการทดลอง และผลการทดลองดังนี้ คือ
 - กำหนดค่าเป้าหมายเฉพาะ LINE1 (การทดลองกำหนดเป็น 13) จากนั้นทำการส่งค่าเริ่มต้นของการนับไปยังป้ายนับจำนวนการผลิต โดยการกดปุ่ม Enter บนคีย์บอร์ดหรือคลิกที่ปุ่ม OK ในเฟรม LINE1

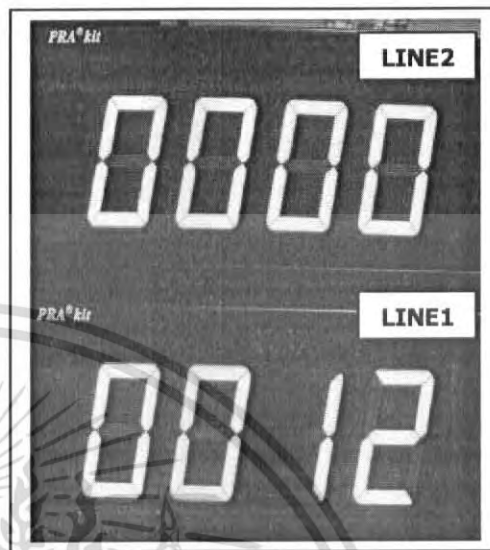
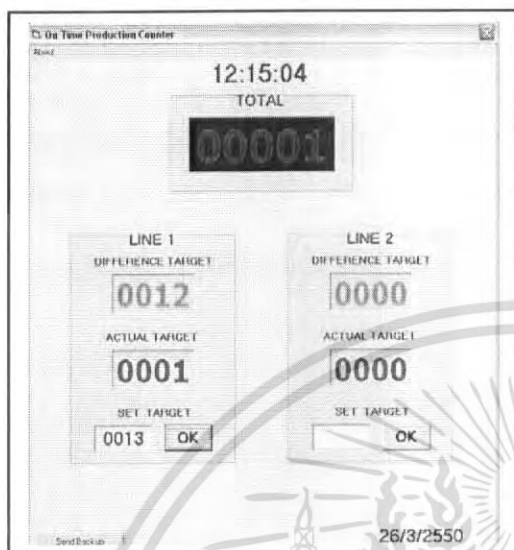
(a) เมื่อกำหนดค่าเป้าหมายเป็น “13” แล้วส่งค่า จะมีกล่องข้อความเตือนให้ใส่ตัวเลขครบ 4 หลัก (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต

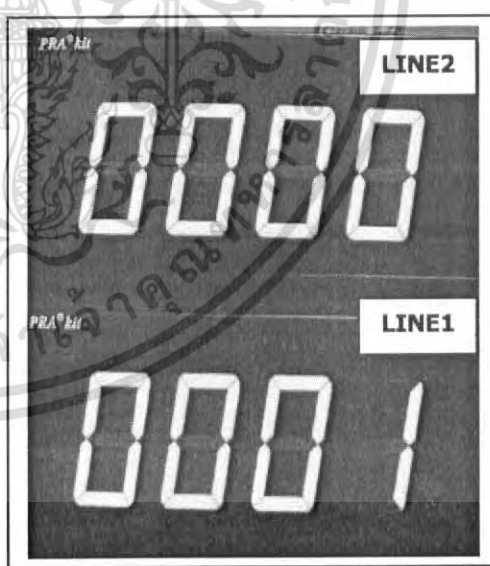
(c) เมื่อกำหนดค่าเป้าหมายเป็น “0013” แล้วส่งค่า (d) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต หลังจากการส่งค่าจาก LINE1

รูปที่ 4.6 กำหนดค่าเป้าหมายใน LINE1 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทดลองนับค่าของผลผลิต โดยการกดที่สวิตช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

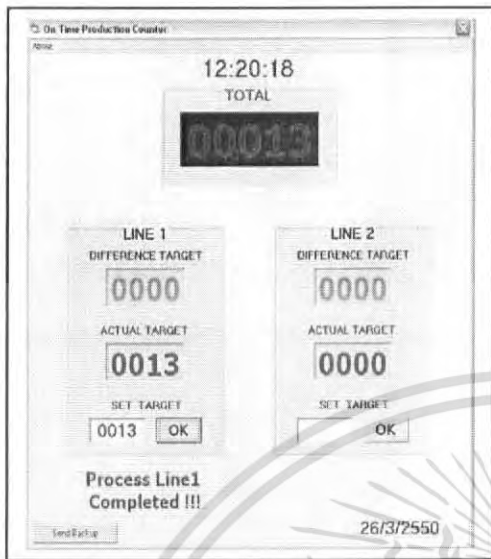
(a) ในส่วนของ ACTUAL TARGET และ TOTAL ค่าจะเพิ่มขึ้น 1 ค่า ส่วนใน DIFFERENCE TARGET ค่าจะลดลง 1 ค่า (b) ป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะนับลง 1 ค่า จาก "0013" เป็น "0012"

(c) การแสดงผลการนับค่าบนจอมอนิเตอร์ (d) ป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะนับลง ครั้งละ 1 ค่า

รูปที่ 4.7 การนับค่าใน LINE1 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต
เมื่อกดสวิตช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

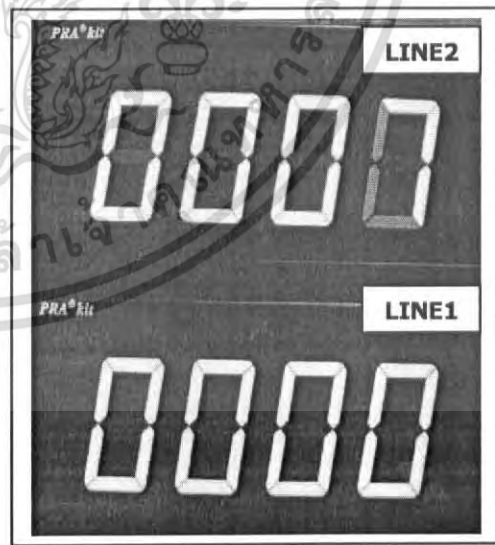
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(e) เมื่อการนับเสร็จลง ที่ LINE1 จะมีเสียงดนตรี และมีข้อความแสดงให้ทราบว่า การนับเสร็จแล้ว โดยข้อความจะกระพริบ 4 ครั้ง และ จะติดค้างไว้ จนกว่าจะมีการกำหนดเป้าหมายในการนับอีกครั้ง ในขณะที่การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนการผลิตจะแสดงค่าเป็น “0000”

รูปที่ 4.7 การนับค่าใน LINE1 และ การแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อกดสวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์ (ต่อ)

2. กำหนดค่าเป้าหมายเฉพาะ LINE2 มีขั้นตอนในการทดลอง และ ผลการทดลองดังนี้ คือ
 - กำหนดค่าเป้าหมายเฉพาะ LINE2 (การทดลองกำหนดเป็น 7) จากนั้นทำการส่งค่าเริ่มต้นของการนับไปยังป้ายนับจำนวนการผลิต โดยการกดปุ่ม Enter บนคีย์บอร์ดหรือคลิกที่ปุ่ม OK ในเฟรม LINE2

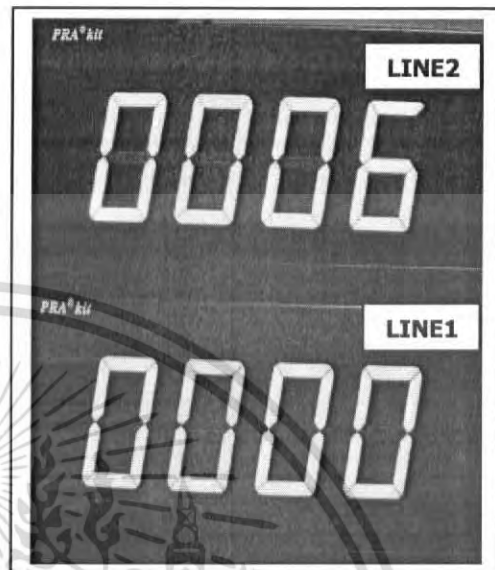
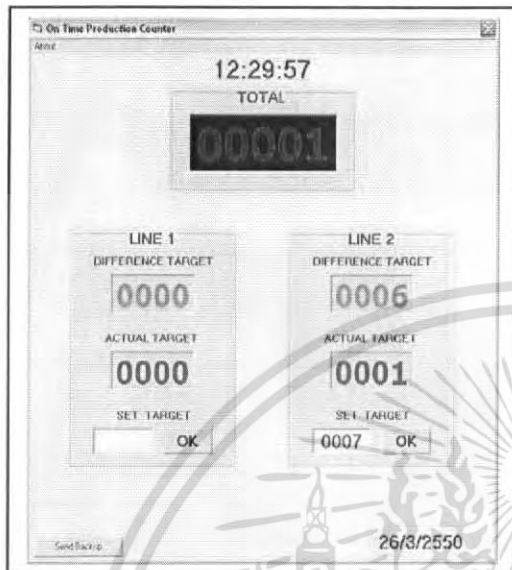

(a) เมื่อกำหนดค่าเป้าหมายเป็น “0007” แล้วส่งค่า (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต หลังจากการส่งค่าจาก LINE2

รูปที่ 4.8 กำหนดค่าเป้าหมายใน LINE2 และ การแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต

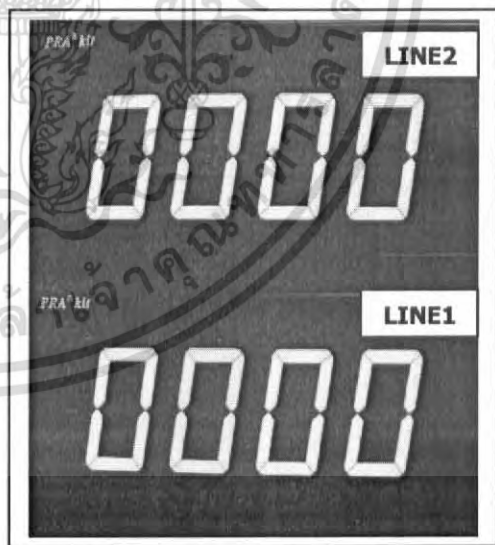
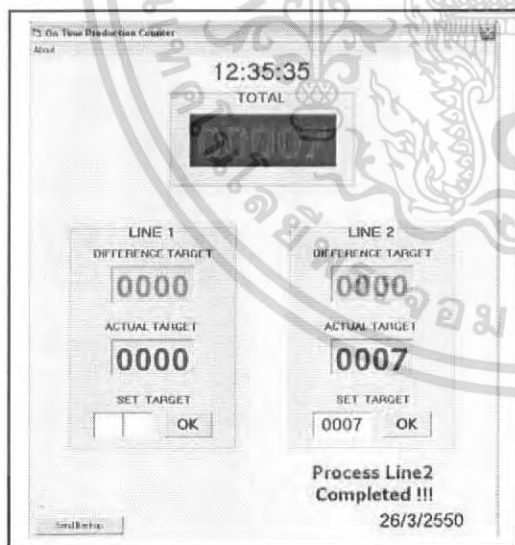
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทดลองนับค่าของผลผลิต โดยการกดที่สวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

(a) ในส่วนของ ACTUAL TARGET และ TOTAL ค่าจะเพิ่มขึ้นทีละ 1 ค่า ส่วนใน DIFFERENCE TARGET ค่าจะลดลง 1 ค่า

(b) ป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะนับลง 1 ค่า จาก "0007" เป็น "0006"

(c) การแสดงผลบนจอคอมพิวเตอร์เมื่อการนับใน LINE2 เสร็จสิ้นลง (d) ป้ายนับจำนวนผลการผลิตจะแสดงค่า "0000"

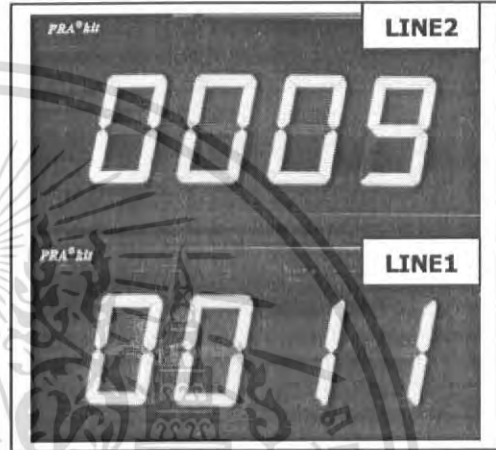
รูปที่ 4.9 การนับค่าใน LINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต

เมื่อกดสวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

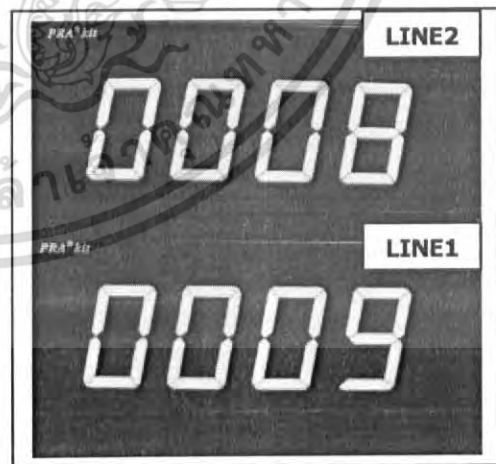
3. กำหนดค่าเป้าหมายทั้ง LINE1 และ LINE2 มีขั้นตอนในการทดลองและผลการทดลอง ดังนี้ คือ

- กำหนดค่าเป้าหมายให้กับ LINE1 และ LINE2 (กำหนดค่าเป็น 11 และ 9 ตามลำดับ) จากนั้นทำการตั้งค่า เริ่มต้นของการนับไปยังป้ายนับจำนวนการผลิต โดยการกดปุ่ม Enter บน คีย์บอร์ดหรือคลิกที่ปุ่ม OK ในเฟรม LINE1 และ LINE2

(a) กำหนดค่าเป้าหมาย LINE1 เป็น “0011” กำหนดค่าเป้าหมาย LINE2 เป็น “0009” (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต หลังจากการตั้งค่าจาก LINE1 และ LINE2 รูปที่ 4.10 กำหนดค่าเป้าหมายทั้งใน LINE1 และ LINE2 และการแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนการผลิต

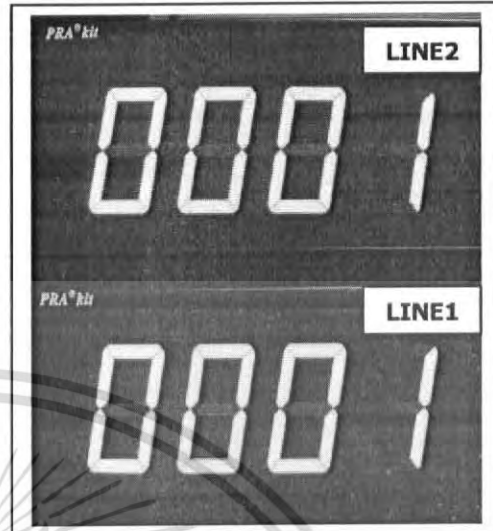
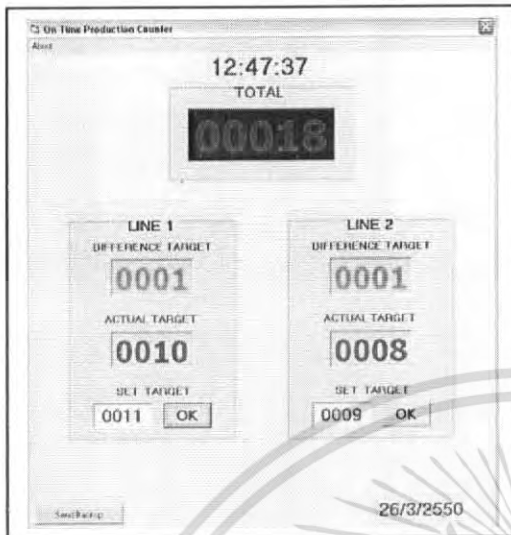
- ทดลองนับค่าของผลผลิต โดยการกดที่สวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

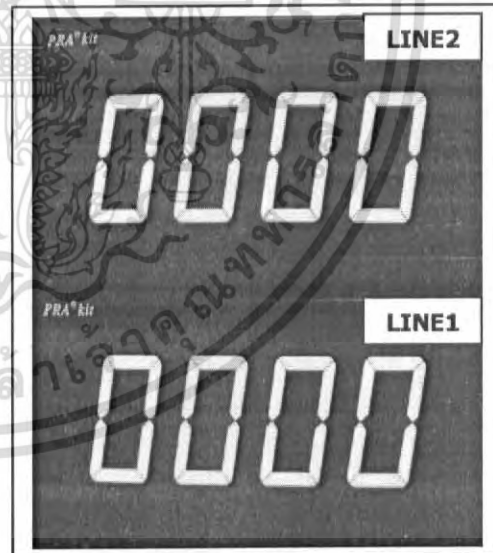
(a) การแสดงค่าที่ TOTAL จะมีค่าเท่ากับผลรวมของ (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต ACTUAL TARGET ใน LINE1 และ LINE2 ของ LINE1 และ LINE2 เมื่อมีการนับ รูปที่ 4.11 การนับค่าใน LINE1 และ LINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต

เมื่อกดสวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (c) การแสดงค่าที่ TOTAL จะมีค่าเท่ากับผลรวมของ ACTUAL TARGET ใน LINE1 และ LINE2 โดย (d) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิตของ LINE1 และ LINE2 เมื่อมีการนับ โดย ACTUAL TARGET แต่ละ LINE จะเพิ่มทีละ 1 ค่า จะลดลงทีละ 1 ค่า

- (e) การแสดงเมื่อการนับเสร็จลง โดยจะมีข้อความแสดงให้ทราบว่า การนับเสร็จแล้ว แสดงในทั้งสอง LINE รูปที่ 4.11 การนับค่าใน LINE1 และ LINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต เมื่อกดสวิทช์ที่อยู่บนชุดจำลองการทำงานของรีเลย์ (ต่อ)
- (f) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลผลิตของ LINE1 และ LINE2 เมื่อจบการนับ ทั้งสอง LINE จะแสดงค่าเป็น "0000"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4. การทดลองส่งข้อมูลกลับ (Send Backup Data)

การทดลองนี้ได้จำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่ LINE ผลิต ขณะที่คอมพิวเตอร์ยังทำงานอยู่ (มีไฟฟ้าสำรอง) ซึ่งสามารถแบ่งการทดลองออกเป็น 3 กรณีดังนี้

1. ส่งข้อมูลกลับเมื่อไฟฟ้าดับเฉพาะ LINE1 มีขั้นตอนทดลองและผลการทดลองดังนี้ คือ
 - ทำการกำหนดเป้าหมายและทดลองการนับทั้งสอง LINE

(a) กำหนดค่าเป้าหมาย LINE1 เป็น “0025” กำหนดค่าเป้าหมาย LINE2 เป็น “0022”

รูปที่ 4.12 การกำหนดเป้าหมายใน LINE1และLINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต

- จำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่ LINE1 (ปิดสวิตซ์ Power ป้ายนับจำนวนผลการผลิต LINE1)

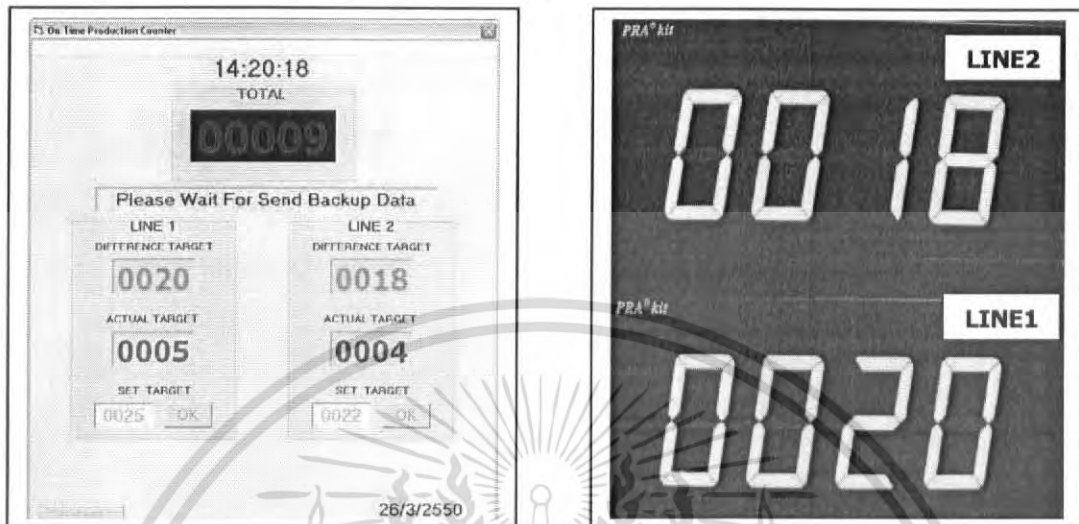

(a) DIFFERENCE TARGET LINE1 เป็น “0020” DIFFERENCE TARGET LINE2 เป็น “0018”

รูปที่ 4.13 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อจำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่ LINE1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทดลองการส่งข้อมูลกลับ โดยคลิกที่ปุ่ม Send Backup

(a) จะมีข้อความแสดงให้ทราบว่ากำลังส่งข้อมูลกลับ (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต LINE1 เป็น“0020”และLINE2 เป็น“0018”

รูปที่ 4.14 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ

- ทดลองนับค่าจำนวนผลการผลิต ผลการทดลองโปรแกรมทำงานได้ตามปกติ
- 2. ส่งข้อมูลกลับเมื่อไฟฟ้าดับเฉพาะ LINE2
- จำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่ LINE2 (เปิดสวิตซ์ Power ป้ายนับจำนวนผลการผลิต LINE2)

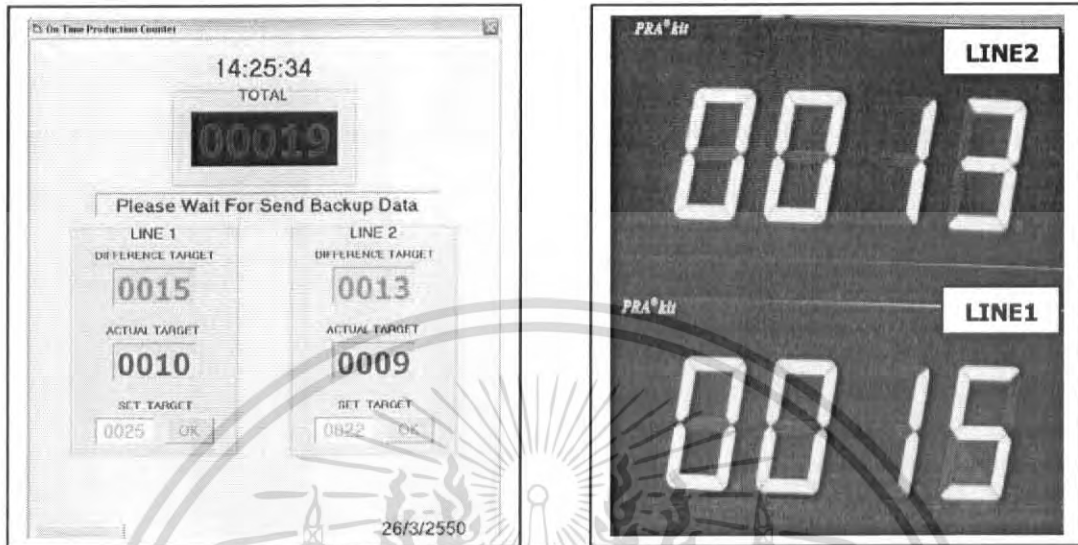

(a) DIFFERENCE TARGET LINE1 เป็น “0015” (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต DIFFERENCE TARGET LINE2 เป็น “0013” ของ LINE1 เป็น “0015” และ LINE2 ดับ

รูปที่ 4.15 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อจำลองให้เกิดไฟฟ้าดับที่LINE2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทดลองการส่งข้อมูลกลับ โดยคลิกที่ปุ่ม Send Backup

(a) จะมีข้อความแสดงให้ทราบว่ากำลังส่งข้อมูลกลับ (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต LINE1 เป็น "0015" และ LINE2 เป็น "0013"

รูปที่ 4.16 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ

- ทดลองนับค่าจำนวนผลการผลิต ผลการทดลองโปรแกรมทำงานได้ตามปกติ

3. ส่งข้อมูลกลับเมื่อไฟฟ้าดับทั้ง LINE1 และ LINE2

- จำลองให้เกิดไฟฟ้าดับทั้งสอง LINE (ปิดสวิทซ์ Power ทั้งสอง LINE)

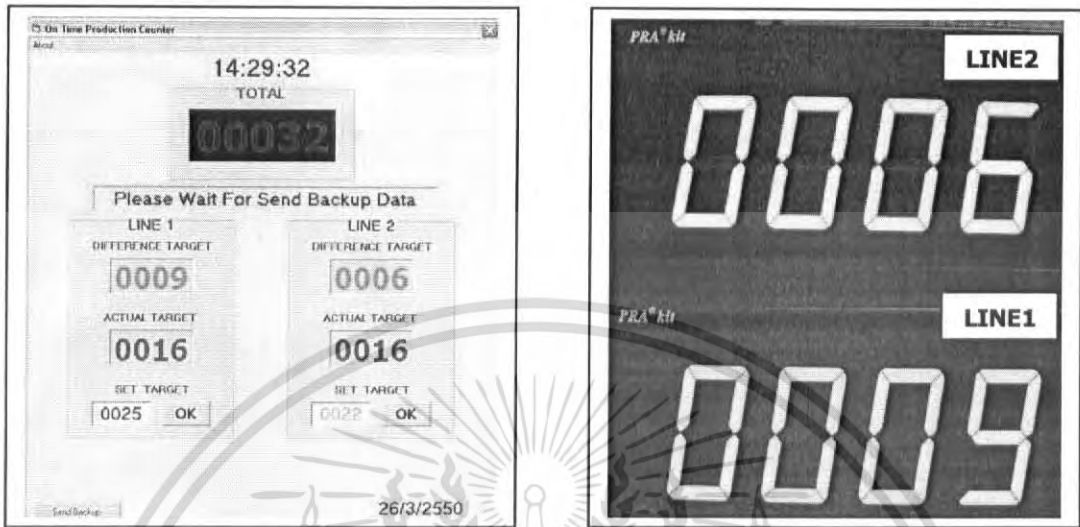

(a) DIFFERENCE TARGET LINE1 เป็น "0009" DIFFERENCE TARGET LINE2 เป็น "0006" (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต ของ LINE1 และ LINE2 ดับ

รูปที่ 4.17 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อจำลองให้ไฟฟ้าดับทั้งสอง LINE

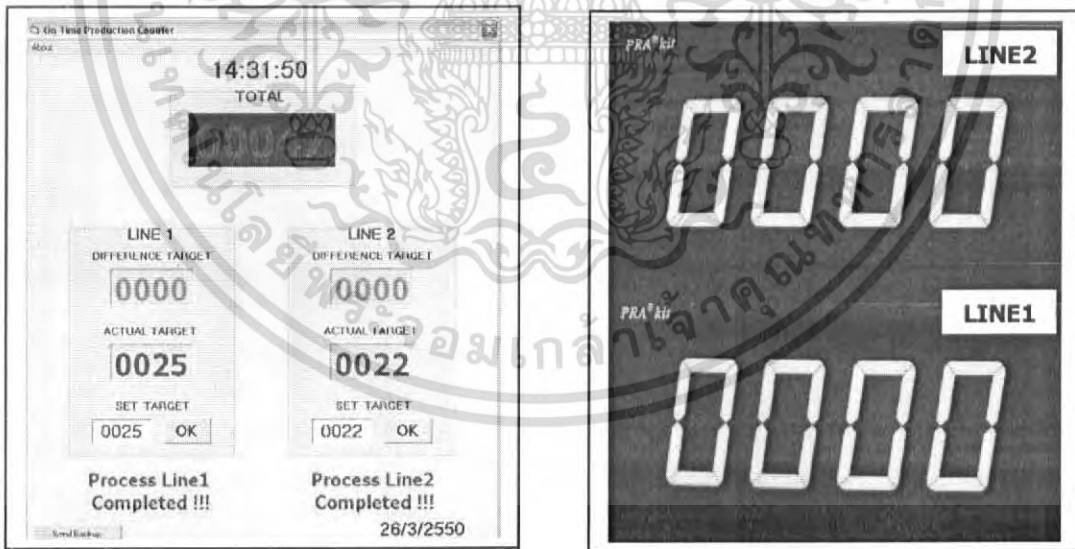
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทดลองการส่งข้อมูลกลับ โดยคลิกที่ปุ่ม Send Backup

(a) จะมีข้อความแสดงให้ทราบว่ากำลังส่งข้อมูลกลับ (b) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต LINE1 เป็น“0009”และLINE2 เป็น“0006”
รูปที่ 4.18 แสดงผลบนจอมอนิเตอร์และป้ายนับจำนวนการผลิตเมื่อทำการส่งข้อมูลกลับ

- ทดลองนับค่าจำนวนผลการผลิต ผลการทดลองโปรแกรมทำงานได้ตามปกติ

(e) การแสดงเมื่อการนับเสร็จจลง โดยจะมีข้อความแสดงให้ทราบว่า การนับเสร็จแล้ว แสดงในทั้งสอง LINE (f) การแสดงผลที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิตของ LINE1 และLINE2 เมื่อจบการนับ ทั้งสอง LINE จะแสดงค่าเป็น “0000”

รูปที่ 4.19 แสดงการนับค่าใน LINE1 และLINE2 และการแสดงผลของป้ายนับจำนวนการผลิต หลังจากมีการส่งข้อมูลกลับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5. การออกจากโปรแกรม

การทดลองออกจากโปรแกรมนั้นทำได้โดยการคลิกที่ปุ่ม จะมีกล่องข้อความเพื่อยืนยันการออกจากโปรแกรมแสดงขึ้นมา

รูปที่ 4.20 แสดงการยืนยันการออกจากโปรแกรม

สำหรับกล่องข้อความเพื่อยืนยันการออกจากโปรแกรมจะมีปุ่มให้เลือก คือ ปุ่ม OK และ ปุ่ม Cancel เมื่อทดลองคลิกที่ปุ่ม ได้ผลการทดลองดังนี้

- เมื่อคลิกที่ปุ่ม Cancel โปรแกรมจะทำงานตามปกติ
- เมื่อคลิกที่ปุ่ม OK จะออกจากโปรแกรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

5.1 สรุปผลการทดลอง

5.1.1 สรุปผลการทดลองในส่วนของการตั้งเป้าหมายทางกายภาพ

จากการทดลอง เมื่อทำการป้อนรหัสผ่าน และ กำหนดเป้าหมายในการผลิตแล้วค่าจำนวนเป้าหมายในการผลิตจะถูกส่งไปยังยังป้ายนับจำนวนผลการผลิต และ เมื่อทำการจำลองการนับจำนวนผลการผลิตจากการนับจำนวนครั้งของการกดสวิทช์ เพื่อใช้แทนการนับที่ได้จากการทำงานของผู้เติมลมอัตโนมัติ ปรากฏว่าได้ผลการทดลองตามความต้องการจากการทำงานของโปรแกรม

5.1.2 สรุปผลการทดลองในส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์

จากการทดลอง เมื่อทำการติดตั้งโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology แล้วทำการรันโปรแกรมและทดสอบการทำงานของโปรแกรม ได้ข้อสรุปดังนี้ คือ

1. การกำหนดค่าเป้าหมายต้องทำการกำหนดเป้าหมายให้ครบ 4 หลัก หากการกำหนดเป้าหมายไม่ครบ 4 หลัก โปรแกรมจะไม่สามารถส่งค่าเป้าหมายไปยังป้ายนับจำนวนผลการผลิตได้ และจะมีกล่องข้อความเตือนให้มีการกำหนดค่าครบ 4 หลัก
2. ก่อนที่จะทำการส่งข้อมูลกลับในกรณีที่ไฟฟ้าดับในส่วนของ LINE ผลิต จะต้องทำการรีเซทป้ายนับจำนวนการผลิตใน LINE ผลิต ที่ไฟฟ้าดับทุกครั้ง ไม่เช่นนั้นจะทำให้การส่งข้อมูลกลับไม่ประสบความสำเร็จ
3. ในระหว่างที่โปรแกรมกำลังทำการส่งข้อมูลกลับนั้น ห้ามไม่ให้มีการนับจำนวนผลการผลิต จนกว่าการส่งข้อมูลกลับจะเสร็จสมบูรณ์ เพราะถ้าหากมีการนับจำนวนผลการผลิตในระหว่างที่ทำการส่งข้อมูลกลับ จะทำให้โปรแกรมทำงานผิดพลาด

การทำงานของโปรแกรมในส่วนอื่น ๆ นั้นการทำงานเป็นไปตามโปรแกรมที่เขียนขึ้น ซึ่งจะพบว่า ในส่วนของการติดต่อกับคอมพิวเตอร์นั้น การใช้งานโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology นั้นใช้งานได้ง่ายอีกทั้งยังทำให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลการผลิตในขณะนั้น ได้อย่างง่ายดาย

เมื่อทำการทดลอง โดยการกำหนดเป้าหมายในการผลิตด้วยคีย์แพ็ค และ ในขณะที่เปิดโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology (ไม่มีการกำหนดค่าจากโปรแกรม) และเมื่อทดลองทำการนับค่าจำนวนผลการผลิต ปรากฏว่าการแสดงค่าที่ป้ายนับจำนวนการผลิตเป็นปกติ แต่ในส่วนของ การแสดงผลที่จอมอนิเตอร์นั้นเกิดข้อผิดพลาดขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากการกำหนดเป้าหมายในการผลิตด้วยคีย์แพ็ค ไม่ได้มีการส่งค่าไปยังคอมพิวเตอร์ และเมื่อมีการนับจำนวนการผลิตขึ้น จะมีการส่งค่าให้กับคอมพิวเตอร์ เพื่อไปแสดงผลที่จอมอนิเตอร์ จึงทำให้การทำงานของโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology เกิดความผิดพลาดขึ้น

5.2 ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นขณะทำโครงการ

การเขียนโปรแกรมเพื่อให้ไมโครคอนโทรลเลอร์ ทำงานร่วมกันคือไมโครคอนโทรลเลอร์ที่ใช้ในการกำหนดเป้าหมาย และ จะส่งข้อมูลไปยังไมโครคอนโทรลเลอร์ของป้ายนับจำนวนการผลิต มีความยุ่งยากและซับซ้อน จึงทำให้โปรแกรมมีความผิดพลาดบ่อย ก่อนจะทำการแก้ไขจนสมบูรณ์

สำหรับในส่วนของ การทดลอง และ ผลการทดลองในส่วนของ การติดต่อกับคอมพิวเตอร์ มีอุปสรรคในการทดลองคือเนื่องจากการทดลองต้องใช้พอร์ตอนุกรมจำนวน 2 พอร์ต แต่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการทดลองมีพอร์ตอนุกรมเพียงพอร์ตเดียว จึงทำให้ยากที่จะทำการทดลองการนับค่าจำนวนผลการผลิตได้พร้อมกัน 2 LINE

บรรณานุกรม

1. กิตติ ภัคดีวัฒนกุล และ จำลอง ครุอดสาหะ **Visual Basic 6 ฉบับโปรแกรมเมอร์**. ไทยเจริญการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร 2544
2. ฉันทวุฒิ พิษผล และพิชิต สันติกุลานนท์ **คู่มือเรียน Visual Basic 6** โปรวิชั่น กรุงเทพมหานคร 2542
3. ชัยวัฒน์ ลิ้มพรจิตรวิไล และ วรพจน์ กรแก้ววัฒนกุล **เรียนรู้และปฏิบัติการไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51**. อินโนเวตีฟ เอ็กเพอริเมนต์ กรุงเทพมหานคร, 2542
4. ชีรวัฒน์ ประกอบผล, **การพัฒนาไมโครคอนโทรลเลอร์ด้วยภาษาซี**. สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) กรุงเทพมหานคร 2545
5. สันติ นุราช, อุกฤษฏ์ ตันตสุทธานนท์, **เรียนรู้ไมโครคอนโทรลเลอร์ MCS-51 ฉบับภาษา C** Micro Research Technology กรุงเทพมหานคร 25xx
6. อภิชาติ ภู่วลัย, **เขียนโปรแกรม Hardware Interface ด้วย VB 6**. ไอทีซีอินโฟ ดิสทริบิวเตอร์ เซ็นเตอร์ กรุงเทพมหานคร , 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คู่มือการติดตั้งและใช้งานโปรแกรม

On Time Production Counter Using Information Technology

ขั้นตอนการติดตั้งโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology

การติดตั้งโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology นั้นจะมีลักษณะที่ไม่แตกต่างจากการติดตั้งโปรแกรมทั่วไปในวินโดวส์ คือต้องการรันไฟล์เซตอัพ เพื่อให้วินโดวส์ดำเนินการกับโปรแกรม ซึ่งมีขั้นตอนการติดตั้งดังนี้

1. ใส่แผ่นซีดีโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology ลงในไดรว์ซีดีรอม
2. รอให้โปรแกรมติดตั้งทำงานโดยอัตโนมัติ (Auto run) แต่ถ้าโปรแกรมอัตโนมัติไม่ทำงานก็ให้ดับเบิลคลิกที่ไฟล์ Setup.bat

3. โปรแกรมจะเริ่มการติดตั้ง โดยวินโดวส์จะทำการคัดลอกไฟล์ต่างๆ ที่ใช้ในโปรแกรม ซึ่งจะมีหน้าต่างปฏิบัติการเพื่อแสดงขั้นตอนการติดตั้ง โดยขั้นตอนนี้จะให้มีการยืนยันการคัดลอกไฟล์ โดยให้พิมพ์ "a" ที่คีย์บอร์ด เพื่อเป็นการคัดลอกไฟล์ทั้งหมด จากนั้นก็จะเข้าสู่การติดตั้งโปรแกรม และให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 4.

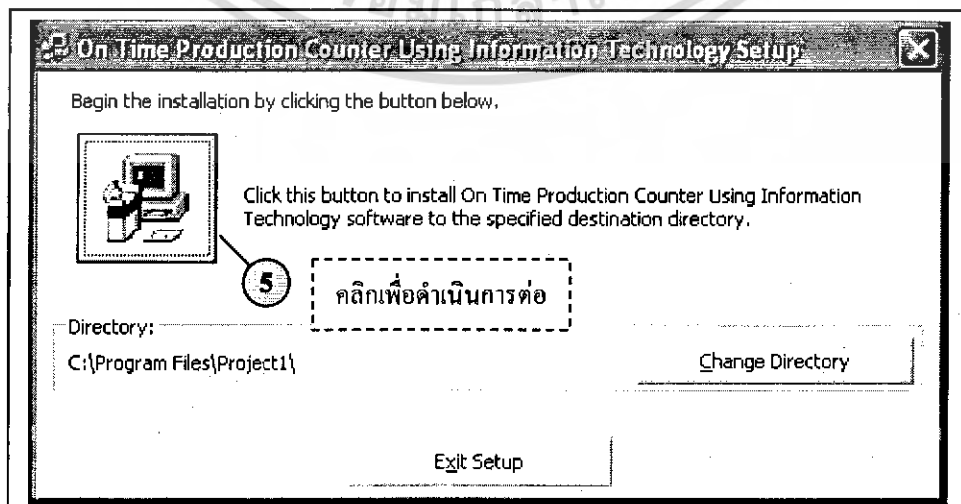
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

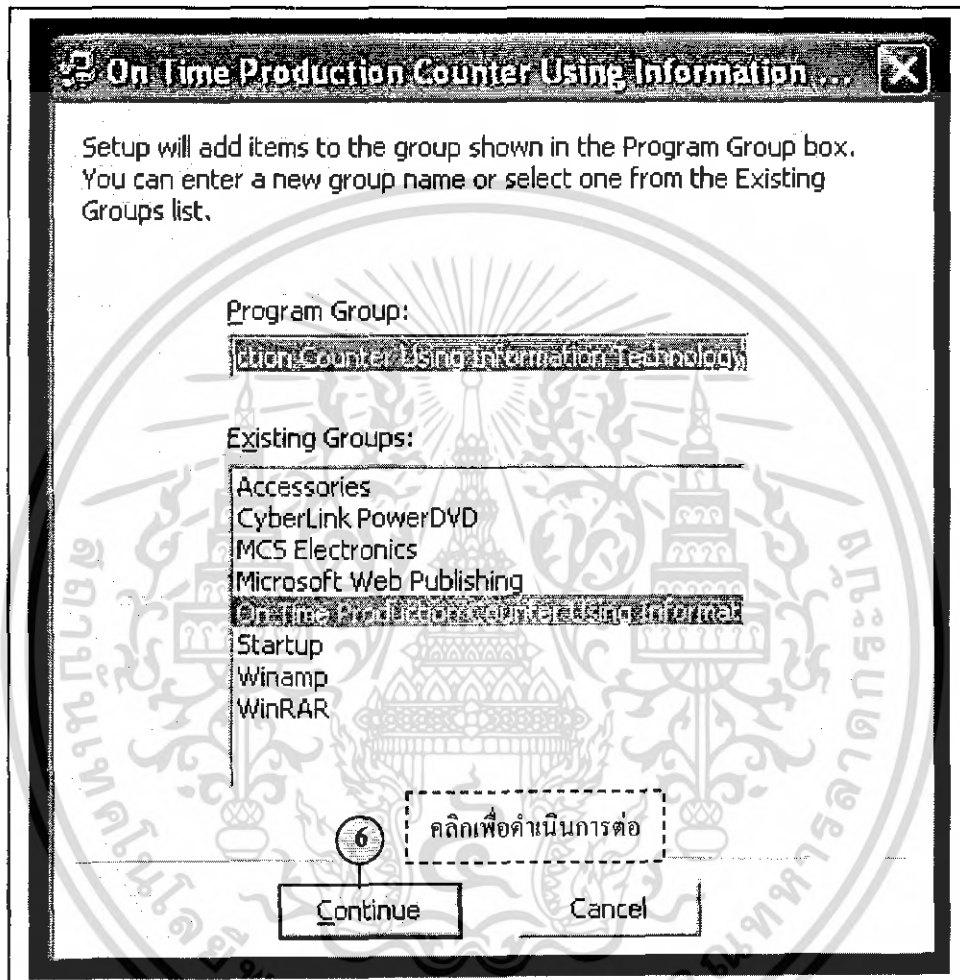
4. โปรแกรมจะเข้าสู่การติดตั้ง ให้คลิกที่ปุ่ม "OK" เพื่อทำการติดตั้งโปรแกรม

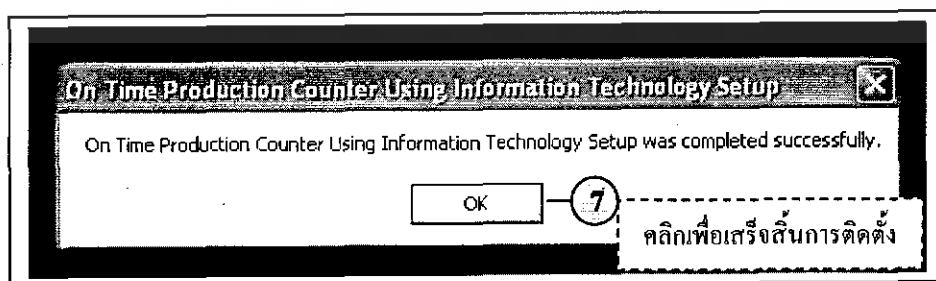
5. ทำการคลิกที่ปุ่มดัง ในรูปเพื่อทำการติดตั้งต่อไป

6. ในการติดตั้งระบบจะให้มีการเลือกกลุ่มของโปรแกรม (Program Group) ซึ่งการติดตั้งได้เลือกเป็น On Time Production Counter Using Information Technology โดยอัตโนมัติแล้ว จากนั้นให้คลิกที่ปุ่ม “Continue”

7. โปรแกรมจะทำการติดตั้งจนเสร็จ เมื่อการติดตั้งเสร็จสมบูรณ์จะมีหน้าต่างแสดงว่าการติดตั้งเสร็จสิ้น ให้คลิกที่ปุ่ม “OK”

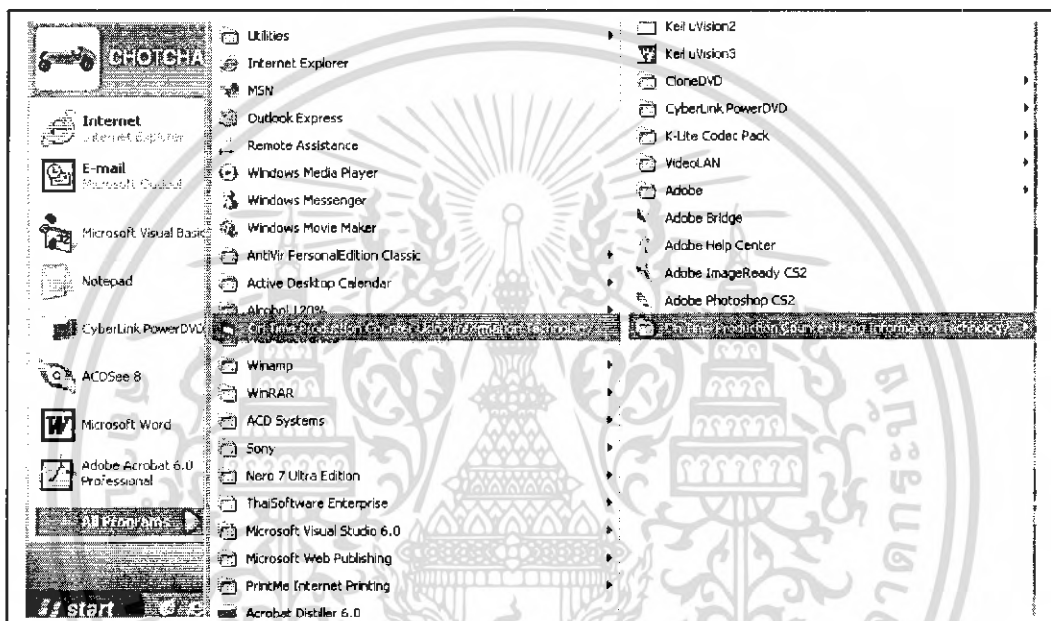
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการใช้งานโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology

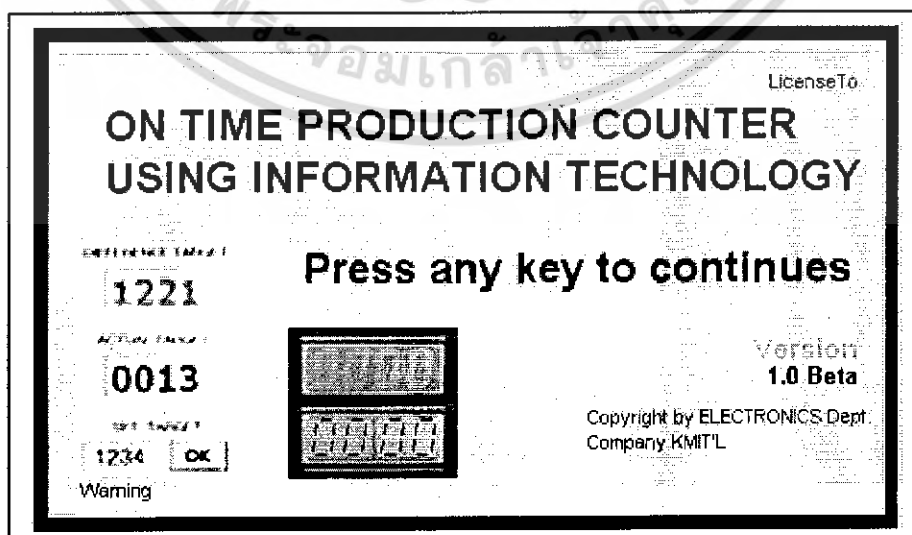
การใช้งานโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology ซึ่งมีขั้นตอนการใช้งานดังนี้

1. เปิดโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology โดยคลิกที่ Start >> All Programs >> On Time Production Counter Using Information Technology >>

On Time Production Counter Using Information Technology ดังรูป

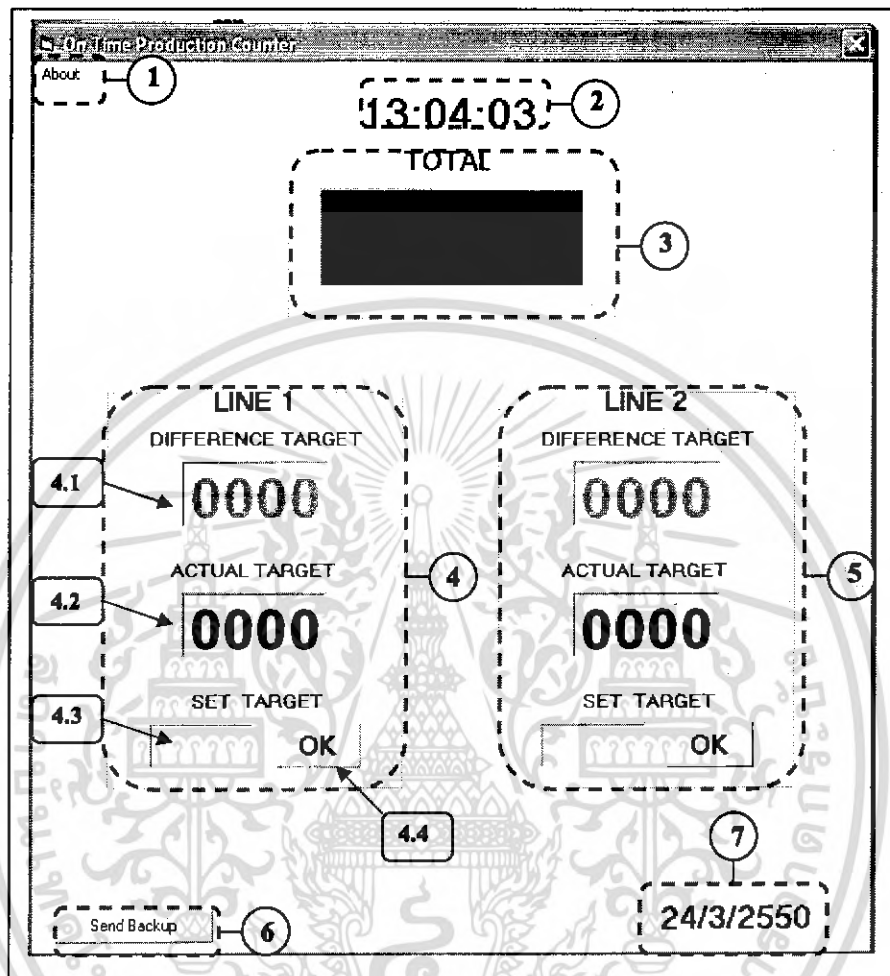

2. โปรแกรมจะเปิดหน้าต่างเพื่อแสดงการเข้าสู่โปรแกรม จากนั้นให้คลิกภายในกรอบของหน้าต่าง หรือไม่กี่ทำการกดที่ปุ่มใดๆ ก็ได้บนคีย์บอร์ดเพื่อโปรแกรมจะทำงานต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. โปรแกรมจะแสดงหน้าต่างหลักขึ้นมา ซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

1) เป็นส่วนของเมนูบาร์ (Menu bar) ประกอบด้วยเมนู About ซึ่งเมื่อกดที่เมนู About นี้ก็จะมีการแสดงหน้าต่างที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้พัฒนาโปรแกรม

2) เป็นลาเบล (Label) แสดงเวลาในขณะนั้น

3) เป็นเฟรมที่ใช้เป็นส่วนในการแสดงผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตได้ขณะนั้น โดยค่าที่แสดงจะเป็นค่าที่เกิดจากการนำค่าของผลผลิตใน LINE1 และ LINE2 มารวมกัน

4) ส่วนนี้เป็นเฟรมที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ใน LINE1 ซึ่งประกอบด้วยส่วนต่างๆ ดังนี้

4.1) DIFFERENCE TARGET ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่แสดงค่าส่วนต่างของเป้าหมายกับค่าผลผลิตที่ผลิตได้จริงๆ ของ LINE1 ในเวลาขณะนั้น นั่นก็คือค่าผลผลิตที่เหลือที่ต้องทำการผลิตให้เสร็จของ LINE1

4.2) ACTUAL TARGET ส่วนนี้จะเป็นส่วนที่แสดงค่าผลผลิตที่ผลิตได้จริงๆ ของ LINE1 ในเวลาขณะนั้น

4.3) SET TARGET ในส่วนนี้เป็นกล่องข้อความสำหรับพิมพ์ค่าเป้าหมายที่ต้องการผลิตใน LINE1

4.4) OK ปุ่ม OK นี้เป็นปุ่มเพื่อยืนยันการกำหนดเป้าหมายของ LINE1 หลังจากที่กำหนดค่าเป้าหมายในข้อ 4.3 แล้ว เมื่อเรากดคลิกที่ปุ่ม OK หรือกดปุ่ม Enter ที่คีย์บอร์ด ค่าเป้าหมายก็จะถูกส่งไปยังป้ายนับจำนวนผลข้อมูลผลการผลิตใน LINE1 และจะแสดงผลเป็นค่าเริ่มต้นในส่วนของ DIFFERENCE TARGET นั้นเอง

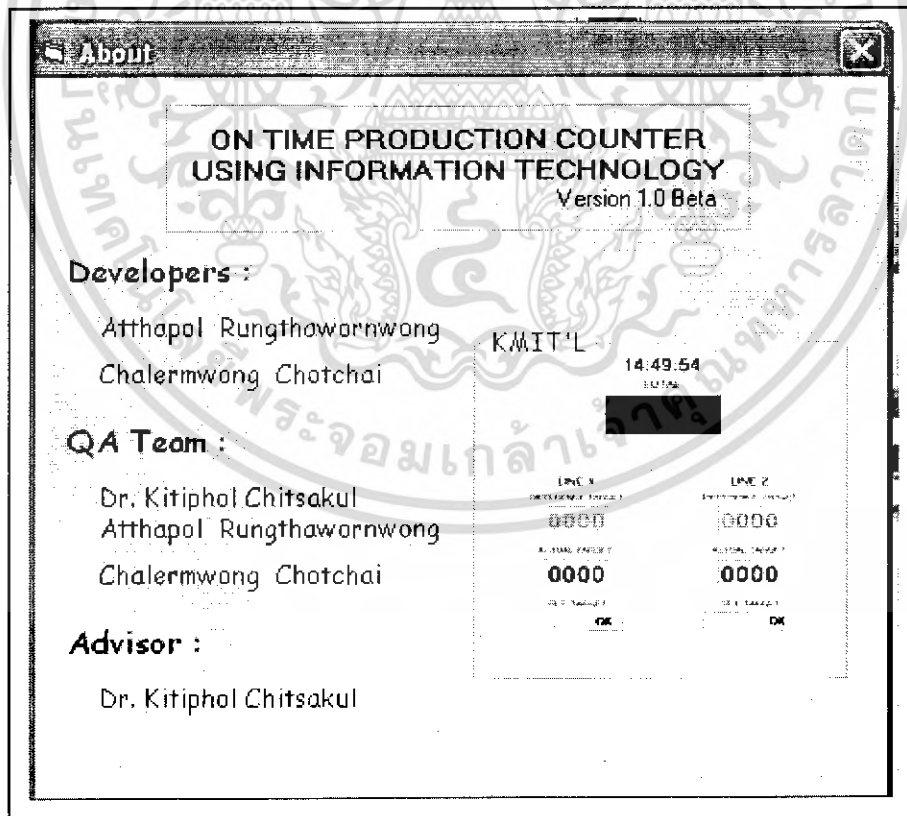
5) ส่วนนี้เป็นเฟรมที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ใน LINE2 ซึ่งส่วนประกอบต่างๆ เหมือนกับ LINE1

6) เป็นลาเบล "Send Backup" สำหรับส่งข้อมูลกลับในกรณีที่เกิดไฟฟ้าดับในส่วนของ LINE ผลิต (คอมพิวเตอร์ยังทำงานอยู่)

7) เป็นลาเบล แสดงวัน, เดือน และปีพุทธศักราช ในขณะนั้น

4. ทดลองใช้งานส่วนประกอบต่างๆ ของโปรแกรม ดังนี้

4.1 คลิกที่เมนูบาร์ About จะมีหน้าต่างที่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับผู้พัฒนาโปรแกรม

4.2 การกำหนดค่าเป้าหมายในการผลิตสำหรับการผลิตใน LINE1 และ LINE2

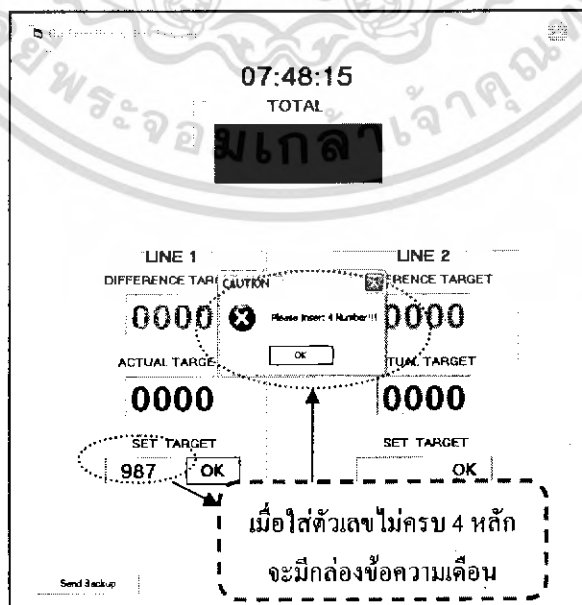
4.2.1 พิมพ์จำนวนเป้าหมายที่ต้องการผลิตในแต่ละ LINE ผลิต ด้วยตัวเลข 4 หลัก เช่น ต้องการที่จะผลิตจำนวน 987 ใน LINE1 ก็ให้พิมพ์ “0987” ในกล่องข้อความ SET TARGET ของ LINE1

4.2.2 จากนั้นให้คลิกที่ปุ่ม OK หรือไม่ก่กดที่ปุ่มใดๆ บนคีย์บอร์ด

4.2.3 จำนวนเป้าหมายที่ต้องการผลิตจะถูกส่งไปแสดงที่ป้ายนับจำนวนผลการผลิต และจะส่งค่ากลับมาแสดงในส่วนของ DIFFERENCE TARGET ให้พร้อมนับค่าจำนวนผลผลิต

4.2.4 กรณีทำการส่งค่าจำนวนเป้าหมาย โดยพิมพ์ตัวเลขไม่ครบ 4 หลัก จะมีกล่องข้อความเตือนให้ใส่ให้ครบ 4 หลัก จากนั้นให้ทำตามขั้นตอน 4.2.1 ถึง 4.2.3 ใหม่อีกครั้ง

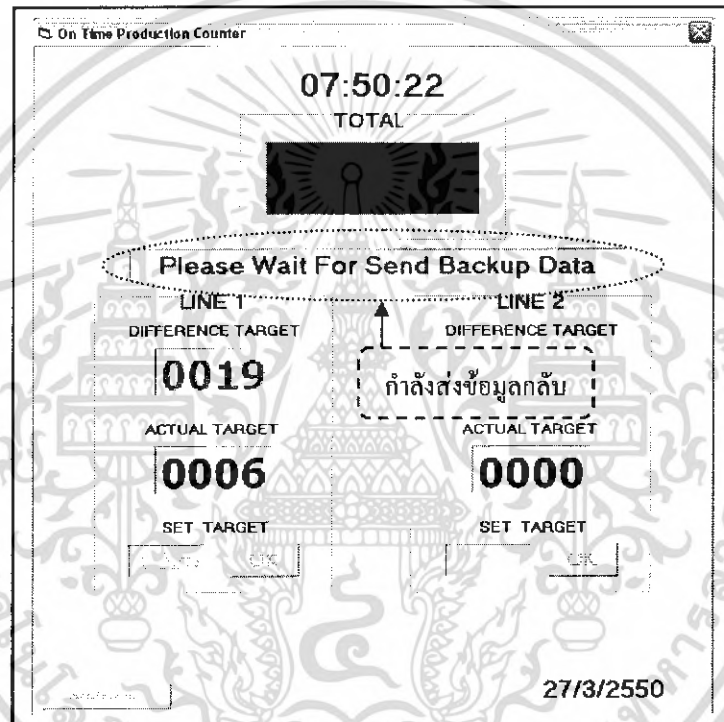
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 การส่งข้อมูลกลับกรณีที่เกิดไฟฟ้าดับ

4.3.1 ทำการรีเซทป้ายนับจำนวนผลการผลิตของ LINE ผลิต ที่ไฟฟ้าดับ (ไฟฟ้าอาจดับเฉพาะ LINE1 , LINE2 หรืออาจดับทั้งสอง LINE)

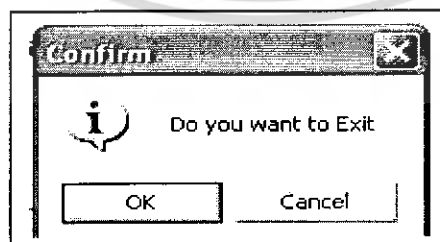
4.3.2 ทำการคลิกที่ปุ่ม Send Backup

4.3.3 จะมีลาเบลข้อความแสดงให้ทราบว่ากำลังทำการส่งข้อมูลกลับอยู่ (“Pleasea Wait For Sent Backup Data”) ให้รอจนกว่าข้อความจะหายไป จึงจะสามารถทำการนับจำนวนการผลิตต่อไปได้

4.4 การออกจากโปรแกรม

4.4.1 คลิกที่ปุ่ม จะมีกล่องยืนยันการออกจากโปรแกรมแสดงขึ้นมา

4.4.2 หากต้องการออกจากโปรแกรมให้คลิกที่ปุ่ม OK

4.4.3 หากต้องการกลับไปเพื่อให้โปรแกรมจะทำงานต่อ คลิกที่ปุ่ม Cancel

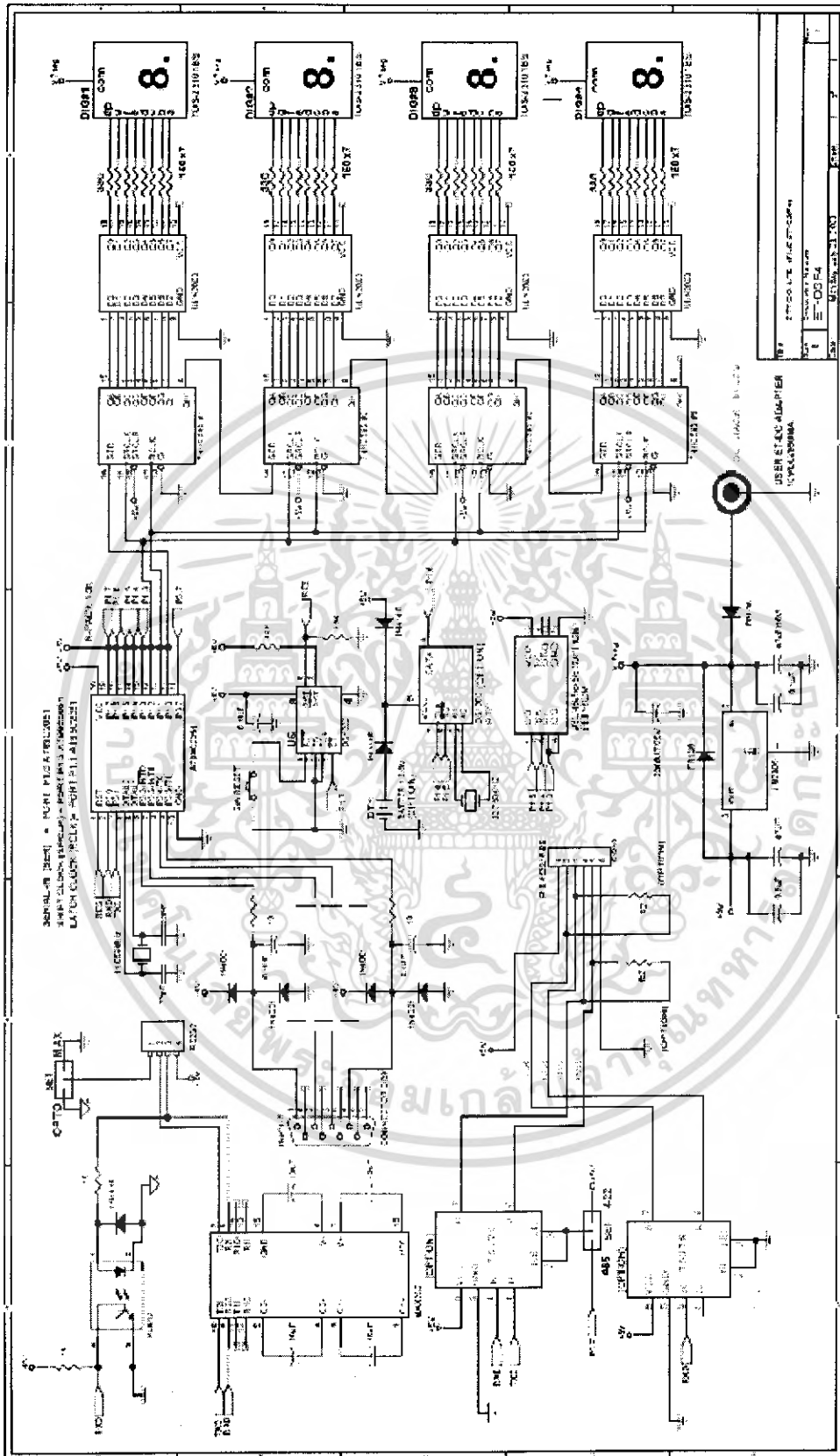
5. คุณสมบัติอื่น ๆ ของโปรแกรม On Time Production Counter Using Information Technology

- เมื่อเวลาเบตแสดงเวลาแสดงเวลาเป็น “12:00:00” จะมีเสียงดนตรีดังขึ้นมาพร้อมกับจะมีข้อความ “To Stop Work!!!” แสดงขึ้นมาให้ทราบว่าถึงเวลาพักเที่ยงแล้ว

- เมื่อเวลาเบตแสดงเวลาแสดงเวลาเป็น “12:59:00” จะมีเสียงดนตรีดังขึ้นมาพร้อมกับจะมีข้อความ “To Stop Relax!!!” แสดงขึ้นมาให้ทราบว่าหมดเวลาพักเที่ยงแล้ว และข้อความจะหายไปเมื่อเวลาเบตแสดงเวลาแสดงเวลาเป็น “13:00:00”

- เมื่อการนับจำนวนการผลิตจบลง (ผลิตได้ครบตามเป้าหมายที่ตั้งไว้) ใน LINE ใด ก็จะมีเสียงดนตรีดังขึ้นมาพร้อมกับจะมีข้อความ “Process Line_x Completed!!!” แสดงขึ้นมาให้ทราบว่า LINE นั้น ได้ทำการผลิตเสร็จแล้ว

ลายวงจรของบอร์ดแสดงผล ET-DSP4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

